

ئىرادە ۋە تەقدىر

ئەبەيدۇللاھ ئەرتۇرك

بېغىشلىما

ئىنسان ھاياتىنىڭ ئاخىرقى باسقۇچىدا ئۆتۈپ كەتكەن كۈنلىرىنىڭ خاتىرىسىنى خۇددى كىنو ئىكرانىدىن ئۆتكۈزگەندەك كۆز ئالدىدىن بىر مۇنەزىرە ئۆتكۈزۈدۇ. ھاياتىدىكى تەقدىر - قىسمەتلەر، خوشاللىق - شاتلىقلار، قايغۇ - ھەسرەتلەر ۋە قەلبىنى ھاياجانغا سالىدىغان ئۇنتۇلماس ۋەقەلەر كۆڭۈل خاتىرىسىگە ئايلىنىپ، ئۆزىنى قايتا بىر قېتىم ئويلىنىدۇرغان ھېسسىيات پەيدا قىلىدۇ.

ئەبەيدۇللاھ ئەرتۇركنىڭ «ئىرادە ۋە تەقدىر» ناملىق بۇ تارىخى ئەسلىمىسىدە ئۇنىڭ بىر پۈتۈن ھاياتىدىكى سەرگۈزەشتىلىرى تەپسىلىي بايان قىلىنغان بولۇپ، ھەر قايسى تارىخى دەۋرلەردىكى ئەھمىيەتلىك ۋەقەلەر، ئاتاغلىق شەخسلەر ۋە كۆپلىگەن يۇرت - ماكانلارنىڭ ئەھۋالى ئالاھىدە بايان قىلىنغان. ئەبەيدۇللاھ ئەرتۇرك، 1918 - يىلى شەرقى تۈركىستاننىڭ قۇمۇل ۋىلايىتىدىكى ئەرتۇرك ناھىيىسىدە دۇنياغا كەلگەن. دەسلەپ ناھىيىسىدە، كېيىن قۇمۇل ۋە ئۈرۈمچىدە دىنىي، پەننىي بىلىم ئالغان. 1940 - يىلى ئەرتۇرك ناھىيىلىك ئۇيغۇر ئويۇشمىسى رەئىسى، ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزاسى، مىللەت ۋەكىلى، ئەرتۇرك ناھىيىسى ھاكىملىقى قاتارلىق ۋەزىپىلەرنى ئۆتىگەن. 1950 - يىلىدىن كېيىن چەت ئەلگە چىقىپ كېتىپ، 1977 - يىلى تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىگە كېلىپ ۋەتەنداش بولغان. «ئىرادە ۋە تەقدىر» ناملىق بۇ كىتاپتا ئەبەيدۇللاھ ئەرتۇركنىڭ روس ۋە چىن كوممۇنىستىك ئىمپېرىيالىزمغا قارشى كۆرەش ئىرادىسى ۋە بۇ ئىرادىنىڭ يېتەكچىلىكىدە بېشىدىن ئۆتكەن ئاجايىپ ۋەقەلەر، ئەگرى - توقايلىقلار ھەمدە كۈتۈلمىگەن ئاقىۋەتلەر شۇنىڭدەك تەقدىر - قىسمەت نېسىپ قىلغان غېرىپ - مۇساپىرلىق ھاياتى ئەمەلىي ۋەقەلەر ئارقىلىق گەۋدىلەندۈرۈلگەن.

بىز بۇ كىتاپنى ئوقۇغاندا، گومىنداڭ، شىڭ شىسەي ۋە قىزىل چىن ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ھەرقايسى تارىخى دەۋرلەردە شەرقىي تۈركىستان خەلقىگە كەلتۈرگەن بالايىئاپەتلىرىنى ھېس قىلالايمىز. شۇ دەۋردىكى تارىخى ۋەقەلەر، تارىخى شەخسلەر خۇسۇسەن ئاپتونىڭ بىر ئۆمۈر ھاياتى ئۈستىدە توغرا باھا بېرىش پۇرسىتىگە ئىگە بولالايمىز.

گېنېرال مەھمەت رىزايىكىن

1. باب يۇرتۇم

مېنىڭ كىندىك قېنىم تۆكۈلگەن ئەزىز يۇرتۇم نارىنكىر ياۋروپا بىلەن ئاسىيانىڭ كۆرۈكى بولغان تۈركىستان دىيارىدا تارىختىن بۇيان چوڭ دۆلەتلەر قۇرۇپ، ئۆچمەس پارلاق مەدەنىيەت ياراتقان تۈركلەرنىڭ ئانا يۇرتى بولغان شەرقىي تۈركىستاننىڭ نامى ھەممىگە ئايان. شەرقىي تۈركىستاننىڭ ئوتتۇرىسىدا ھەيۋەتلىك قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان كۆركەم تەڭرى تاغلىرىنىڭ شىمالى قىسمىدا قۇمۇل ۋىلايىتى بار. قۇمۇل شەھىرىنىڭ شىمالىدىكى ئەرتۈرك (ئاراتۈرك) ناھىيىسىنىڭ غەربى تەرىپىگە بىزنىڭ كەنتىمىز نارىنكىر جايلاشقان؟ نارىنكىرنىڭ شىمالىدا قاراچۆل تاغلىرى، جەنۇبىدا زوركى يېشىللىق تاغلىرى بولۇپ، ئوتتۇرىدىكى بارىكۆل ناھىيىسىگە ئۇزاپكەتكەن تۈزلەڭلىكنىڭ باش تەرىپىدىكى شوربۇلاق، كوڭىرەك، گازارما دېگەن ئېقىن سۇلارنىڭ ئارىسى نارىنكىر كەنتىدۇر. كوڭىرەك ئېقىنى بىلەن گازارما ئېقىنىنىڭ ئارىسىدا ئاجايىپ ئاپئاق قۇم تاغ بار، قاراچۆل تېغى تەرەپتىن ئۇزىراپ چۈشكەن بىر بەلدەمە تاغ بولۇپ، ئۇ نارىنكىر تېغى دەپ ئاتىلىدۇ. نارىنكىر تېغىنىڭ ئېتەكلىرىدىكى كىچىك - كىچىك بۇلاق سۇلىرى بويىغا سېلىنغان كېسەك ئۆيلەر بىزنىڭ قىشلىق ماكانىمىزدۇر. شوربۇلاق، كوڭىرەك ھەمدە گازارما ئېقىن بويلىرى بىزنىڭ ئەتىيازلىق ۋە كۈزلۈك ماكانلىرىمىز بولۇپ، يېشىل زوركى تېغىنىڭ ياپيېشىل قارىغايلىق ۋە گۈل - چېچەكلىك، بۇلاق سۇلىرى شىرىلداپ ئېقىپ تۇرغان جىلغا - سايلىرى بىزنىڭ يازلىق يايلاقلىرىمىز بولىدۇ.

ئاتا - بوۋىلىرىمىز ئۇزاق تارىختىن بۇيان بۇ زېمىنلاردا چارۋىچىلىق، دېھقانچىلىق ۋە ئوۋچىلىق بىلەن ياشاپ كەلگەن. قۇمۇل خەلقى، جۈملىدىن ئەرتۈرك

ناھىيىسى ئاھالىسى، بولۇپمۇ نارىنكىردىكى ئەجدادلىرىمىز ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىي مىراسلىرىغا، گۈزەل ئەخلاقى پەزىلەتلىرىگە ۋە دىنىي ئېتىقادىغا ۋارىسلىق قىلىپ بۇ يەرلەردە خاتىرجەم، باياشات ۋە ئەركىن ھايات كەچۈرۈپ كەلگەن ئىدى. بولۇپمۇ، ياز كۈنلىرى يايلاقلاردا چارۋىلىرىمىز بەھۇرۇر يايلىسا، يۇرت ئاقساقاللىرى باشچىلىقىدا توي - تۈكۈن، مەشرەپلىرىمىز قىزىپ كېتەتتى. سۈت، قايماق، قېتىق، قۇرت ۋە قېمىزىلار ئەلۋەتتە مولچىلىق بولاتتى. يۇرت ئەھلى قوي سويۇپ كاۋاپ ۋە قىمىز بىلەن ئوزۇقلىنىپ كۆڭۈللۈك مەشرەپلەر ئۆتكۈزۈپ تۇراتتى. بەزىدە ياشلىرىمىز چوڭلاردىن ھايا قىلىپ ئانچە - مۇنچە مەخپىي ھالدا ھاراق - شاراپ مەشرەپلىرىنى قىلىپ ئوينىتتى. كېرەكلىك تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى شەھەردىكى تونۇشلىرى ئارقىلىق مال - چارۋىغا ئالماشتۇرۇپ يىلدا بىر ھېساب قىلاتتى.

مېنىڭ ئائىلەم

مەن نارىنكىر كەنتىدىكى كۆرگەن - ئاڭلىغان مەشھۇر كىشىلىرىمىزدىن قاسىم دورغا، ئوغلى مۇھەممەد ھاشىم دورغا، ھاشىر ھاجى، سوپۇر دورغا، ئوغلى توختى نىياز مىراقۇل، زاكىر مۇھتەسىپ، سادىق قورمال، خۇدابەردى مىراقۇل، ئىمىن مىراقۇل قاتارلىق زاتلارنىڭ نام - شەرىپىنى ئەسلىيەلەيمەن. مېنىڭ ئۇلۇغ بوۋام قاسىم دورغا بولۇپ، ئۇنىڭدىن تارقالغان جەمەتمىزنى ئائىلە تارىخى جەدۋىلىدە كۆرسىتىپ ئۆتمەن.

ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىم

مەن ئەرتۈرك ناھىيىسىنىڭ نارىنكىر كەنتىدە 1918 - يىلى 8 - ئاينىڭ 15 - كۈنى دۇنياغا كەلدىم. بوۋام ھاشىر ھاجى، مومام خىدىسخان، ئاتام ناسىر، ئانام تىمۇرخان بولىدۇ. ئائىلىمىز ئاساسەن چارۋىچىلىق ۋە ئاز تولا دېھقانچىلىق بىلەن ھايات كەچۈرەتتى. بۇرۇنقى زامانلاردا ئائىلىمىزنىڭ ئىقتىسادى ئەھۋالى بەكمۇ ياخشى

ئىدى. قۇمۇل ئىنقىلابىدىن كېيىن ۋەيران بولدى. ئالتايدىن بۇ ياققا كەلگەنلەر نارىنكىر خەلقىنىڭ چارۋا - ماللىرىنى بۇلاپ - تالىدى، بىر قانچە ئادەمنى ئۆلتۈردى. ئائىلىمىز بۇ قاتاردا بۇلاڭچىلىققا ئۇچراپ ماللىرىمىزدىن ئايرىلىپ، ئىقتىسادىي ئەھۋالىمىز ناچارلاشتى.

مەن كىچىك چاغلىرىمدا، يازدا يېشىل زوركى تاغلىرىنىڭ جىلغىلىرىدىكى يايلاقلارمىزدا قوزىلارنى ئويناپ چوڭ بولدۇم. ھەركۈنى كىگىز ئۆيلىرىمىزدە تاتلىق ئۇخلاۋاتقىنىمدا، سەھەردە قارىغايلىقتىكى تورغاي، قۇچقاچلارنىڭ يېقىملىق سايىرىغان ئاۋازلىرى بىلەن ئويغىنىپ كېتەتتىم. ناشتلىق چىيىمنى ئېچىپ بولۇپ قارىغايدا قوزىلار بىلەن ئوينىتتىم. پۈتۈن دىققىتىم قۇشلارنىڭ يېقىملىق سايىرىغان ئاۋازغا ۋە قوزىلارنىڭ ئويناقششىغا بېرىلەتتى. قىش كۈنلىرىدە ئەگەر قار ياغمىسا، مەھەللىدىكى بالىلار بىلەن توپلىشىپ ئوينىتتۇق. شۇ كۈنلەردە مەھەللىمىزدە مەكتەپ بولمىغاچقا، 1923 - يىلى بوۋام ھاشىر ھاجى قۇمۇلدىن بىر موللا ئېلىپ چىقىپ مەھەللىدىكى بالىلارنىڭ ھەممىسىنى دىنىي مەكتەپتە ئوقۇشقا تۇتۇپ بەردى. موللىمىزنىڭ ئىسمى دادامنىڭ ئىسمىغا ئوخشاش بولۇپ، ناسىر موللام دەيتتۇق. موللام ھەركۈنى ئەتىگەن سائەت 8 دە ئوقۇشنى باشلاپ، چۈشتە چۈشلۈك تاماق ئۈچۈن يېرىم سائەت قويۇپ بېرەتتى. چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن يەنە كەچكىچە ئوقۇش داۋام قىلاتتى. قىشتا ۋە يازدا ھەر تۈرلۈك ئويۇنغا بېرىلىپ كۆنۈپ قالغانىدىم. شۇڭا بىردىنلا باشلانغان بۇ ئېغىر تۈزۈم ماڭا بەكمۇ بېسىم بولدى. بۇ تۈزۈمگە ئاخىرىغىچە پەقەت كۆنەلمدۇق. ئارىدا قۇمۇل ئىنقىلابى قوزغالغان كۈنلەردىمۇ تاغدىن تاغقا كۆچۈپ يۈرگەن بولساقمۇ، يەنىلا ئوقۇشنى داۋام قىلدۇق. مەن بۇ مەكتەپتە ساق سەككىز يىل ئوقۇدۇم.

قۇمۇل ئىنقىلابى ھارپىسىدا

قۇمۇل ئىنقىلابىغىچە شەرقى تۈركىستاننىڭ ئىچكى ئىشلىرى ئانچە ئاشكارە ئەمەس ئىدى. ھۆكۈمەت ھەممە ئىشلىرىنى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئېلىپ باراتتى. چۈنكى شەرقى تۈركىستان نامدا خىتاينىڭ مۇستەملىكىسى بولغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە كۆپ يىللاردىن بېرى روسىيەنىڭ سىياسى، ئىقتىسادىي تەسىرى

ئاستىدا ئىدى. خىتاي ھۆكۈمدارلىرى قىلماقچى بولغان ئىشلىرى ھەققىدە كۆپىنچە خىتاي مەركىزى ھۆكۈمىتىنى ئەمەس، روسىيە ھۆكۈمىتىنى نەزەردە تۇتاتتى. خىتاي مەركىزى ھۆكۈمىتى ئۇزاقتىن بۇيان ئىچكى ئۇرۇشلار تۈپەيلىدىن ئۆزى بىلەن ئاۋارە ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئارىلىق يىراق، قاتناش قولايىسىز بولۇپ، شەرقى تۈركىستاننىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ناھايىتى تەسكە چۈشەتتى. روسىيە بولسا جۇغراپىيىۋى شارائىتنىڭ قولايلىقىدىن پايدىلىنىپ خىتاينىڭ زۇلمى ئاستىدا ئىقتىسادىي، مەدەنىي مائارىپ جەھەتلەردە ئارقىدا قالغان شەرقى تۈركىستان خەلقىگە ئۆزلىرىنىڭ ھەر تەرەپلىمە ھەيران قالارلىق تەرەققىياتلىرىنى سېلىشتۇرما قىلىپ ئالاھىدە تەسىر كۆرسىتەتتى. روسىيەدىكى ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز ۋە ئۆزبېكلەرنىڭ مەدەنىي ھاياتىمۇ شەرقىي تۈركىستاندىكىلەردىن روشەن پەرق قىلاتتى. بۇخىل پەرق ۋە ئارىدىكى تەڭسىزلىك، شەرقىي تۈركىستان خەلقىگە چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن ئىدى. بۇ ئەھۋال روسىيە ھۆكۈمىتىنى ياخشى پۇرسەتلەر بىلەن تەمىنلىدى. ئۇلار روسىيە تەۋەسىدىكى تۈركىستانلىق بىر قىسىم زىيالىلارنى تاللاپ چىقىپ، پەۋقۇلئاددە مۇھىم ئىنتىزام بىلەن تەشكىللەپ تەربىيىلىگەندىن كېيىن، مەخپىي خىزمەت ئۈچۈن شەرقى تۈركىستانغا ئەۋەتتى. بۇلارنى تىلى، مەدەنىيىتى ئوخشاش بولغاچقا ھېچكىم دىققەت قىلمىدى. ھەتتا ئۇلار ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولۇپ كەتكەن. 20 - 30 يىلغىچە بۇ سىر ئاشكارىلانمىدى. كېيىن چار پادىشا ھاكىمىيىتى ئاغدۇرلۇپ سوۋېت ئىتتىپاقى قۇرۇلغاندىن كېيىن، شەرقى تۈركىستانغا قېچىپ چىققان كۆچمەنلەر ئۇلارنىڭ ۋەھشىيانە قىرغىنچىلىقىنى ۋە دىنىي بېسىملىرىنى ھەر يەردە سۆزلەپ يۈردى. شۇنىڭدىن باشلاپ شەرقى تۈركىستاندا كوممۇنىزم قورقۇسى ۋە ئۆچمەنلىكى پەيدا بولۇشقا باشلىدى. شۇنداق قىلىپ روسىيە ھۆكۈمىتى شەرقى تۈركىستان خەلقى ئارىسىدا ھېچقانداق بىر مۇۋاپىقىيەت قازىنالمىدى. شەرقى تۈركىستاندا كىچىككىنە بىر ئىش چىقسا، روسىيە دەرھال ئۆزى تەربىيەلەپ كىرگۈزگەن كىشىلىرى ئارقىلىق يوشۇرۇن قول تىقىشقا باشلايدۇ. دەرھال تەتۈر تەشۋىق ۋە ھەرىكەتكە كىرىشىپ، ئۇ ئىشنى چوڭايتىپ ئىنقىلاپقا ئايلاندۇرۇشقا ياكى باشقا بىرەر مەسىلە چىقىرىشقا قەستلەيدۇ. پۇرسەت تېپىپ ئىچكى قىسىمغا كىرۋېلىشقا ياكى تۈرلۈك تەدبىرلەر بىلەن بۇرغۇنچىلىق قىلىشقا باشلايدۇ. سوۋېتلەرنىڭ «ئاجىزلارغا ياردەم بېرىمىز» دېگەن شۇئارى ماھىيەتتە پايدا

كېلىدىغان ئىشلارغا قول تىقىمىز دېگىنى بولۇپ، ھەرقانداق ياردىمى شۇ مىللەتنى تۇزاققا چۈشۈرۈش، دۇنياغا ھاكىم بولۇشقا ئۇرۇنۇشتىن ئىبارەت.

1930 – يىلىدىن بۇرۇن خىتاي ھاكىمىيىتى ھەددىدىن زىيادە زۇلۇم سېلىۋاتقان بولسىمۇ، روسىيەنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشتىن قورققان خەلق تاقەت قىلىپ تۇرغان ئىدى. شۇ كۈنلەردە زۇلۇم ۋە ئېزىش چېكىگە يەتكەن ئىدى. جۇملىدىن بىزنىڭ ئەرتۈرك ناھىيىسىدىمۇ ئالۋاڭ – ياساقلار ھەسسەلەپ كۆپەيدى. ھەتتا ئوتۇن، ئوت – سامان، ھارۋا، ئات، تۆگىلەرگىمۇ ئالۋاڭ سېلىندى. خەلق بەرداشلىق بېرەلمەيدىغان ھالغا كەلگەندە، 1934 – يىلى ئەرتۈركنىڭ شىمالىدىكى نۇم كەنتى خەلقى قۇمۇل ئىنقىلابىنىڭ تۇنجى ئوتىنى تۇتاشتۇرۇپ بەردى.

ئۇزۇن زامانلاردىن بېرى ھاكىمىيەت بېشىدىكى پۈتۈن خىتاي ھۆكۈمرانلىرى شەرقىي تۈركىستان خەلقىنى زۇلۇم بىلەن ئېزىپ كەلگەچكە، خەلقنىڭ ئىقتىسادىي قامال قىلىنىپ بەكمۇ ئارقىدا قالغان ئىدى. خىتاي ھۆكۈمرانلىرىنىڭ شۇ دەۋردىكى شەرقىي تۈركىستانغا ئەۋەتكەن ۋالىسى ياڭ زېڭشىڭ چەتەللىكلەرنىڭ شەرقىي تۈركىستاندىكى ئىقتىسادىي پائالىيەتلىرى چەكلەنگەن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن خەلق ھېچقانداق ئىقتىسادىي تەرەققىياتقا ئېرىشەلمەي، ئەكسىچە بارغانسېرى زەيپىلىشىشكە باشلىدى. بولۇپمۇ جىن شۇرىن دەۋرىگە كەلگەندە، ھۆكۈمەتنىڭ ئىشەنچسىز بارغانسېرى يوقۇلۇپ، مال باھاسى ئۇچقاندەك ئۆرلەشكە، خەلقنىڭ نارازىلىقى بارغانسېرى كۈچىيىشكە باشلىدى. قۇمۇل ئىنقىلابىنىڭ پارتىلىشىدىكى تارىخى سەۋەپلەرنىڭ بىرى چىرىكلەشكەن ھاكىمىيەتنىڭ رەزىل سىياسىتى بولسا، يەنە بىرى بارغانسېرى ئۆزىنىڭ ئاجىزلىقىنى ئاشكارىلاشقا باشلىغان ئىقتىسادىي ئاساسىنىڭ يوقلىقى ۋە شۇ سەۋەپتىن خەلقنى بۇلاڭ – تالاڭ قىلىشتىن ئىبارەت ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمى ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا ھەرقايسى جايلاردا يوشۇرۇن ئەۋج ئېلىۋاتقان ھاكىمىيەت بېشىدىكىلەرنىڭ ئىچكى زىددىيەتلىرى، شۇنداقلا خەلقنىڭ ئەزگۈچىلەرگە قارشى تولۇپ تاشقان غەزەپ – نەپرىتى بولدى. گەرچە جىن شۇرىن ھاكىمىيىتى ئۆز بېشىغا كەلگەن بۇ خىل بۇھران ۋە ۋەيرانچىلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن پۈتۈن كۈچى بىلەن باستۇرۇش ئېلىپ بارغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ چىكىدىن ئاشقان زومىگەرلىكلىرى قۇمۇل ئىنقىلابىنىڭ ئوتىنى ياققۇچى تۇتۇقلۇق رولىنى ئوينىدى، خالاس!

2 - باب قۇمۇل ۋە قەسنىڭ باشلىنىشى

يۇقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك، ئەرتۈرك ناھىيىسىنىڭ شىمالىدا نوم دېگەن بىر كەنت بولۇپ، كەنت باشلىقى سالىھ دورغا دېگەن كىشى ئىدى. ئەرتۈركتە تۇرۇشلۇق خىتاي ئەسكەرلىرىنىڭ جالڭ فامىلىلىك باشلىقى نومغا كېلىپ ئۇنىڭ كېلىنىگە كۆزى چۈشىدۇ - دە، خوتۇنلۇققا ئېلىش مەقسىدىدە نومنىڭ سالىھ دورغا باشلىق 7 - 8 نەپەر مۆتىۋەرلىرىنى يالغاندىن زىياپەتكە چاقىرىپ زەھەرلەپ ئۆلتۈرمەكچى بولىدۇ. بىر كۈن بۇرۇن ئاشپەزگە بىر قۇتا زەھەرنى تۇتقۇزۇپ مېھمانلارنىڭ تاماقلارغا ئارلاشتۇرۇشقا بۇيرىدۇ. ئۇزۇندىن بۇيان بۇ يەردە ياشاۋاتقان، نوم خەلقىنىڭ بەكمۇ قىساسكار ئىكەنلىكىنى بىلگەن بۇ ئاشپەز كېيىنكى ئاقىۋەتتىن قورقۇپ، شۇ كېچىسى سالىھ دورغىنىڭ يېنىغا بېرىپ بۇ خەۋەرنى يەتكۈزىدۇ ھەمدە 1-، 2- قېتىم تەخسىدە ئوت - ياش قورۇمىلىرى چىقىرىلىپ ھەممە بىرلىكتە يەيدىغانلىقىنى، 3 - قېتىم ئايرىم چىنىلەرگە شورپىلىق ئاش چىقىرىلىدىغانلىقى ۋە مېھمانلارنىڭ چىنىسىگە زەھەر سېلىنىدىغانلىقىنى ئېيتىپ قويدۇ. سالىھ دورغا بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، دەرھال پەلۋانلىرىنى يىغىپ كېڭەش قىلىپ، مۇداپىئە پىلانى تۈزىدۇ. خىتاي ئەسكەرلىرى ئەپپىۋىنكەش، ھاراقكەش، قىمارۋازلاردىن بولغاچقا، ئۇلاردىن ئانچە چۈچۈپ كەتمەي، قانداق قىلىپ قوراللانغان پەلۋانلار بىلەن ئەتراپنى قورشاشنىڭ پىلانىنى تۈزۈپ قويۇپ، زىياپەتكە چاقىرىلغانلار بىر - بىرلەپ دۈشمەننىڭ شىتابى جايلاشقان زىياپەت زالىغا بارىدۇ ۋە قىلچە چاندۇرماي ئوچۇق - يورۇق گەپلىشىپ ئولتۇرىدۇ. بۇ ئارىدا قوراللانغان پەلۋانلار ئەتراپنى قورشاپ بولىدۇ. شۇ چاغدا مېھمانلار تاماق شىرەسىگە تەكلىپ قىلىنىدۇ. پىلان بويىچە 1- ۋە 2- كۆكتات قورۇمىلىرى چىقىدۇ، ئۇلار چاندۇرماي يەيدۇ. 3- قېتىم ئايرىم چىنىلەردىكى تاماق شورپىسى كەلگەندە سالىھ دورغا ئالدىدىكى چىنىنى جاڭنىڭ ئالدىغا قويۇپ، ئۇنىڭ چىنىسىنى ئۆزىگە ئالماشتۇرىدۇ. جاڭ ئالدىراپ ئۆزىنىڭ چىنىسىنى تالىشىدۇ. سالىھ دورغا بولسا: «بۇ چىنىدە نېمە بار؟ نېمىشقا ئىچمەيسەن؟ ئىچ» دەپ ئۇنى زورلايدۇ. جاڭ: «لەي رىنا! (ئەسكەر كەلسۇن)» دەپ ۋاقىراپ ئىشىك تەرەپكە يۈگۈرەيدۇ. بۇ چاغدا پەلۋانلار بەتلەڭەن مىلتىقلىرىنى تەڭلەپ ئۆيگە باستۇرۇپ كىرىدۇ. ئۆيىدىكى بىر توپ

ختاي تىزلىنىپ يىغلىشىدۇ. پەلۋانلار ئاشپەزدىن باشقا ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈپ تاشقىرىغا چىقىپ مەھەللىدىكى پۈتۈن ختاي ئەسكەرلىرىنى يوقۇتۇپ، ئەرتۈرككە خەۋەر بېرىدۇ. ئەرتۈركتىكى ئالتە كەنتنىڭ باشكەنتىمۇ ئەرتۈرك دەپ ئاتىلاتتى. ئۇنىڭدىن باشقا كەنتلەر نوم، ئاداق، بارى، تۈركۈل ۋە نارىنكىرلەردۇر. نومنىڭ باشلىقى سالىھ دورغا بولۇپ، ئاداقنىڭ ناسىر مۇھتەسىپ، باينىڭ ئىلى باۋجالى، تۈركۈلنىڭ پازىل مۇھتەسىپ، نارىنكىرنىڭ سادىق قورمال بولۇپ، پۈتۈن ئەرتۈركتىكى ئۇيغۇرنىڭ باشلىقى ئابدۇنىياز مىراق بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، پۈتۈن كەنتلەرگە ئادەم ئەۋەتىپ، بارلىق پەلۋانلارنى يىغىپ رەشكىللەپ، ئەرتۈركتىكى ئەسكەرلەرگە كېچە - كۈندۈز توختىماي ھۇجۇم قىلىپ، ئۇلارنى تامامەن يوقۇتۇپ ئەرتۈرك ناھىيىسىنى ئىشغال قىلىدۇ - دە، دەرھال قۇمۇل، بارىكۆل تاغلىرىدىكى چارۋىچىلارغا خەۋەر بېرىپ، ئۇلار ئارقىلىق پۈتۈن شەرقى تۈركىستان خەلقىنى قوزغۇلۇشقا چاقىرىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، كۆككۆلدىكى (چىڭخەيدىكى) مۇسۇلمان تۇڭگانلارنىڭ باشلىقى ما بۇفاڭ (چىڭخەينىڭ ئومۇمىي ۋالىسى) غا ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتىپ، ئەسكىرى ياردەم تەلەپ قىلدى.

ما بۇفاڭ ئۆزى مۇسۇلمان بولسىمۇ، ئەسكەرلىرى مەركىزى ھۆكۈمەتكە قاراشلىق بولغاچقا، ئەسكىرى ياردەم بېرەلمەيتتى. ئەمما، ئۇ تاغلىق رايوندا قالايمىقانچىلىق چىقىرىپ، ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل ھەرىكەت قىلىۋاتقان ما جۇڭيىڭغا ۋەكىللەرنى ئەۋەتىدۇ، ۋەكىللەر ما جۇڭيىڭنى تەكلىپ قىلىش ئۈچۈن تاققا چىقىدۇ.

ما جۇڭيىڭنىڭ شەرقى تۈركىستانغا چىقىشى

ما جۇڭيىڭ كىم؟ ما جۇڭيىڭ ئەسلىدە ما بۇفاڭ قىسىملىرى ئىچىدىكى بىر ئوفىتسىر بولۇپ، قولىدا 300 دىن ئارتۇق ئەسكىرى بار يىڭجاڭ (يۈز بېشى) ئىدى. ئۇ تەشكىلسىزلىك بىلەن جىنايەت ئۆتكۈزۈپ، ما بۇفاڭنىڭ ئېغىر جازالىشىدىن قورقۇپ تاققا چىقىۋېلىپ، چىڭخەيدە ما بۇفاڭغا قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان يەنە بىر تەرەپتىن بۇلاڭچىلىق قىلىپ چىقىش يولى تاپالماي تۇرغاندا نەق بىزنىڭ ۋەكىللىرىمىزگە ئۇچرىشىدۇ. شەرقى تۈركىستاندا ختاي ھۆكۈمىتىگە قارشى بىرلىشىپ ئۇرۇشۇشقا قوشۇلىدۇ ۋە ئىسمىنى گا سىلىڭ (كىچىك قوماندان) غا

ئۆزگەرتىپ، قۇمۇل ۋەكىللىرى بىلەن بىللە شەرقى تۈركىستانغا قاراپ يولغا چىقىدۇ. بۇ ئارىلىقتا پۈتۈن قۇمۇل ۋىلايىتى خەلقى قوزغۇلۇپ قۇمۇل شەرىدىكى خەلقىمۇ تاغقا چىقىۋالىدۇ. جىن شۇرىن ھۆكۈمىتى بارىكۆلدىكى بىر يېرىم مىڭغا يېقىن ئاتلىق ۋە پىيادە ئەسكەرلىرىنى ئەرتۈركتىكى ئىنقىلابنى باستۇرۇش ئۈچۈن ئەۋەتىدۇ. بۇ ئەسكەرلەر نارىنكىرگە يېتىپ كەلگەندە سادىق قورمال ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئەلچى ئەۋەتىپ تەسلىم بولۇشقا ئۈندەيدۇ ۋە يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ مەرگەن، پەلۋانلىرىدىن 40 كىشىنى توپلاپ جەڭگە تەييارلىق قىلىدۇ. دۈشمەنلەر ئەلچىلەرنى « بىزگە تەسلىم بولۇڭلار » دېگەن سۆز بىلەن قايتۇرىدۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، ئەرتۈرك تەرەپكە كەتمەي، نارىنكىرغا ھۇجۇم باشلايدۇ. بىر كۈن كەچكىچە قاتتىق ئۇرۇش بولىدۇ. پەلۋانلاردىن بىرسى شېھت بولىدۇ، كۆپلىگەن دۈشمەن ئەسكەرلىرى ئۆلتۈرىلىدۇ. ئۇلار جەڭدىن قايتىپ سۇجەن دېگەن بۇلاق سۈيىنىڭ ئىككى تەرەپىگە ئورۇنلۇشۇپ، ئىككى – ئۈچ ھەپتىگىچە يا ئالدىغا ماڭالماي، يا ئارقىسىغا چېكىنمەي مۇداپىئەدە ياتىدۇ. دەل شۇ كۈنلەردە كۆككۆلگە كەلگەن ۋەكىللەر ما جۇڭيىڭنى ئەسكەرلىرى بىلەن باشلاپ كېلىدۇ. ما جۇڭيىڭنىڭ ئەكسەرلەرى بىر كۈن دەم ئېلىپ، ئىككىنچى كۈنى كېچىدە خىتاي ئەسكەرلىرى قىياپىتىدە ياسىنىۋېلىپ (ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ چىرايى، سۆزى ۋە كىيىملىرىمۇ ئانچە پەرقلەنمەتتى) ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كىرىۋېلىپ، ھەممىسىنى قىرىپ يوقاتتى.

شۇ چاغدا قۇمۇل تاغلىرىدىن خوجىنىياز ھەجىم كۆپلىگەن پەلۋانلارنى ئەگەشتۈرۈپ نارىنكىرغا يېتىپ كەلدى، ئەرتۈركنىڭ پەلۋانلىرىمۇ كېلىپ قوشۇلدى. ما جۇڭيىڭنىڭ بىر قىسىم ئەسكەرلىرى بارىكۆلگە كەتتى ۋە خىتاي ئەسكەرلىرى بولمىغان بارىكۆلنى ئالدى. ما جۇڭيىڭ قالغان ئەسكەرلىرى بىلەن قۇمۇل شەھرىگە ھۇجۇم قىلماقچى بولدى. خوجىنىياز ھاجىممۇ ما جۇڭيىڭ بىلەن بىللە كەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئەسلىدىكى قۇمۇل ۋەقەسى بىردىنلا قۇمۇل ئىنقىلابىغا ئايلاندى.

قۇمۇل ئىنقىلابىنىڭ جەريانى

قۇمۇل ئىنقىلابىنىڭ يېتەكچىلىرىدىن خوجىنىياز ھاجىم بىلەن قاسىم پەلۋان ئىككىسى پۈتۈن ئىنقىلابچىلارغا باشچىلىق قىلىپ، ما جۇڭيىڭ بىلەن بىرگە

قۇمۇل شەھرىنى قورشىۋالىدۇ. بۇ چاغدا خىتاي ئەسكەرلىرى خىتاي ئاھالىسى جايلاشقان كونا شەھەر بىلەن ئۇيغۇرلار تاغقا چىقىپ كېتىپ بوش قالغان مۇسۇلمانلار شەھرىنىڭ ئىچىگە مۇستەھكەم ئورۇنلىشىۋېلىپ ئۈرۈمچىدىن كېلىدىغان ياردەمنى ساقلاپ ياتىدۇ. قاسىم پەلۋان بىلەن خوجىنىياز ھاجى ئەسلىدە قۇمۇل ۋاڭى شاھ مەخسۇتنىڭ ئەڭ كۈچلۈك ئەسكەر باشلىقلىرى بولۇپ، ئىنقىلاب باشلانغاندا ئەسكەرلىرى بىلەن تاغقا چىقىپ قوزغىلاڭنىڭ يېتەكچىلىرىگە ئايلىنىدۇ. قۇمۇل شەھرىگە قىلىنغان دەسلەپكى ھۇجۇمدا قاسىم پەلۋان شېھىت بولۇپ، پۈتۈن قوشۇنغا خوجىنىياز باشچىلىق قىلىدۇ. قورشاش ھۇجۇمى داۋاملىشىۋاتقاندا ئۈرۈمچىدىن كۆپ ساندا خىتاي ئەسكەرلىرى ياردەمگە كېلىدۇ. ئەمما، ما جۇڭيىڭ ئەسكەرلىرى ياردەمگە كەلگەن خىتاي ئەسكەرلىرىنىڭ ئالدىغا چىقىپ قورشىۋېلىپ ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈپ تارمار قىلىدۇ. قۇمۇل سېپىلىنىڭ مۇداپىئەسى مۇستەھكەم بولغاچقا كۆپ قېتىم ئۇرۇشۇپ ئالامىدى. 2 - 3 ئايدىن كېيىن سوغۇق چۈشۈشكە باشلىدى، قىشلىق كىيىم - كىچەكسىز يازدا كەلگەن ما جۇڭيىڭ ئەسكەرلىرى يۇرتىغا قايتىپ كەتتى. ئىنقىلاب كۈچى ئاجىزلىشىشقا باشلىدى، خوجىنىياز ھاجىمنىڭ ئەسكەرلىرىمۇ قۇمۇل شەھرىنى تاشلاپ تاغقا چىقىپ كەتتى.

1932 - يىلى 10 - ئايدا ئۈرۈمچىدىن كۆپلىگەن ئەسكەرلەر كېلىپ قۇمۇلدىكى ئەسكەرلەرگە قوشۇلدى. خوجىنىياز ھاجىم بۇنى كۆرۈپ قۇمۇل تاغلىرىدىن كۆچۈپ نارىنكىردىكى قاراچۆل تېغىغا كېلىپ نارىنكىرلىكلەرگە قوشۇلدى. بۇ چاغدا قۇمۇلدىن ئەلچى كېلىپ شىڭ زىخۇي (شىڭ شىسەي قوماندان) قوزغىلاڭچىلارنىڭ باشلىقىنى چاقىرىدۇ، دېدى. خوجىنىياز ھاجىم بىرسىنىڭ ھەمراھلىقىدا قۇمۇلغا باردى.

خوجىنىياز ھاجىمنىڭ شىڭ زىخۇي بىلەن كۆرىشىشى

خوجىنىياز ھاجىم شىڭ شىسەينىڭ تەكلىۋى بويىچە قۇمۇلغا بېرىشتىن بۇرۇن، نارىنكىر تېغىدا ئۇرۇشقا تەييارلىنىپ تۇرغان پەلۋانلىرىنى كۈشۈتۈ تېغىغا يۆتكەپ كېلىپ، كۈشۈتۈ تېغى ئىچىدىكى خەتلىك تاشقا ئاتلىق تار بوغازنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى تاشلىق جىرالارنىڭ ئارىسىغا مۇستەھكەم ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ، ئەگەر

دۈشمەن چېرىكلىرى كەلسە نەق ئىككى تەرەپتىن قورشاپ ئوق ياغدۇرۇپ ھۇجۇم قىلىش لازىملىقىنى تاپىلاپ ئاندىن قۇمۇلغا باردى. شىڭ شىسەي خوجىنىياز ھاجىم كېلىشى بىلەن ئۇنى تۇتۇپ نارىنكىرگە ئېلىپ ماڭدى. خىتاي ئەسكەرلىرى كۈشۈتە سېپىنىڭ ئىچىگە كىرىپ خەتلىك تاش بوغۇزىنىڭ يېنىغا كەلگەندە، ئورۇنلاشتۇرۇلغان پەلۋانلار ئەسلىدىكى پىلان بويىچە ئوق ياغدۇرۇپ دۈشمەننى ترە - پىرەڭ قىلىۋەتتى. ئامالسىز قالغان چېرىكلەر پاناچاي تاپالماي ئارقىغا قاراپ قېچىشقا باشلىدى. شۇنداق قىلىپ، شۇ قاچقانچە قۇمۇل شەھرىگە كىرىۋېلىپ بىر ئايغىچە سىرتقا چىقالماي ياتتى. كېيىن تەڭرى تېغىنىڭ شەرقى بۇرجىكىدىن ئايلىنىپ، تاشبېلىق، شۇفۇ يېزىلىرىدىن ئۆتۈپ تۈز يول ئارقىلىق ئەرتۈرك ناھىيىسىنىڭ باي، ئاداق دېگەن كەنتلىرىدىن ئۆتۈپ نارىنكىرنىڭ قاراچۆل تېغىنىڭ ئېتىكىدىن ئايلىنىپ بارىكۆلگە كىرىۋالدى.

تاشقى موڭغۇلىيە ۋەكىللىرىنىڭ كېلىشى

شۇ كۈنلەردە نارىنكىرنىڭ قارا چۆل تاغلىرىدا تۇرىۋاتقان قوزغىلاڭچىلارنىڭ قېشىغا تاشقى موڭغۇلىيەدىن جاڭ سىڭ دورغا، لوفسۇت دورغا (موڭغۇل)، ئاباي ئەپەندى، قاسىم ئەپەندى (قازاق)، تۇردى ئاخۇن، نىياز دورغا (ئۇيغۇر)، بىر دوختۇر، بىر خىزمەتچى بولۇپ جەمىي سەككىز كىشى كېلىپ خوجا نىياز ھاجىم ۋە سادىق دورغا ھاجىمغا: « بىز سىلەرنىڭ قوزغالغانلىقىڭلارنى ئاڭلاپ خوش بولدۇق، شۇڭا ھال سوراشقا كەلدۇق. بىز سىلەرنىڭ خىتايلارنىڭ ئاسارتىدىن قۇتۇلۇشىڭلار ئۈچۈن ياردەم قىلىمىز، نېمە لازىم بولسا دەڭلار، دەرھال يەتكۈزۈمىز » دېدى. بۇ سۆزلەرنى ئاباي ئەپەندى تەرجىمە قىلىپ بەردى. ئۇ يەنە: « سىلەرنىڭ قوزغۇلۇپ ئىنقىلاب قىلىشىڭلار تامامەن توغرا، خىتاي سىلەرنى چەكسىز زۇلۇم ئىچىدە ئىزىۋاتىدۇ. بۇرۇن بىزمۇ سىلەرگە ئوخشاش خىتايلارنىڭ قول ئاستىدا ئىزىلگەن ئىدۇق، سوۋېت ھۆكۈمىتىنىڭ ياردىمى بىلەن ئۇلاردىن قۇتۇلۇپ ھۆكۈمەت قۇرۇپ تەرەققىي قىلىشقا باشلىدۇق » دېدى ۋە شەرتسىز ھەربىي ياردەم بېرىشكە ۋەدە بەردى. ياردەملەرنى ئېلىش ئۈچۈن بىر ھەيئەت ئەۋەتىشنى ئېيتىپ موڭغۇلىيەگە قايتىپ كەتتى.

قۇمۇل ئىنقىلابىنىڭ رەھبەرلىرى ئىككى ئايغىچە ياردەمنى قوبۇل قىلىش ياكى قىلماسلىق مەسلىسىنى مۇزاكىرە قىلدى. ئەگەر ياردەمنى قوبۇل قىلسا، روسلارنىڭ تۈزىتىش چۈشۈپ قىلىشتىن ئەنسىرەيتتى؛ ئەگەر ياردەمنى قوبۇل قىلمىسا، موڭغۇلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ رەنجىپ قېلىشىدىن قورقاتتى. ئاخىرىدا خوجا نىياز ھاجىم بىلەن سادىق قورمالدىن باشقا نومدا ئەڭ ئاۋال ئىسيان قىلغان سالىھ دورغا، خوجا نىياز ھاجىمنىڭ ئاكىسى باقى نىياز باشلىق ئىسمايىل ئاخۇن، سالىھ ئاخۇن، توختى ئاخۇن، ناسىر موللا قاتارلىق ئالتە كىشى موڭغۇلىيەنىڭ مەركىزى ئۆلانىباتۇرغا يۈرۈپ كەتتى. ئۇلارنى ئۆلانىباتۇردا دۆلەت باشلىقى چولپارتسىن قوبۇل قىلدى. ئۇمۇ قۇمۇل ۋەكىللىرىگە يېقىندىن ياردەم قىلىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بەردى. « جاڭ سىڭ دورغا يېقىندا قورال – ياراق ئېلىپ بارىدۇ » دېگەن جاۋابىنى ئېلىپ ۋەكىللەر قايتىپ كەلدى. قۇمۇل ئىنقىلابىنىڭ ئاساسلىق رەھبەرلىرى بارمىغىنى ئۈچۈنمۇ بۇ ئىشتىن چوڭ كۈتكىدەك بىر نەسرە بولمىدى. جاڭ سىڭ دورغىلار ئىككىنچى قېتىم كەلگەندە ياردەم ئەشپالىرىنى تاپشۇردى. ئۇلار 500 قۇر ھەربىي يامغۇرلۇق كاناپ كىيىم، ئۆتۈك، 70 تال كونا مىللىتىق، 400 سەر ئاق كۆمۈش، كۆپ مىقتاردا قوغۇشۇن ۋە دورا، تەييار ئوق قاتارلىقلار بولۇپ، بۇ ياردەملەرنى خوجا نىياز ھاجىم ئۈستىدە تۇرۇپ تاپشۇرۋالدى. شۇنىڭدىن كېيىن، سادىق قورمال باشچىلىقىدا 100 گە يېقىن پالۋانلار موڭغۇلىيە ھەيئىتىنى مۇھاپىزەت قىلىپ، قولغانلار خوجا نىياز ھاجىمنىڭ باشچىلىقىدا گۇچۇڭ، مورى تاغلىرى تەرەپكە قاراپ يولغا چىقتى. ھاجىمنىڭ مورى تاغلىرىغا كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان تۇرپان، توخسۇن، پۇچان خەلقلەرى ماخمۇت مۇھىدىنىڭ باشچىلىقىدا قوزغۇلۇشقا باشلىدى. شۇ ئارلىقتا شىڭ شىسەي چېرىكلىرىنى باشلاپ گۇچۇڭغا كېلىپ ئورۇنلىشىۋالدى. ماجۇڭيىنىڭ ئىككىنچى قېتىم تۈركىستانغا كېلىپلا دەرھال ھاجىمنىڭ ئارقىسىدىن مورىغا كېلىپ ھاجىم بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن، بىرلىشىپ گۇچۇڭ شەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئالدى – دە ھۇجۇم باشلايدۇ. ماجۇڭيىنىڭ ئىنىسى ئەر سىلىڭ سېپىلغا قىلغان ھۇجۇمدا شېھىت بولىدۇ.

بۇ ئارلىقتا قۇمۇل تاغلىرىدا قالغان جاڭ سىڭ دورغا ئومۇمىي ۋەزىيەتنى كۈزىتىپ، ئىنقىلابچىلارنى تۈزاققا چۈشۈرۈشكە كۆزى يەتمىگەندىن كېيىن، موڭغۇلىيەگە قايتىپ كېتىدۇ. ئۇ كېتىشى بىلەنلا ئۈرۈمچىدىكى روس

ئەسكەرلىرىنىڭ باش قوماندانى بايىنكوف ئايروپىلان بىلەن گۇچىڭغا كېلىپ، شىڭ شىسەيگە ياردەملىشىپ شىڭ ھۆكۈمىتى قۇرۇش تەكلىپىنى بېرىدۇ. شىڭ شىسەي قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ئۈرۈمچىگە قايتىپ كېلىپ، دەرھال ھاۋادىن ۋە يەردىن ھەربىي ياردەم ئەۋەتىپ شىڭ شىسەي چېرىكلىرىنى مۇھاسىرىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىدۇ. شىڭ مۇھاسىرىدىن قۇتۇلۇپ سەنتەيگە كەلگەندە، روس ئەسكەرلىرى يەردىن ۋە ھاۋادىن ھۇجۇم قىلىپ ئىنقىلابچىلارنى چېكىندۈرىدۇ.

خوجا نىياز ھاجىم ماخمۇت مۇھىدىنىڭ تەكلىۋى بىلەن پىچانغا كېلىدۇ ۋە ئۇلار بىرلىشىپ لۈكچۈن، تۇرپان، توخسۇن قاتارلىق شەھەرلەرنى ئازاد قىلىپ، يەنىمۇ ئىلگىرلەپ جەنۇبقا قاراپ يۈرۈش قىلىپ قارا شەھەرنى ئالىدۇ. بۇ مەزگىلدە ماجۇڭيىڭ سەنتەي، فۇكاڭ، داۋانچىڭ تاغلىرىدا شىڭ شىسەي ۋە روس ئەسكەرلىرى بىلەن ئۇرۇشىدۇ. ئەمما روس ئايروپىلانلىرىنىڭ بومباردىمىنىغا بەرداشلىق بېرەلمەي قارا شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىدۇ. خوجا نىياز ھاجى، ماخمۇد مۇھىدىنىڭ قوشۇنلىرى قەشقەرگە كېلىپ توپلاندى.

شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتىنىڭ قۇرۇلۇشى

1933 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى، قەشقەردە «شەرقىي تۈركىستان ئىستىقلالىيەت جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇلدى. ئاي - يۇلتۇزلۇق كۆك بايراق چىقىرىلدى. ئاساسىي قانۇن، دۆلەت شېئىرى ۋە ھۆكۈمەت ئەزالىرى ئېلان قىلىندى:

خوجا نىياز ھاجى - دۆلەت رەئىسى

سابىت داموللا - باش ۋەكىل

جانىبېك - مۇئاۋىن باش ۋەكىل

مەھمۇد مۇھىتى - ھەربىي قوماندان

ئورازبېك - ھەربىي مەمۇرىي مىنىستىر

سەئىدزادە - ئىچكى ئىشلار مىنىستىرى

قاسىم ھاجى - تاشقى ئىشلار مىنىستىرى

ئابدۇكېرىمخان مەخسۇم - مائارىپ مىنىستىرى

زىرپ قارىھاجى - ئەدلىيە مىنىستىرى

ئوبۇل ھەسەن ھاجى – يېزا ئىگىلىك مىنىستىرى
ئىلى ئاخۇنباي – مالىيە مىنىستىرى
شەمسىدىن تۇردى ھاجى – ۋەخپە مىنىستىرى
ئەبەيدۇللاخان – سەھىيە مىنىستىرى
ئەلەم ئاخۇنۇم – باش كاتىپ بولۇپ تەيىنلەندى.

خوجا نىياز ھاجىم بۇ چاغدا ئاقسۇدا بولۇپ، رەئىسلىك ئېلان قىلىنغان بولسىمۇ نېمىشقىدۇر ئۇنى قوبۇل قىلمىدى. بۇ دۆلەت بىر تەرەپتىن روسلارنىڭ، يەنە بىر تەرەپتىن شىڭ شىسەينىڭ، يەنە بىر تەرەپتىن ماجۇڭخېيىنىڭ دۈشمەنلىكى سەۋەبىدىن، شۇنىڭدەك، ئىچكى قىسىمدا ۋە ھەربىي قىسىملاردا تەبىرىقچىلىق پەيدا بولغانلىقى سەۋەبىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي مەغلۇپ بولدى.

3 – باب شىڭ شىسەينىڭ تەختكە چىقىشى

شىڭ شىسەينىڭ شەرقىي تۈركىستانغا كېلىشى

شىڭ شىسەي (تەخەللۇسى جىڭ يۇڭ) 1892 – يىلى لىياۋنىڭ ئۆلكىسىنىڭ كەييۈئەن ناھىيىسىدە تۇغۇلغان بولۇپ، دېھقانچىلىق ئوتتۇرا مەكتىۋىدە ئوقۇپ، 1915 – يىلى شاڭخايدە سىياسىي ئىقتىساد سىنىپىغا كىرىپ بىلىم ئالغان، 1917 – يىلى ياپۇنىيەگە چىقىپ ئوقۇغان، كېيىن گۇئاڭدۇڭغا بېرىپ ھەربىي مەكتەپتە ئوقۇغان، ئارقىدىن شەرقىي شىمالغا بېرىپ ھەربىي ۋەزىپە ئۆتىگەن. 1923 – يىلى يەنە ياپۇنىيەگە بېرىپ قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۈنۋەرسىتىدا ئوقۇغان، قايتىپ كېلىپ گومىنداڭ قىسىملىرىدا مەسلىھەتچى بولغان ۋە ھەربىي ئوقۇتقۇچى بولغان، ھەربىي شىتاپتا بۆلۈم باشلىقى بولغان. شەرقىي تۈركىستاندا ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋالغان جىن شۇرېننىڭ كاتىۋى نەنجىڭگە كېلىپ باشقىلارنىڭ تونۇشتۇرۇشى بىلەن شىڭ شىسەينى 1930 – يىلى كۈزدە شەرقىي تۈركىستانغا ئېلىپ كەلگەن. جىن شۇرېن ئۇنى ھەربىي مەكتەپكە ئوقۇتقۇچىلىققا ئورۇنلاشتۇرغان. قارا نىيەت شىڭ شىسەي ئوقۇغۇچىلىرىنى يېنىغا تارتىپ ئەتراپىغا كۈچ توپلاشقا تەييارلىق قىلغان.

شىڭ شىسەينىڭ پۇرسەتپەرەسلىكى

قۇمۇل ئىنقىلابى باشلىنىپ ھەممە يەردە جىن شۇرېنغا قارشى خەلق قوزغىلاڭلىرى ئەۋج ئالغان بىر ۋەزىيەتتە جىن شۇرېن ئارقا - ئارقىدىن ئەسكەر ئەۋەتىپ قوزغىلاڭچىلارنى باستۇرالمىغاندىن كېيىن، شىڭ شىسەينى شىتاپ باشلىقى، شەرقى سەپ باش قوماندانى قىلىپ تەيىنلەپ، خوجا نىياز ھاجىم قوشۇنلىرىغا قارشى ئۇرۇشقا سالغان. شىڭ شىسەي ئۈرۈمچى ئەتراپىدا تۇرۇۋاتقاندا، جىن شۇرېنغا قارشى 12 - ئاپرېل سىياسىي ئۆزگۈرۈشى قىلغان چىن جۇڭ، تاۋمىڭيۇ، لى شاۋشەنلەرنى قوللاپ، سىياسىي ئۆزگۈرۈش غەلبە قىلىشى بىلەن تەڭ، شەھەرگە باستۇرۇپ كىرىپ، بۇلاڭچىلارنى باستۇرغان قىياپەتتە ئوتتۇرىغا چىقىپ، جىن شۇرېننىڭ قېچىپ كېتىشى بىلەن تەڭ ھاكىمىيەتنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالدى ۋە ئۆزىنى دۈبەن دەپ ئېلان قىلدى. لېكىن، بۇ چاغدا شىمال تەرەپتە ماجۇڭيىڭ، غەرب تەرەپتە جاك پېيىۋەن، شەرقتە بولسا خوجا نىياز ھاجى قوشۇنلىرى ھەدەپ ئۈرۈمچىنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ، شىڭ شىسەيگە تەھدىت سېلىپ تۇراتتى. جەنۇبتا بولسا پۈتۈن خەلق قوزغۇلۇپ، ئۈرۈمچىگە پەقەتلا ئىتائەت قىلمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن شىڭ شىسەي سوۋېت ئىتتىپاقىغا يېقىنلىشىش يولىنى تاللىدى، ئۆزىنى يالغاندىن ماركسىزمچى قىلىپ كۆرسۈتۈپ سوۋېت ئىتتىپاقىغا كۆپ قېتىم ئەلچى ئەۋەتتى. ئاخىرىدا ئون مىڭ كىشىنى قۇراللاندىرغۇدەك قورال - ياراق سېتىۋېلىش تەلپىنى ئوتتۇرىغا قويدى. سوۋېت ئىتتىپاقى ئۇنى قىزغىن قوللىدى. شۇنداق قىلىپ سوۋېت ئىتتىپاقى شىڭ شىسەيگە مۇتەخەسس، مەسلىھەتچىلەرنى ئەۋەتتى، نېفىت ئايرىش زاۋۇتى، مەكتەپ، دوختۇرخانا سالدى. سوۋېتتىن ئەۋەتىلگەن نۇرغۇن ئىشپىيونلار ئارىسىدا مەنسۇر ئاباي، قادىر ھاجى، قاسىم ئەپەندى قاتارلىقلار بار ئىدى.

شىڭ شىسەينىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن يېقىنلىشىشى، ئۆزىنىڭ مۇداپىئەسىنى، يەنى ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن بولۇپ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مەقسىدى ئۆز چىگرىسى بويىدىكى قالايمىقان ۋەزىيەتنى تىنچىتىش ئىدى. بۇ جەرياندا شىڭ شىسەي كۆرۈنۈشتە ناھايىتى ئىلغار بولغان سىياسەتلەرنى ئېلان قىلدى.

1934 – يىلى 1- ئايدا، ماجۇڭيىڭ قوشۇنلىرى ئۈرۈمچىنى قورشىۋالغاندا شىڭ شىسەي سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ئەسكىرى ياردەم تەلەپ قىلدى. 1 – ئاينىڭ ئوتتۇرلىرىدا سوۋېت قىزىل ئارمىيىسىنىڭ بەش مىڭ ئەسكىرى چۆچەكتىن كىرىپ، خىتايچە كىيىم – كېچەكلەرنى كىيىپ «ئالتاي قوشۇنى» دېگەن نامدا ئۈرۈمچىگە قاراپ ئىلگىرلەشكە باشلىدى. شۇنداق قىلىپ شىڭ شىسەي سوۋېت قىزىل ئارمىيە قوشۇنلىرى، ئاق روس ئەسكەرلىرى ۋە ئۆزىنىڭ ئەسكەرلىرىگە تايىنىپ ماجۇڭيىڭنى قەشقەرغىچە قوغلاپ بېرىپ يوق قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە قەشقەردە قۇرۇلغان «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىمۇ قانلىق باستۇردى. بۇ جەرياندا ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇنغا ئىگە بولغان خوجا ھاجى ئاقسۇدا بولۇپ، شىڭ شىسەي بىلەن بىرلىشىپ ماجۇڭيىڭ قىسىملىرىغا قارشى تۇرىۋاتاتتى. ئۇ، «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» نىڭ رەئىسلىكىنى قوبۇل قىلماي، شىڭ شىسەي بىلەن ھەمكارلىشىش يولىنى تۇتقان ئىدى. 1934 – يىلى خوجا نىياز ھاجى سوۋېت كونسۇلى ئەفرەسوفنىڭ كاپالىتى بىلەن ئۈرۈمچىگە كەلدى ۋە ئۆلكىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتىدى.

شىڭ شىسەينىڭ ئالتە بۈيۈك سىياسىتى ھەققىدە

شىڭ شىسەي سوۋېت ئىتتىپاقىنى ۋە خەلقنى ئالداش ئۈچۈن، سىياسىي نىقاپ بىلەن مەيدانغا چىقتى. 1934 – يىلى 4 – ئاينىڭ 12 – كۈنى «ئالتە بۈيۈك سىياسەت» نى يولغا قويدى. بۇ «ئالتە بۈيۈك سىياسەت» تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

(1) جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇش سىياسىتى:

بۇ سىياسەتتە شىڭ شىسەي ئالدى بىلەن «جاھانگىرلىككە قارشى ئۇيۇشما» دېگەن بىر نېمىنى قۇرۇپ چىقىپ، ئىچكى قىسىمدا خەلقنى باستۇردى. كوممۇنىزمغا مۇۋاپىق كەلمەيدىغان ئوقۇتۇش كىتاپلىرىنى چەكلىدى. شىڭ شىسەي ئۆزىگە «بۈيۈك داھى» دەپ نام بېرىپ، ئېغىز ۋە مەتبۇئاتلاردا مەجبۇرىي شۇنداق ئاتاتقۇزدى. ھەرقانداق چوڭ – كىچىك يېغىنلار ئۇنىڭ رەسمىگە ئۈچ قېتىم تازىم قىلىش بىلەن باشلىناتتى. يۇقىرىدا ئېيتقىنىمىزدەك، ھېچقانداق ئاساسسىزلا «جاھانگىرنىڭ قۇيرۇقى»، «ئىشپيۇن»، «خائىن» دىگەندەك ئەشەددىي بەدىئىي ناملار

بىلەن شەرقىي تۈركىستان بويىچە بەلگىلەنگەن كۈن ۋە كېچىلەردە بىگۇناھ كىشىلەرنى تۈركۈملەپ قاماققا ئالدى.

(2) سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دوست بولۇش سىياسىتى: شىڭ شىسەي بۇ سىياسەتنى بىر قەدەر تولۇق ئەمەلگە ئاشۇردى ۋە شۇنداق قىلىشقا مەجبۇر بولدى. چۈنكى ئۇ مەركەز بىلەن بولغان ئالاقىسىنى تولۇق ئۈزگەندىن كېيىن، روسىيە شەرقىي تۈركىستاننى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يەنە بىر رېسپوبلىكىسى قىلىشقا ئۇرۇنغان ئىدى. شۇڭا سوۋېت قىزىل ئارمىيە 2 - پولىكى قەشقەرگە، 8 - پولىكى قومۇلغا ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئۇلارنىڭ ھەربىي، سىياسىي، ئىقتىسادىي مۇتەخەسسسلەرنى ھەربىي، مەمۇرى ئىدارىلىرىگە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. خەلق ئىچىگە كەڭ تۈردە جاسۇسلارنى تارقىتىپ، گۇمانلىق دەپ قارالغان نۇرغۇن كىشىلەر ئۈستىدىن يالغان ماتېرىيال تەييارلاپ تۇرۇپ قولغا ئالدى. مۇھىم دەپ تونۇلغان خادىملارنى روسىيە ئاپىرىپ سوت قىلدى. 1937 - يىلى قولغا ئېلىنىپ تۈرمىلەرگە تاشلانغان نۇرغۇن كىشىلەر مانا شۇلارنىڭ بىر قىسمى ئىدى. شۇ باندا شەرقىي تۈركىستاندىكى كۆپلىگەن مەشھۇر ئادەملەرنىڭ ئۆي - جايلىرى مۇسادىرە قىلىنىپ، ئالتۇن - كۆمۈش، پۇل - ماللىرى بۆلۈنۈپ شىڭ شىسەينىڭ شەخسىي ئامبىرىغا توپلاندى ۋە بىر قىسمى ئارقىدىكى خوجايىنلىرىغا ھەدىيە قىلىندى.

(3) مىللەتلەر ھوقوقتا باراۋەر بولۇش سىياسىتى:

مىللەتلەرنىڭ ھوقوقتا باراۋەر بولۇش - بۇ سىياسەت ئەمەلىيەتتە شەرقىي تۈركىستاندىكى مىللەتلەر ئارىسىغا بۆلگۈنچىلىك سېلىش، بىر - بىرىگە قارشى قويۇش بىلەن زىددىيەتتىن پايدىلىنىپ «پادىشالىقنى ساقلاپ قېلىش» ۋە روسىيەگە يۆلۈنۈپ تۇتۇپ بايلىق توپلاشتىن ئىبارەت. مۇشۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن، شەرقىي تۈركىستاندىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنى يەنىمۇ پارچىلاشقا ئۇرۇندى. يەنى سان جەھەتتە بىر قەدەر كۆپىرەك ساننى تەشكىل قىلغان ئۇيغۇر مىللىتىنىمۇ ئىككىگە ئايرىپ «ئۇيغۇر»، «تارانچى» دېگەن نام بىلەن بىر مەزگىل پارچىلىغان ئىدى. مانا بۇ مىللەتلەر ئارىسىغا بۆلگۈنچىلىك ۋە زىددىيەت پەيدا قىلىپ، پارچىلاپ ئىدارە قىلىشنىڭ روشەن مىسالىدۇر.

(4) پارخورلۇقنى يوقۇتۇش سىياسىتى: بۇ سىياسەت شىڭ شىسەينىڭ خەلقنى

بۇلاپ - تالاش، ھەرخىل بانىلار بىلەن خەلقنىڭ بايلىقىنى سۈپۈرۈپ - سېرىۋېلىش

ئارقىلىق، ئۆزىنىڭ ئالتۇن غەزىنىسىنى تولدۇرۇشنىڭ ئەڭ ياخشى چارىسى بولۇش رولىنى ئوينىدى. يەنى ئۈچ ئادەم بىرگە بولغاندا بىر - بىرىگە ئىشەنمەسلىك، يالغان مەلۇمات بەرگەننىڭ ئەمىلىنى ئۆستۈرۈش بىلەن خەلق ئۈستىدە ئېغىر سىياسىي نازارەت بېسىمى پەيدا قىلغانلىقتىن، كىشىلەر ھەركۈنى، ھەر سائەت ئۆزلىرى ھېچ ئويلىنمىغان ئىللەت بىلەن قاماققا ئېلىنىش خەۋپى ئىچىدە ئاشايتتى. يەنە شۇنىڭ بىلەن بىرگە، شىڭ شىسەينىڭ يېقىن تۇققان ئەمەلدارلىرى، قوراللىق ساقچى ئەمەلدارلىرى يىلنىڭ ھەرقايسى پەسىللىرىنىڭ مۇۋاپىق تاپقان پەيتلىرىدە كىشىلەرنىڭ، خۇسۇسەن بايلارنىڭ ئۆيلىرىگە كىچىدە كىرىپ بىر بانا بىلەن قوراللىق تەھدىت سېلىپ، ئالتۇن - كۆمۈش « جەرىمانە » ئالىدۇ. كىمكى بىرەر جىنايەت بىلەن تۇتقۇن قىلىنسا، ئۇنىڭ مال - مۈلكى ۋە يەر - زېمىن، قورا - جايلىرى دەرھال مۇسادىرە قىلىنىدۇ. مۇسادىرە قىلىنغان مۈلۈكلەردىن ئالتۇن - كۆمۈش، قىممەت تاش، زۇمرەت، ئالماس، بۇغا مۇڭگۈزى قاتارلىقلاردىن باشقا يەنە نەق ئامپىرىكا دوللىرى، فرانىك، فونىتسىتىرلىك قاتارلىق پۇللارمۇ بار.

(5) تېنچلىقنى ساقلاش سىياسىتى: دۇنيادا ھەرقانداق دۆلەت ياكى مىللەت تېنچلىقنى ئارزۇ قىلىدۇ. ئەمما ئۆزى تېنچ بولالمىغان دۆلەت ھەممىدىن بەكەرەك تېنچلىقنى تەكىتلەيدۇ. شىڭ شىسەي سوۋېتنىڭ ماركىزم ئۆلگىسىنى كۆرسىتىپ باققان بولسىمۇ، ئۆز ھاكىمىيىتىنىڭ ئاغدۇرۇلۇپ كېتىشىدىن قاتتىق ئەنسىرەپ، خەلقنى تېررورلۇق تۈسىنى ئالغان سىياسىي نازارەت ئاستىغا ئېلىش ئارقىلىق، ئاشكارە ۋە يوشۇرۇن ھالدا قىرغىنچىلىق سىياسىتى يۈرگۈزدى. بۇ ئارقىلىق خەلقنى كىچە - كۈندۈز ۋەھىمە بىلەن ھايات كەچۈرۈشكە قىستىدى. دېمەك، ئۇنىڭ تېنچلىق دېگىنى، قارشى چىقماسلىق تېنچلىقى بولدى.

(6) ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش سىياسىتى: شىڭ شىسەي «شىنجاڭنى ئىسلاھ قىلىش» دېگەن بۇ سىياسەت ئارقىلىق، روسىيەنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە 3 يىل ئىچىدە خىتايدىن ئايرىلىپ چىقىپ، مۇستەقىل بولۇپ كېتىش پىلانىنى تۈزدى ۋە بۇ ئارقىلىق تاشقى موڭغولىيەنى دورماقچى بولدى. شۇڭا، شىڭشىڭشا مۇداپىيە قورغانى قۇرۇپ، ئىچكى ئۆلكىلەرگە قايتىدىغان ئاساسلىق يولنى ئۈزۈپ تاشلىدى.

ئىقتىسادىي جەھەتتە، روسىيە ئىلى، ئالتاي، چۆچەك، قۇمۇل قاتارلىق چارۋىچىلىقى بىر قەدەر ياخشى بولغان ۋىلايەتلەردىكى سودا ئورگانلىرى ئارقىلىق،

چارۋا مەھسۇلاتلىرىنى يېغىۋېلىش ھېسابغا تۈرلۈك تۇرمۇش بويۇملىرىنى ئالماشتۇردى. يەنە بىر تەرەپتىن، خەلقنىڭ يەرلىك مەھسۇلاتلىرىنى ئەرزان باھادا يېغىۋېلىپ، مەخسۇس يەرلىك مەھسۇلاتلار شىركىتى قۇردى. سىياسىي جەھەتتە بۇنىڭ ئەڭ موھىم ئىپادىسى سۈپىتىدە شەرقىي تۈركىستاندا قۇرۇلۇشنى كۈچەيتتى. پەقەت ئۈرۈمچى شەھىرىنىڭ ئۆزىدىلا ئاشكارە سېلىنغان چوڭ تۈرمىدىن سەككىزى بار بولۇپ، كىشىلەر بىلمەيدىغان يوشۇرۇن تۈرمىلەرمۇ خېلى كۆپ. شەرقىي تۈركىستاننىڭ ھەرقايسى ۋىلايەت، ناھىيىلىرىدە ھەرخىل چوڭ - كىچىك تۈرمىلەر قۇرۇلۇپ، ئۇلار شەرقىي تۈركىستان خەلقىنى قىرغىن قىلىدىغان جەھەننەمگە ئايلاندى.

خوجا نىياز ھاجىمنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى

ھېچكىمگە ئىشەنمەيدىغان قارا نىيەت شىڭ شىسەي، 1934 - يىلىدىن باشلاپ ئىشپىيونلۇق تەشكىلاتلىرىنىڭ ياردىمىدە ئۆزىگە قارشى بولغان كىشىلەرنى تازىلاشقا باشلايدۇ. بۇ چاغدا قەشقەردە قۇرۇلغان 6 - دېۋىزىيىنىڭ قوماندانى مەھمۇد مۇھىتى ئۇيغۇر ئەسكەرلىرىگە قوماندانلىق قىلىۋاتاتتى. شىڭ شىسەي ئۇنى يوق قىلىش ئۈچۈن تۈرلۈك ھىلە - مېكر، چارە - تەدبىرلەرنى قوللانغان بولسىمۇ، مەھمۇد سىجاڭ ئۇنىڭ قەستىنى بىلىپ قىلىپ چەت ئەلگە قېچىپ كېتىدۇ. 1937 - يىلى 10 - ئاينىڭ 12 - كۈنى «سۈيقەستلىك توپىلاڭ ئەترىتى» دېگەننى ئويدۇرۇپ چىقارغان شىڭ شىسەي، نۇرغۇن كىشىلەر قاتارىدا مۇئاۋىن رەئىس خوجا نىياز ھاجىمنى قولغا ئالىدۇ. ئۇنىڭ ئۈرۈمچىدىكى 13 ماشىنىسىنى، 10 نەچچە ساندۇق ماشىنا زاپچاسلىرىنى، 70 تۆگە، تۆت مىڭ قوينى، تۇرپاندىكى كارىز، ماشىنىلاشقان قۇدۇق، شاللىق ئېتىز يەرلىرىنى، 70 تۇپاق ئات - خېچىرىنى، قۇمۇلدىكى بەش مىڭ قوينى، بەش كارىزنى، ئۈچتۈرپاندىكى قورۇ - جاي، ئېتىزلىرىنى ۋە كۇچادىكى بېغىنى مۇسادىرە قىلىدۇ، ئۆزىنى بولسا يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈپ تاشلايدۇ. ئۇنى ئۆلتۈرۈشنى سوۋېت ئىتتىپاقىدىن تەستىقلاشقان بولۇپ، جازا ئىجرا قىلغۇچى موسكۋادىن ئەۋەتىلگەن ھاشىم ھاجى باشچىلىقىدىكىلەر بولۇپ، سىرتماق بىلەن بوغۇپ ئۆلتۈرگەن.

شېك شىسەينىڭ ۋەھشى جىنايەتلىرى

شېك شىسەي ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىپلا، ئۆزىنىڭ ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىشىغا ياردەملەشكەن چىن جۇڭ قاتارلىق ئىككى ئەمەلدارنى ئېتىپ تاشلاپ، ئۆزىنىڭ ھەقىقىي قانخور جاللات ئىكەنلىكىنى ئاشكارىلىغان ئىدى. ئۇ، ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملىۋالغاندىن كېيىن، 1937 - يىلىدىن 1942 - يىلىغىچە ئۈچ قېتىملىق يالغان «سۈيقەست دېلوسى» ئويدۇرۇپ چىقىپ، شەرقىي تۈركىستاننىڭ 200 مىڭغا يېقىن ئىلغار زىيالىلىرىنى، دىنىي ئۆلىمالىرىنى، باي سودىگەرلىرىنى، ھەتتا ئۆزىنىڭ بىر مۇنچە خىتايلىرىنى تۈرمىلەرگە سولاپ، تۈرلۈك قېيىن - قىستاقلارغا ئېلىپ سوراق قىلىپ، يالغان «ئىقرارنامىلار»نى توقۇپ نۇرغۇنلىرىنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. بەش يىل ئىچىدە شەرقىي تۈركىستاننىڭ بارلىق شەھەر - يېزىلىرىنى دەھشەتلىك تېررورلۇق قاپلىدى، ھەممە ئىنسان جان قايغۇسىغا ۋە خەتەرگە دۇچ كەلدى. ھەممە يەردە ئۇنىڭ جاسۇسلىرى پىتىراپ يۈرۈپ خالىغان ئادەمنى تۇتۇپ بايلىق بۇلدى. ھەممە ئادەمنىڭ كەينىگە پايلاقچىلار قويۇلدى. كىشىلەر ئۆز ئارا گەپلىشىشتىنمۇ قورقۇدىغان ۋەزىيەت شەكىللەندى، تۈرمىلەر يېتىشمەي، ئادەملەر ئامبارلارغا سولاندى. شېك شىسەي قاچقاندىن كېيىن، ئادەملەرنى تاغارغا قاچىلاپ ئۈستى - ئۈستىگە دۆۋىلىۋەتكەن بىر ئامبارنىڭ ئىچىدە، ساقچى ئىدارىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى ئاباۋ (قازاق) بىلەن شېك شىسەينىڭ تەرجىمانى ليۇيىنسىزى (تۇڭگان) قاتارلىق بىر مۇنچە يېرىمجان ئادەملەر قۇتقۇزۇۋېلىنغان، ئاستىدىكى جەسەتلەر سېسىپ چىرىپ كەتكەن. ئۇنىڭ جازالاش چارىلىرى بىر نەچچە يۈز خىل بولۇپ، ئىنسان قىلىپىدىن چىققان ۋەھشى ئۇسۇللار بىلەن كىشىلەرنى قىيناپ ئۆلتۈرگەن. شېك شىسەينىڭ جازا چارىلىرى: تاش كۆمۈرنىڭ ئۈستىدە تۇرغۇزۇپ قويۇپ قىيناش، ئىككى قولىنى ياغاچ تامغا مىخلاپ قويۇپ قىيناش، پاتىفون يىڭنىسىنى تاختايغا مىخلاپ ئۈستىگە ياتقۇزۇپ قويۇپ قىيناش، قوغۇشۇن ئوق قېقىلغان ئىككى ياغاچنىڭ ئارىسىغا قىسىپ قىيناش، ئىككى قولىنى ياغاچقا باغلاپ ئېسىپ قويۇپ قىيناش، تىرىك تۇرغۇزۇپ ئىككى قوۋۇرغىسىنى سۇندۇرۇپ ئېلىۋېتىپ قىيناش، ئىلكتىرىك ئورۇندۇقتا ئۆلتۈرۈۋېتىپ

توك قويۇپ قىيناش، ئىلكىترىكلىك ياغاچقا باغلاپ توك قويۇپ قىيناش، ئېغىر چۆيۈن دوپپىسىنى كىيگۈزۈپ قويۇپ قىيناش، ياغنى قاينىتىپ چېچىپ قىيناش، تىرناقلىرىغا مىخ قېقىپ قىيناش، بەدىنىگە يىڭنە سانچىپ قىيناش، بۇرنىغا لازا سۈيىنى قويۇپ قىيناش، ئۇدا نەچچە كۈن ئۇخلاتماي قىيناش قاتارلىق ئەڭ ۋەھشى ئۇسۇللاردىن ئىبارەت ئىدى.

شاك شىسەينىڭ ئاقىۋىتى

ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى باشلىنىپ، دۇنيا ۋەزىيىتىدە يېڭى ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كەلدى. شاك شىسەي نىقابىنى دەرھال يىرتىپ تاشلاپ، روس كوممۇنىستلىرىدىن يۈز ئۆرۈپ ئۇلارنىمۇ تۇتقۇن قىلدى. بۇ ئارقىلىق گومىنداڭغا، جاڭجېشىغا ياخشى كۆرۈنۈش يولىنى تۇتتى. جاك چېشىغا 55 مىڭ سەر ئالتۇن ئەۋەتىپ بەردى. جاك چېشىنىڭ خوتۇنى سۇڭ مېيلىڭ ئۈرۈمچىگە كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن قايتىدىن يارىشىش پۇرسىتىنى تاپتى. نۇرغۇن ئالتۇن - كۆمۈشكە ئىگە بولغان جاك چېشى شاك شىسەينى يېزا ئىگىلىك مىنىستىرى قىلىپ تەيىنلىدى. شۇنداق قىلىپ جاللات شاك شىسەي 30 نەچچە ماشىنىغا شەرقىي تۈركىستاندىن بۇلاپ - تالىغان ئالتۇن - كۆمۈش، ئاسارە - ئەتىقە، قىممەتلىك مارجان، بۇغا مۇڭگۈزى، قاشتېشى قاتارلىق بايلىقلارنى بېسىپ ئىچكىرىگە قاراپ قېچىپ كەتتى.

تۆۋەندە مەن شاك شىسەي تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن تۈرك ئىرقىغا مەنسۇپ بىر قانچە يۈز كىشىنىڭ ئىسمىلىكىنى دىققەتتىڭلارغا سۈندۈم. بۇلار پەقەتلا شاك شىسەي تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن يۈز مىڭلارچە ئىنسان ئىچىدە ئىسىملىرى مەلۇم بولغان كىشىلەردىن ئىبارەت:

قۇمۇل ۋىلايىتىدىن:

خوجا نىيازھاجى	يارى ئېلى	يۈسۈپ ئاخۇن
ماۋۋىبەگ	سوپى	ئابدۇنىياز
داتۇ ئىسمايىل	تايروناي	دولان نىياز
ئىبراھىمبەك	سوۋۇر	ئىمىن ئاكا
زىيات	يۈسۈپ ئېلى	ئىمىن سۇنجاڭ

توختار	ئىلياز	كېرىم ئاخۇن
ئابدۇنىياز مىراپ	زىيىم موللا	ئوسمان ھاجى
تۆلەنباي	باقىنىياز دورغا	سوپى شەنجاڭ
توماي	ئىلى سۇنجاڭ	بىھاۋالدىن ئاخۇن
ئىسمايىل	تۆمۈر ھاجى	ئەيسا ئاخۇن
ھىدايى	توختى مۇھەممەد	سابىرەم
ئىمىن سوپى	زاكىر رەشت	نىياز داخەن
ئىبراھىم ئىلياز	شاۋات نىياز	تابى ئۈنەيزە
ئابدۇللاھى	كامال ئاخۇن	توختى ئاخۇن
يارى قارى	ئابدۇللاھاجى	ئادىل ھاجى
تاھىر سۇنجاڭ	سابۇر دورغا	باقىنىياز ئاخۇن
يەكيا لىيەنفۇ	سالھ دورغا	ياقۇپ ئاخۇن
ياقۇپ سەنىم	باقىنىياز ھاجى	نىياز دىخان
سەلىم ئاخۇن	ئىمىن قۇرمال	خېلىل
قابۇللا تەجى	ئابدۇگۈل ھاجى	ئابدۇگۈل ھاجى
نەسىت نەبى	ئىسمايىل تۆمۈر	زىمىر ئىلى
خۇدايار	زىكىرىيا تۇرسۇن	ئىسمايىل
قايسا	ئىلى ئاخۇنباي ھاجى	ئاق موللا

باشقا ۋىلايەتلەردىن:

ھۈسەيىن ياڭگىلچوق (ئۈرۈمچى)،	قازى بەك (ئۈرۈمچى)
ئابدۇللاھ (ئۈرۈمچى)،	شاغاپ كەدىن (ئىلى)،
ئىبراھىم (شايار)،	ئابدۇراخمان ھاجى (قەشقەر)،
نەمبەل (ئالتاي)،	ھەيدەر (ئۈرۈمچى)،
مەمەتنىياز (شايار)،	نەبى (ئىلى)،
ھاجى ئەكرەم (شايار)،	ئەكبەر خان (شايار)،
بۇغدا باي (ئالتاي)،	تاشمەمەت يۈنۈس (ئىلى)،

- ئابدۇراخمان (قەشقەر)،
ئابدۇقادىر (توخسۇن)،
قولاق (ئالتاي)،
تۇجىڭ (ئالتاي)،
مەنسۇر (قەشقەر)،
لاتىف (ئىلى)،
ئىبراھىم ئىشان (توخسۇن)،
مامۇر باي (ئالتاي)،
ھۈسۈيۈن باي (ئۈرۈمچى)،
تۇردى ئاخۇنباي (ئىلى)،
پور خۇزىڭ (ئالتاي)،
كەنجى (كورلا)،
يۈنۈسبەك (تۇرپان)،
تۇرسۇن بابا (ئۈرۈمچى)،
غۇسۇلباي (تۇرپان)،
نەجىپ (ئىلى)،
ئەكبەر (ئىلى)،
ھاجىم مۇساجى (ئىلى)،
زىمىر ئىلى (ئالتاي)،
مىر يۈسۈپ (چۆچەك)،
ھامدامبەك (كۇچار)،
ئەزىز (ئۈرۈمچى)،
قاسىم شاڭزۇڭ (قەشقەر)،
ئىر ئىلى (غۇلجا)،
موللا ئەلەم (قەشقەر)،
تاشمۇھەممەت (ئىلى)،
ئىبراھىم (ئىلى)،
سوپى زادە (ئاقسۇ)،
ئومان ئىلى (چۆچەك)،
زاكىر (ئۈرۈمچى)،
مادانخان (ئىلى)،
رەھىمجان (ئىلى)،
قاسىم (تۇرپان)،
زاكىر جان (ئىلى)،
ئابابەكرى ھاجى (ئىلى)،
ئابدۇمۇتەللىپجان (ئۈرۈمچى)،
مىرزائەخمەت (چۆچەك)،
مۇسا باي (چۆچەك)،
ئايۇپ ئاخۇن (قەشقەر)،
ئىمىن ئاخۇن (ئىلى)،
نۇرتەبىپ ھاجى (ئىلى)،
نەجىدىن (قەشقەر)،
زەيدىن كارۋان (تۇرپان)،
سادىق ئاخۇن (قەشقەر)،
تاھىربەك (پىچان)،
قادىر ھاجى (تۇرپان)،
كېرەم باي (قاشقەر)،
كامال ئەپەندى (تۈركىيە)،
كاسكانوپ (چۆچەك)،
ئابدۇۋاھى (تۇرپان)،
تۇراخۇن (ئىلى)،
سىيىت ئاسلوپ (ئۈرۈمچى)،
تۇرسۇن (قەشقەر)،
ساپىت (قەشقەر)،
ھۈسەيىن سەلىموف (چۆچەك)،
بوقات (ئالتاي)،

بەلاتى (تۇرپان)،
توختى ئاخۇن (تۇرپان)،
يۇنۇس (قەشقەر)،
نغمەت ھاجى (تۇرپان)،
ئابدۇللا ھاجى (قەشقەر)،
ئابدۇمۆمۈن ھاجى (تۇرپان)،
شېرىپخان تۆرە (ئالتاي)،
قۇربان نىياز (تۇرپان)،
توختى لوزۇڭ (تۇرپان)،
زاھىت (قارغىلىق)،
قاسىم (قەشقەر)،
بەختى (قەشقەر)،
پەيزۇللاجىسا (تۇرپان)،
شەمشىدىن (تۇرپان)،
نەسرۇللا (قەشقەر)،
مەنسۇر (ئىلى)،
رەھىمتۇللا (قەشقەر)،
ئىمىنجان (قەشقەر)،
رەقەت (ئالتاي)،
ئابدۇرېھىم تارلا (تۇرپان)،
ھەمدۇللا (تۇرپان)،
ئەخمەت توخسۇن (توخسۇن)،
شېرىپ (ئۈچتۇرپان)،
ئەمىرجان (ئاقسۇ)،
(ئۈرۈمچى)،
(ئۈرۈمچى)،
نۇرۇللا (قارا شەھەر)،
(ئالتاي)،
باۋدۇن لوزۇڭ (تۇرپان)،
سەيدۇللاھاجى (تۇرپان)،
مەڭلىك (تۇرپان)،
تۇرسۇن مەخدۇم (ئۈرۈمچى)،
ھېلىم ئەخمەت (قەشقەر)،
بازارباي (چۆچەك)،
ئىسمايىل قارى (تۇرپان)،
قاسىم ئابلەي (تۇرپان)،
ئىمىن ھاجى (تۇرپان)،
ئابدۇلپەتىپ باقى (تۇرپان)،
ھېيىت ئاخۇن (تۇرپان)،
مەمەت ئىمىن (قەشقەر)،
ئىسمايىل روزىيوپ (ئۈرۈمچى)،
نىياز بەك (ئىلى)،
نغمەت زاكىر (ئىلى)،
ئەمەت (تۇرپان)،
نىبەت (ئىلى)،
ياركەندى (قەشقەر)،
پوبەي (قەشقەر)،
روزى (ئەنجان)،
ھىسام غېرىپ (كۇچار)،
سادىق (كۇچار)،
ئەيسا (ئۈچتۇرپان)،
سادىق ھاجى (قەشقەر)،
خېلىل
ئەيساجان يۈسۈپ
مەرۇپ (ئىلى)،
پەتھۇللا رىزا
سالھ (تۇرپان)،
نىياز (پىچان)،
نىياز (مۇقىيەنجى)،
مەمەت ئىبراھىم (تۇرپان)،
رەينۇللا (ئالتاي)،

ساۋۇت (تۇرپان)، راخمانجان (قەشقەر)، قاچىغا (ئالتاي)،
سارتباي (چۆچەك)، خەلىم (ئالتاي)، خۇسدى ئاخۇن
(ئىلى)، ھەسەن بەگچىن (چۆچەك)، نىياز (ئىلى)،
ھەسەن قارى (چۆچەك)، نەزەرۇپ (چۆچەك)، يۈسۈپ ھاجى
(ئىلى)، نەجىبۇللا (تۇرپان)، تۆمۈرغالى (ئۈرۈمچى)،
توختى مەمەت (كۇچار)، چانشۇپ (ئۈرۈمچى)، توختى مەزىن
(چۆچەك)، نۇر (يەكەن)، تۇرسۇن سابىتوف (قەشقەر)،
ئارمۇت (ئالتاي)، تاھىر بەگ (جىمىنەي)، رەھىمتۇللا
(قەشقەر)، تاستىندى (ئىلى)، سالى ھاجى (لوپ)،
ئومان شاگىيۇ (چارقىلىق)،
ئەرمان (يېڭىسار)، سوپى نىياز (قەشقەر)،
راخمان (يېڭىسار)، سۇلتان (ئىلى)،
روزى ئاخۇن (قەشقەر)، سەدىن داموللا (ئىلى)،
سالى (ئىلى)، ساپىت ئىدەن (كۇچار)،
سەدىۋاققاس (ئالتاي)، توختى (قەشقەر)،
نىياز ئىشاق (چۆچەك)، توختى (تۇرپان)،
نەزەر بەگ (سانجى)، توختاخۇن (قاراقاش)،
نىمان (قاراشەھەر)، ئۆمەر ئاخۇن (قەشقەر)،
نەجىدىن (ئىلى)، ئوسمان ئىلى (چۆچەك)،
نۇرھاجى (ئاقسۇ)، غۇلام قارى (چۆچەك)،
ئىلى لالڭ (ئاقسۇ)، ساپىم (لوپ)،
توختى (تۇرپان)، روزى ھاجى (چۆچەك)،
تۇردى (قەشقەر)، رەۋەيدۇللا باي (تۇرپان)،
خۇسەيىن (گۇچۇڭ)، رەجەپ (ئۈرۈمچى)،
سەمەت (تۇرپان)، ساۋۇت (قەشقەر)،
سەلىم (ئالتاي)، ساۋۇت داموللا (قەشقەر)،
ئىسمايىل (كۇچار)، سۇلتان (ئۈرۈمچى)،
ھىسامىدىن (ئۈرۈمچى)، سەمەت شاگىيۇ (توخسۇن)،

- قالاقا (ئىلى)،
قازى (خوتەن)،
قاسم زارىپ (قەشقەر)،
قالى سېيىت (ئالتاي)،
ئادىل ھاجى (قارا شەھەر)،
شېرىك (قارا شەھەر)،
ھۈسەيىن (قەشقەر)،
يۈسۈپ (ئۈرۈمچى)،
قاينىبېك (ئۈرۈمچى)،
شاڭ نىياز (ئۈرۈمچى)،
شېرىپ داموللا (توخسۇن)،
شېرىپ (قەشقەر)،
شەيخ داموللا (قەشقەر)،
شېرىفۇللاخان (ھىندىستان)،
قادىراخۇن (تۇرپان)،
ئىدرىس رازۇللا (تۇرپان)،
ئالىم نەزىر (چۆچەك)،
ئابدۇراخمان (قەشقەر)،
رەھىمجان (چۆچەك)،
راشىم (چۆچەك)،
قاسمجان (ئىلى)،
روزى ئاخۇن (ئىلى)،
ئوسمان (ئۈرۈمچى)،
نەجمىدىن (تۇرپان)،
توختى يۈسۈپ (تۇرپان)،
ئوسمان ئىلى (تۇرپان)،
نۇر بەگ (خوتەن)،
شېرىپ داموللا (خوتەن)،
سېيىت ئەپەندى (چۆچەك)،
تۇرغۇن (توخسۇن)،
توختى مەمەت سۇنجاڭ (توخسۇن)،
تابىلات (گۇچۇڭ)،
تۇرسۇن (قۇتۇبى)،
ئولۇشباي (ئۈرۈمچى)،
ئۆمەر تەيجى (ئالتاي)،
ئوسمان (خوتەن)،
سوپى شاڭزۇڭ (توخسۇن)،
سۇلايمان ھاجى (ئۈرۈمچى)،
سەلىم (جىمۇنەي)،
سېيىت نەبى (بارىكۆل)،
توختى (كۇچار)،
زۇنۇنباي (تۇرپان)،
قادىر ئىلى (چۆچەك)،
يۈسۈپ (چارقىلىق)،
يۈسۈپ (ئىلى)،
شېرىپ (ئىلى)،
شېرىپگۈنۈل (تۇرپان)،
يۈسۈپ (جىمۇنەي)،
يۈسۈپ (كەلپىن)،
بايان (ئالتاي)،
ئىمىن ھاجى قالا (تۇرپان)،
ئابدۇللاجان (قەشقەر)،
ئوسمان ئىلى (قەشقەر)،
قاسم روزى (ئىلى)،
ئىلى ئاخۇنباي (قەشقەر)،
چىلىمقان (قەشقەر)،

- مۇھەممەد ئىمىن (خوتەن)،
ھامۇت ھاجى (ئىلى)،
ئەردەم موللا (ئىلى)،
مەمەت ئابدىدىن (ئىلى)،
سىرۋورپوپكى (ئىلى)،
سادىق ھاجى (ئىلى)،
ئەنۋەر موھىدوپ (تۇرپان)،
سەيدىن داموللا (تۇرپان)،
ئىبراھىم لوزۇڭ (تۇرپان)،
كېرەم قارى (تۇرپان)،
مەمەت كېرەم (تۇرپان)،
ئەكرەم قازى (تۇرپان)،
مۇنامەخسۇت (تۇرپان)،
مەخمۇتجان (تۇرپان)،
سادىق (تۇرپان)،
كانا ۋاھىت (تۇرپان)،
نەمات ئاخۇن (تۇرپان)،
ئابدۇرېھىم (تۇرپان)،
زاھىت (پىچان)،
مىرزا سادىق (پىچان)،
كېرەمجان (پىچان).
- نەيىت شەنجاڭ (پىچان)،
سانۇشوپ (قەشقەر)،
ئاق تۇغان (ئۈرۈمچى)،
سەمەت شاڭيۇ (تۇرپان)،
كېرەمبەگ (ئىلى)،
رازموللا پەتموللا (تۇرپان)،
يۈسۈپ ھاجى (ئىلى)،
نىياز دوكەي (تۇرپان)،
ھىسامىدىن (تۇرپان)،
كېرەم بايۇپ (قەشقەر)،
ئىمىن كېرىم (قەشقەر)،
ئەخمەت (تۇرپان)،
مەخسۇت خەلىپەت (قەشقەر)،
ئەخمەت بەگ (خوتەن)،
ئەخمەت ھاجى (قەشقەر)،
مۇسا (چۆچەك)،
سايىت ئىلى (چۆچەك)،
ئابدۇلھىمىت (تۇرپان)،
ھاكىمباي (تۇرپان)،
مامۇت (تۇرپان).

شېھىت كەتكەن بۇ كىشىلەرنىڭ كۆپ قىسمى بىلىملىك زاتلار، ۋەتەنپەرۋەر ئىنقىلابچىلار، شۇنىڭدەك مۆتىۋەر زاتلار بولۇپ، ھەممىسى تۇيۇقسىز تۇتۇپ كېتىلىپ ئۆلتۈرۈلگەن. جەسەتلىرى يوشۇرۇلغان، مال - مۈلۈكلىرى پۈتۈنلەي مۇسادىرە قىلىنغان. بۇنداق قىيىن - قىستاق بىلەن ئۆلتۈرۈلگەنلەر 200 مىڭدىن ئارتۇق بولۇپ، جاللات شىڭ شىسەي تارىختا مەڭگۈ تۆلەپ بولالمايدىغان ھېساپسىز قان قەرزىگە بوغۇلغاندۇر.

ئاللاھ بۇ شېھىتلەرنىڭ ياتقان يېرىنى جەننەت قىلغاي، بىلىپ - بىلمەي قىلغان گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلغاي، ئامىن!

4 - باب سىياسىي ھاياتىمنىڭ باشلىنىشى

مەجبۇرى ئۆيلىنىش

ئوقۇغۇچىلارنىڭ تۇتقۇن قىلىنغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر پۈتۈن يۇرتنىڭ ھەممە يېرىگە تارقالغاندىن كېيىن، ئائىلەمدىكىلەر مەندىن ئەنسىرەشكە باشلىدى. ئۇلار مېنى ئوقۇشتىن توختىتىپ، ئۆيلەپ قويۇش مەقسىدىدە تۆۋەندىكىدەك مەكتۇب يازدى:

«ئۆيدە مۇھىم بىر ئىش چىقىپ قالدى. تەتىلدە چوقۇم ئۆيگە قايتىپ كەلگىن. كۈزدە يەنە ئوقۇشۇڭنى داۋام قىلسەن. شۇڭا تەتىل بولۇشى بىلەنلا بىر يەرگە تاماشاغا كېتىپ قالماي ئۆيگە كەلگىن».

مەن ئۆزۈممۇ ئوقۇشتىن ۋاز كېچىش قارارىغا كەلگەن ئىدىم. شۇڭا تەتىلدە ئۆيگە قايتىپ كېلىپ بوۋام ھاشىر ھاجىمنىڭ ئالدىغا سالامغا كەلدىم. ئۇ ماڭا:

- مەكتەپتە نېمىلەرنى كۆردۈڭ؟ ئېيتىپ بەرگىنە، - دېدى. مەن بوۋامغا:

- ۋاي بوۋا، سىزنىڭ دېگەنلىرىڭىز راس ئىكەن. مەكتەپتە جەدىدلىق دەرىسلىرى باشلاندى. دەرىسنى شېڭ دۈبەن ئۆزى بېرىۋاتىدۇ، ئوقۇشۇم 1937 - يىلى 9 - ئايدا باشلاندى، - دېدىم ۋە، - ئەسلى 300 دىن ئارتۇق ئوقۇغۇچى بار ئىدى، ھازىر 200 ئى قالدى. 100 دىن ئارتۇق ئوقۇغۇچىنىڭ دىرىكى يوق. شۇڭلاشقا مەنمۇ ئوقۇشتىن ۋاز كېچىش نىيىتىگە كەلدىم، - دەپ قىيىدۇم. بوۋام يەر ئاستىدىن ماڭا قاراپ كۈلۈپ قويدى - دە، باشقا گەپ قىلمىدى.

ئۇلار ماڭا ئۆيلەندۈرمەكچى بولغان قىز، مەھەللىمىزنىڭ ئىناۋەتلىك كىشىلىرىدىن توختى نىياز دورغا دېگەن كىشىنىڭ قىزى مەنسۇرخان بولۇپ، 15 ياشتا ئىدى. ئۇ چاغدا مەن 17 ياشتا ئىدىم. ئۆيىدىكىلەر پۈتۈن توي ھازىرلىقنى تەييارلاپ مېنى كۈتۈپ تۇرغان ئىكەن. بۇ ئىشنى ئانام ماڭا دېدى. مەن، ھازىر

ئۆيلىنىدىغان ۋاقتىم ئەمەسلىكىنى؛ يەنە ئىككى - ئۈچ يىلدىن كېيىن بولسا مەيلى ئىكەنلىكىنى؛ ئەگەر قىز تەرەپ ساقلىيالمىسا، باشقا كىمنىڭ قىزى بولسا مەيلى ئىكەنلىكىنى، ئىشقىلىپ كېيىنرەك ئۆيلىنىدىغانلىقىمنى ئېيتىپ كۆپ تارتىشتىم. ئەمما، ئۆيىدىكىلەر ھەممە ئىشنى تەييار قىلىپ قويدۇق، ئەمدى كەينىگە سۈرىمىز دېسەك قىز تەرەپنىڭ يۈز - ئابرويى بار كىشىلەر تۇرسا، ئۇلارغا سەت بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بوۋاڭ يەنە ئوقۇشقا كېتىپ قېلىشىڭدىن ئەنسىرەيدۇ، ئۆتكەندىمۇ نەچچە قېتىم شۇنداق بولدى. ئوقۇماقتىن ھايات ياشىماق مۇھىمدۇر، دېيىشىپ ئاخىرى ئۇلار ئۆزىنىڭ دېگىنىنى قىلدى. شۇنداق قىلىپ 1938 - يىلى 10 - ئاينىڭ 15 - كۈنى توي قىلدىم ۋە يېڭىچە ئائىلە ھاياتىم باشلىدى.

قورال - ياراق يىغىش ھەيئىتىدە

شىڭ شىسەي ئۆزىگە خەۋپلىك دەپ تونۇلغان ھەر مىللەت زىيالىلىرىنى تۇتۇپ كۆزدىن يىراق قىلغاندىن كېيىن، تاغدىكى چارۋىچى خەلقلەرگە كۆزنى تىكتى. تاغدا ياشايدىغان قازاق، قىرغىز، موڭغۇل چارۋىچىلار مەدەنىي مائارىپتا ئارقىدا قالغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ مەدەنىي مائارىپ ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش نامىدا، شىڭ شىسەي 1939 - يىلى قازاق، قىرغىز، موڭغۇل قۇرۇلتىيى چاقىردى. قۇرۇلتايدا بۇ مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرۇش، مائارىپنى تەرەققىي قىلدۇرۇش توغرىسىدا قارارلار قوبۇل قىلىنغاندىن كېيىن، «ۋەكىللەرنىڭ پىكرىگە ئاساسەن» تاغدىكى خەلقلەرنىڭ قولىدىكى قورال - ياراقلارنى يىغىۋېلىش قارارى چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈمەت ۋە خەلق ۋەكىللىرىدىن تەشكىل تاپقان قورال - ياراق يىغىۋېلىش ھەيئىتى قۇرۇپ، ئۈرۈمچىدە باش ھەيئەت تەشكىل قىلدى. ناھىيىلەردە شۆبە ھەيئەتلەر قۇرۇلۇپ، ساقچى باشلىقلىرىنى باشلامچى قىلدى. ئەرتۈرك ناھىيىمىزدە ئالتە كەنت بار بولۇپ، نارىنكىر، توركۆل، ئەرتۈرك، باي، ئاداق، نوم كەنتلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئەرتۈرك بولغىنى ۋە باشقا ئىدارىلەرنىڭمۇ ئەرتۈركتە بولغانلىقى ئۈچۈن، قورال - ياراق يىغىۋېلىش ھەيئىتىمۇ ئەرتۈركتە قۇرۇلدى. ھەر بىر كەنتتىن 5 - 6 كىشى بىر گۇرۇپپا بولۇپ، دەسلەپ ئۆز كەنتىگە بېرىپ تەشۋىق قىلىپ، ئىككى ھەپتىدىن كېيىن ئەرتۈرككە يىغىلىپ، ئىشلىگەن

خىزمەتلىرىدىن دوكلات بەردى. ئاندىن باشلىق قايتىپ بارغاندىن كېيىن، قانداق قىلىپ خىزمەتنى ئۆتۈقلۈك يۈرگۈزۈش توغرىسىدا پىكىر بېرىشكە زورلىدى. ئوقۇمىغان كىشىلەر نېمە دەپ پىكىر بېرىشنى بىلەلمەي سائەتلەپ ئولتۇرۇپ كېتىشتى، باشلىق ئۆزىمۇ بىرەر يول كۆرسەتمىدى. بىز دەسلەپتە سەھىرلاردا خەلقنى توپلاپ تەشۋىق قىلغان ئىدۇق. ئەمدى ئۆيمۇ – ئۆي كىرىپ تەشۋىق قىلىدىغان بولۇپ كېتىشتۇق. كېيىنرەك ھەممە گۇرۇپپىدىكى ئادەملەرنى ئالماشتۇردۇق. مەسىلەن: نارىنكىلىك ئالتە كىشى كەنتكە تارقىتىۋېتىلدى. ھەممە گۇرۇپپىدىكىلەر ھەممە كەنتلەرگە تەكشى تارقالدى. قۇمۇل، بارىكۆل ناھىيىلىرىدە ئۇنداق قىلمىغان ئىدى. بىزنىڭ ئەرتۈرك قۇمۇل ئىنقىلابى قوزغالغان جاي بولغاچقا، قورقۇپ ئالاھىدە چىڭ تۇتقان بولسا كېرەك. مەن شۇ خىزمەتلەر بىلەن يۇرت ئارىلاپ يۈرگەن چاغلىرىمدا، ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ ئەرتۈرك ناھىيىلىك شۆبىسىنى قۇرۇش ئۈچۈن رەئىس سايلاش ئىشى باشلاندى، كىشىلەر مېنى رەئىس قىلىپ سايلىدى.

ئۇيغۇر ئۇيۇشما ئەرتۈرك شۆبىسىگە رەئىس بولۇشۇم

ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى قانداق تەشكىلات؟

شەرقىي تۈركىستاندا شۇ چاغدا 14 مىللەت بار دەپ ئېلان قىلىنغان ئىدى. ئۇلار ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز، تاتار، ئۆزبەك، تارانچى، تاجىك، تۇڭگان، خىتاي، موڭغۇل، مانجۇ، شىۋە، سولان ۋە روسلاردىن ئىبارەت بولۇپ، مىللەتلەرنىڭ بىر – بىرىگە ئوخشىمىغان مەدەنىيىتى، ئۆرپ – ئادىتى بولغىنى ئۈچۈن، شىڭ شىسەي ھەر مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش نامىدا مىللەتلەرگە مىللىي مەدەنىيەتلىرىنى ئاقارتىش ئۇيۇشمىلىرىنى قۇرۇشقا رۇخسەت قىلغان ئىدى. ئەمەلىيەتتە بولسا، مىللەتلەر ئارىسىدا زىددىيەت پەيدا قىلىش، ھەممىسىنى ئورتاق خىتاي مەدەنىيىتىگە زورلاشتەك ئىرىقچىلىق سىياسىتىنى يۈرگۈزگەن ئىدى. شۇڭا ئۇ، «ئالتە بۈيۈك سىياسەت تەلىماتى» ناملىق كىتابىنىڭ 2 – قىسمىدا شۇنداق سۆزلەرنى يازغان ئىدى: «بىرلىك ئۈچۈن ئايرىلىپ ئىشلەش، ئايرىلماسلىقتىن

بىرلىككە كېلىش». بۇ كىتاپتىكى نەزەرىيەلەرنى دەرھال ئوتتۇرا مەكتەپ دەرسلىكلىرىگە كىرگۈزدى.

بۇ مەدەنىيەت ئاقارتىش ئۇيۇشمىلىرى خەلق تەرىپىدىن قۇرۇلدى. ئىقتىسادىي كىرىمى خەلقنىڭ ئۆشەرە - زاكات، ۋەخپە كىرىملىرى ئارقىلىق بولۇپ، بۇلارنى كەمبەغەل بىچارىلەرگە بەرگۈزمەي ئۇيۇشمىغا كىرىم قىلىپ يىغىۋېلىناتتى. ئۇيۇشما رەئىسلىرى ھەر يىلدا بىر قېتىم سايلىناتتى. 1941 - يىلى 9 - ئايدا ناھىيىمىزدە سايلام باشلاندى. ھەممە ئادەمنىڭ بېشىغا دەرت چۈشتى. چۈنكى، شېڭ زامانىدا ئەمەلدار بولغان كىشىنىڭ ھاياتى خەۋپ ئاستىدا قالاتتى. مەن كىچىك ھەم يۇۋاش بولغىنىم ۋە ئۈرۈمچىدە ئوقۇغانلىقىم ئۈچۈن كۆپچىلىك مېنى سايلاپ قويدى. مەن كىچىك، تەجرىبەم يوق، قانداق ئىشلەيمەن؟ دېسەم ھېچكىم قۇلاق سالماي، چاۋاك چېلىپ ئالاقىلاپ سايلاپ قويدى. شۇنداق قىلىپ ئۇيۇشما خىزمەتلىرىنى ئۆتكۈزۈۋالدىم. ئەسلىدە ئۇيۇشمىدا بىر تەشكىلى مۇدىر، بىر مالىيە مۇدىرى، بىر تەشۋىقات مۇدىرى، بىر كاتىپ، بىر مۇپەتتىش بولۇشى لازىم ئىدى. ئەمەلىيەتتە ھەممىسىنىڭ ئىسمى بار، جىسمى يوق ئىدى. مەن ھاكىمنىڭ قېشىغا بېرىپ: «ئۇيۇشمىدا ھېچكىم يوق، ئىشلىرىمنى قانداق قىلىمەن؟» دېسەم، ئۇ - كۆپ ئىش يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئايلىق بېرىدىغان پۇلمۇ يوق، سىزگە كونا رەئىس بەئىدىن ئاخۇن ياردەم قىلسۇن، - دېدى. كونا رەئىس چاقىرسا كېلىدىغان، چاقىرمىسا كەلمەيدىغان ئادەم ئىدى. ئاخىرى ئامالسىز ئۆز يېنىمدىن پۇل چىقىرىپ، مەكتەپ مۇدىرى مەھمۇد ئەپەندىنى ياردەمگە ئالدىم. بۇ ۋاقىت دەل ئۆشەرە - زاكات يىغىدىغان ۋاقىت ئىدى. ئىككى ئاي بۇ ئىش بىلەن مەشغۇل بولۇپ، قورال - ياراق يىغىش ھەيئىتىدىن قۇتۇلدۇم. ئەمما، ناھىيىنىڭ ئىدارە باشلىقلىق نامىدا خەلق باشلىقلىرى يىغىلىدىغان يىغىنلارغا قاتنىشىمەن. بىر كۈنى مەجلىس ئاخىرىدا ھاكىم: - ئۈرۈمچىدىكى سىياسى كادىر يېتىشتۈرۈش كۇرسىغا بىر ئوقۇغۇچى ئەۋەتىش لازىم، دەرھال كۆرسىتىپ بېرىڭلار، - دېدى. ھەممە ئادەم گەپ قىلماي جىم تۇردى. ھاكىم تەكرار سورىغان بولسىمۇ، ھېچكىم جاۋاب بەرمىدى. بۇ چاغدا مەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ گەپ قىلماي جىم تۇردۇم. ھەممىسى ماڭا قاراپ تۇرۇپ قالدى. ھاكىم:

- سەن نېمە دېمەكچى؟ سۆزلە، كىمدىن قورقسەن؟ - دېدى.

- ئوقۇشقا مەن بارمەن! - دېيىشىم بىلەن ھەممىسى چاۋاك چېلىپ خوش بولدى.

- ئۇنداق بولسا، ئۇيۇشمىغا بىر رەئىس سايلاپ بېرىڭلار، - دېدى ھاكىم. كۆپچىلىك يەنە جىم بولۇپ قالدى. ھاكىم يەنە خاپا بولۇپ: ھېچنەرسىنى ئويلىماي چاۋاك چالسىلەر، سىلەر كىچىك بالىمۇ؟- دەپ سورىدى. مەن يەنە ئورنۇمدىن تۇرۇپ: ئۈرۈمچى مەدەنىي كادىرلار يېتىشتۈرۈش كۇرسىدىن بىزگە ئەۋەتىلگەن بىر كىشى كېلىۋاتىدۇ. يولغا چىققىلى خېلى بولدى، پات ئارىدا كېلىپ قالىدۇ. شۇ كىشى رەئىس بولسۇن، - دېدىم.

- ئۈرۈمچىدىن بۇ ھەقتە ئۇقتۇرۇش كەلدى، - دېدى ھاكىمنىڭ كاتىپى مېنىڭ سۆزۈمنى تەستىقلاپ.

شۇنداق قىلىپ، كەلمىگەن كىشىنى رەئىسلىككە بېكىتتۇق. بۇ چاغدا ھاكىم يەنە: - ناھىيىمىزدە دائىم ئادەم يېتىشتۈرەلمەيمىز، شۇڭا يەنە بىر كىشىنى كۆرسىتىپ بېرىڭلار، ئۇمۇ ئوقۇپ كەلسۇن، - دېدى. باشقىلار يەنە جىمپ كەتتى. ئۇ ياققا تارتىپ، بۇ ياققا تارتىپ ئاخىرى نارىنكىردىكى شاكر خويەن دىگەن كىشىنى كۆرسەتتى. مەن ئوقۇشقا مېڭىش ئۈچۈن تەييارلىققا كىرىشتىم. يىغىلغان ئۆشرە - زاكاتلارنى ئامبارغا قويدۇم. ئوزۇق - تۈلۈك، قوي - كالىلارنى ئىدارە باشلىقلىرى يىغىلىپ باھا قويۇپ سېتىشقا باشلىدۇق. نەق پۇلغا سېتىپ پۇل توپلاۋاتقاندا، ئۈرۈمچى كادىر يېتىشتۈرۈش كۇرسىدىن كەلگەن ئابدۇخالىق دىگەن كىشى يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭغا رەئىسلىكنى دەرھال ئۆتكۈزۈپ بەردىم. مالىيەگە يىغىلغان زاكاتلارنىڭ ھېسابىنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن بىر كۈنى ئاخشىمى خ ئاخۇننىڭ ئۆيىگە توپلاندىق. ھېساپ - كىتاپلارنى توپلاپ بولۇپ، نەق پۇلنى ئۆتكۈزگەندە 30 دوللار (شېڭ چىقارغان يېڭى پۇل) كەم چىقتى. بۇ پۇل قانداق قىلىپ كەم بولۇپ قالدى؟ دەپ ھەيران بولۇپ تۇرسام خ ئاۋۇن: - كەم بولدى دىمەي ئورنىنى تولدۇرۇپ قويۇش كېرەك، بولمىسا خىيانەت قىلدى دەپ جازالىنىسىلەر، - دېدى. مەن قورقۇپ يېنىمدىن 30 قوينى 30 دوللارغا سېتىپ قوشۇپ قويدۇم. كەچتە ئۆيگە قايتىپ كېلىۋېتىپ ئابدۇخالىق: - بۇ پۇلنى ئوغرىلىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ قالدىم، - دېدى. مەن، - ئەگەر ئۆز ۋاقتىدا دېگەن بولسىڭىز بىر چارىسىنى قىلاتتۇق، ئەمدى ۋاقت

ئۆتتى، نېمە بولسا بولسۇن ئىشقىلىپ رەئىسلىكتىن قۇتۇلدۇم، ئەمدى تاماشا سىزنىڭ، - دېدىم.

شۇ كۈنلەردە ئۈرۈمچىگە ئوقۇشقا يولغا چىقتىم.

سىياسى كۇرسقا ئوقۇشقا كىرىش

شىڭ شىسەي شەرقىي تۈركىستاننىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن نوپۇزلۇق كىشىلەرنى، جەمئىيەتتە ئىشلەۋاتقان كادىرلارنى يىغىپ سىياسى تەلىمات بېرىش ئۈچۈن، بىر يىللىق سىياسى كادىر يېتىشتۈرۈش كۇرسى ئاچقان ئىدى. مەن 3 - نۆۋەتلىك كۇرۇسقا چىققان ئىدىم. 1942 - يىلى 2 - ئايدا ئوقۇش باشلاندى. شېشىسەي ئوقۇش باشلاش مۇراسىمىغا قاتنىشىپ نۇتۇق سۆزلىدى. بۇ قېتىمقى كۇرۇسقا 300 ئوقۇغۇچى كەلگەن ئىدى. دەرس باشلىنىپ ئىككى ئاي شىڭ شىسەينىڭ ئالتە بۈيۈك سىياسەت نەزەرىيىلىرى ۋە كوممۇنىستلارنىڭ ماركىس تەلىماتلىرىنى ئۆگەنگەندىن كېيىن، شىڭ شىسەي ھۆكۈمەت قۇرغان ۋاقىت 12 ئاپرېل بايرىمى يېتىپ كەلدى. بىز پاراقتىن ئۆتۈشكە تەييارلىق قىلىپ جىددىي تەشۋىق قىلىشقا باشلىدۇق. 11 - ئاپرېل چۈشتە، شىڭ شىسەينىڭ 3 - ئىنسى خائىنلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلۈپتۇ، بايرام ئۆتكۈزۈلمەيدۇ، دېگەن خەۋەر كەلدى. بىز يەنە دەرسىمىزنى داۋام قىلدۇق. 7 - ئايدا كەلگەندە گېرمانلار روسىيەگە ھۇجۇم باشلىدى، شۇڭا روسلار شەرقىي تۈركىستاندىكى ئەسكەرلىرىنى قايتۇرۇپ كەتتى. يىل ئاخىرىدا بولسا شىڭ شىسەي گومىنداڭغا تەسلىم بولدى ۋە دەرھال گومىنداڭ ئۆلكىلىك داڭبۇسىنى قۇردى. مەكتەپلەردە ماركىس تەلىماتلىرى دەرسلىكتىن توختىدى، كىتاپلىرى يىغىۋېلىنىپ كۆيدۈرۈلدى. شۇنداق قىلىپ بىر يىللىق كۇرسىمىز مۇئاخىرلاشتى. ئوقۇش پۈتتۈرۈش مۇراسىمىدىن كېيىن، سىياسى كۇرۇس ئۆزگەرتىلىپ، گومىنداڭنىڭ ئۈچ ئايلىق سىياسى كادىر يېتىشتۈرۈش كۇرسى ئېچىلدى. بىز بۇ كۇرۇستا گومىنداڭنىڭ نەزەرىيىسى بولغان ئۈچ مەسىلەك نەزەرىيىسىنى ئۆگەندۇق. بۇ چاغدا، ئۈچكىرىدىن يېڭى كەلگەن مەكتەپ مۇدىرى خۇئاڭرۇجىننىڭ تەشەببۇسى بىلەن پۈتۈن ئوقۇغۇچىلار كولىكتىپ گومىنداڭغا ئەزا بولدۇق. 1943 - يىلى 4 - ئايدا بۇ كۇرۇسنى پۈتتۈرۈپ يۇرتقا قايتماقچى بولدۇم.

شىڭ شىسەي بىلەن كۆرۈشۈش

1943 - يىلى شىڭ شىسەي غەربى زالىغا كېلىپ، ئوقۇغۇچىلار بىلەن بىر - بىرلەپ كۆرۈشتى. شىڭ شىسەي مەندىن مۇنداق سوئاللارنى سورىدى:
سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا سەنمىنجۇبى (ئۈچ مەسلەك) گە قارشى كىشىلەر بارمۇ؟
- مۇنداق ئەھۋالدىن بىر نەرسە سەزگىنىم يوق، - دەپ جاۋاپ بەردىم.
شىڭ شىسەي يەنە:
- مۇندىن كېيىن دىققەت قىلىڭلار. سەن نەگە بېرىپ، نېمە خىزمەت قىلسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:
- ئۆز يۇرتۇم ئەرتۈرككە بېرىپ مىللىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىدا ئىشلىسەم، - دېدىم. شىڭ شىسەي ماڭا:
- بولىدۇ، ئۆز يۇرتۇڭغا قايتىپ مىللىي ئاقارتىش خىزمىتى قىل، - دېدى.
مەن ئىگىلىپ ئارقىچە مېڭىپ قايتىپ چىقتىم.
شۇنداق قىلىپ، پۈتۈن ئوقۇغۇچىلارنى تەلىپىگە بىنائەن ھەر يەرلەرگە تەقسىم قىلدى. مەن يۇرتۇمغا قايتىپ كېلىپ مىللىي ئاقارتىش ئىشى بىلەن شۇغۇللاندىم.
ئۇزۇن ئۆتمەي ناھىيىمىزدىكى گومىنداڭ پارتىيىسىنىڭ تەشۋىقات مۇدىرلىكىگە ئەمىر كەلدى. بۇ خىزمەتنى قوشۇمچە ئىشلىدىم. 1944 - يىلى شىڭ شىسەي مەركىزى يېزا ئىگىلىك مىنىستىرلىكىگە تەيىنلىنىپ چۈڭچىڭغا چاقىرىپ كېتىلدى.

خىزمەتتىن ئىستىپا بېرىش

شىڭ شىسەي كەكتەندىن كېيىن، پۈتۈن ھۆكۈمەت ئىشلىرى بوشاپ كەتتى. خەلقىمۇ بىراز ئەركىنلىككە چىققان دەك بولدى. ئەمما ئالتايدىكى ئوسمان باتۇرنىڭ ئادەملىرى ناھىيىمىزنىڭ نارىنكىر كەنتىنى بۇلاپ - تالاپ، چارۋال ماللىرىمىزنى ھەيدەپ كېتىپ، بىز ئېغىر ئەھۋالغا دۇچكەلدۇق. ئائىلەمدە ئون كىشى بولۇپ، قىيىنچىلىق سەۋەبىدىن خىزمىتىمىز ئىستىپا بېرىپ، 1945 - يىلى ئۆيگە قايتىپ كەلدىم.

5 - باب مىللەت ئۈچۈن كۆرەش قىلىش

ئىلى ئىنقىلابى ۋە 11 ماددىلىق تىنچلىق بىتىمى

1944 - يىلى ئىلىدا قوراللىق قوزغىلاڭ پارتلىدى، دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ، خوشاللىقىمىزدىن دوپپىمىزنى ئاسمانغا ئاتتۇق. ئىلى، ئالتاي، چۆچەك قاتارلىق ئۈچ ۋىلايەت گومىنداڭ قولىدىن ئازاد بولۇپ، شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى. مىللىي ئارمىيە تېز سۈرەتتە ئۈرۈمچىگە قاراپ ئىلگىرلەپ كېتىۋاتقان، خىتايلار ئىچكى ئۆلكىلەرگە قاراپ قېچىۋاتقان مەزگىلدە، توساتتىن ئۇرۇش توختاپ تېنچلىق بىلەن ھەل قىلىش قارارى ئېلىنغانلىقىنى ئاڭلاپ ھەيران قالدۇق. گومىنداڭ تەرەپ جاڭ جىجۇڭنى سۆھبەت ۋەكىلى قىلىپ ئۈرۈمچىگە ئەۋەتتى. ئىستىقلالچىلار رەھىمجان سابىرھاجى، ئوبۇل خەيرى تۆرە ۋە ئەخمەتجان قاسىمىلارنى ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتتى. ئىككى تەرەپ شىڭ شىسەينىڭ ئاۋالىقى ئىش بىناسىنىڭ غەربى زالىدا سۆھبەتنى باشلىدى، نەتىجىدە 11 ماددىلىق تېنچلىق كېلىشىمىگە ئىمزا قويدى. شۇ ئارىدا شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ رەئىسى ئىلىخان تۆرىنىڭ غايىب بولغانلىقى ھەققىدە خەۋەر كەلدى. تېنچلىق بىتىمى ئىجرا قىلىنىپ، ئىككى تەرەپ بىرلىشىپ بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇردى.

1946 - يىلى 1 - ئاينىڭ 2 - كۈنى ئىمزالانغان 11 ماددىلىق بىتىمنىڭ

مەزمۇنى مۇنداق:

1. ھۆكۈمەت شەرقىي تۈركىستان خەلقىگە ئۆزلىرى ئىشىنىدىغان يەرلىك زاتلارنى مەمۇرىي ئەمەلدارلىققا سايلايدىغان سالىم ھوقوقى بېرىدۇ.

2. شەرقىي تۈركىستاندا ئومۇمىي يۈزلۈك مۇختارىيەتلىكنى يۈرگۈزۈپ، ھەرقايسى ناھىيەلەردە بىردىن كېڭەش ھەيئىتى قۇرۇپ، كېڭەش باشلىقىنى ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزاسى قىلىش.

3. ھۆكۈمەت دىنىي كەمسىتىشنى بىكار قىلىدۇ. خەلققە تولۇق دىنىي ئېتىقات

ئەركىنلىكى بېرىدۇ.

4. دۆلەتنىڭ مەمۇرىي، ئەدلىيە ئورگانلىرى خەت – ئالاقىدە خىتايچە ۋە ئۇيغۇرچە يېزىقلار تەڭ قوللىنىلىدۇ.

5. باشلانغۇچ، ئورتا مەكتەپلەردە ئۆز مىللىتىنىڭ يېزىقى قوللىنىلىدۇ. ئورتا مەكتەپلەردە خىتاي يېزىقى ئوقۇشقا تېگىشلىك دەرس قىلىنىدۇ. ئالىي مەكتەپلەردە زۆرۈرىيەتكە قاراپ خىتايچە – ئۇيغۇرچە يېزىقلىرى تەڭ قوللىنىلىدۇ.

6. ھۆكۈمەت مىللىي مەدەنىيەت بىلەن سەنئەتنى ئەركىن راۋاجلاندۇرۇشنى بەلگىلەيدۇ.

7. ھۆكۈمەت مەتبۇئات، يىغىن ئۆتكۈزۈش ۋە سۆز ئەركىنلىكىنى بەلگىلەيدۇ.

8. ھۆكۈمەت باج نىسبىتىنى خەلقنىڭ ئەمەلىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچىگە ھەمدە قۇدرىتىگە قاراپ بەلگىلەيدۇ.

9. ھۆكۈمەت سودىگەرلەرگە ئىچكى – تاشقى سودىگەرلىكنى بېرىدۇ.

10. مىللىي ئارمىيە قۇرۇشقا رۇخسەت قىلىنىدۇ.

11. ئىككى تەرەپ قولغا ئالغانلارنى 10 كۈن ئىچىدە قويۇپ بېرىدۇ.

مەركىزى ھۆكۈمەت ۋەكىلى : جاك جىجۇڭ

خەلق ۋەكىللىرى : رەھىمجان سابىر ھاجى، ئوبۇل خەيرى تۆرە، ئەخمەتجان

قاسىمى

1946 – يىلى 1 – ئاينىڭ 2 – كۈنى، ئۈرۈمچى

1946 – يىلى 6 – ئاينىڭ 18 – كۈنى، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت ئۆزگەرتىلىپ،

بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلدى، ئۇنىڭ ئەزالىرى تۆۋەندىكىدەك:

جاڭ جىجۇڭ – رەئىس

ئەخمەتجان قاسىمى – مۇئاۋىن رەئىس

بۇرھان شەھىدى – مۇئاۋىن رەئىس

ليۇ مىڭچۈن – باش كاتىپ

ئابدۇكېرىم ئابباسوپ – مۇئاۋىن باش كاتىپ

سالس – مۇئاۋىن باش كاتىپ

لۇ يۈۋىن – مالىيە نازىرى

ماتىڭشاڭ – مۇئاۋىن مالىيە نازىرى

ۋاڭ زىڭشەن – ئىچكى ئىشلار نازىرى

رەھىمجان سابىر ھاجى – مۇئاۋىن ئىچكى ئىشلار نازىرى
مۇھەممەد ئىمىن – قۇرۇلۇش نازىرى
كۈچىيەنجى – مۇئاۋىن قۇرۇلۇش نازىرى
سەيپىدىن ئەزىزى – مائارىپ نازىرى
سەي زۇڭشىيەن – مۇئاۋىن مائارىپ نازىرى
جاۋ جىيەنفاڭ – ئىجتىمائىي ئىشلار باشقارما باشلىقى
دەلىلقان – سەھىيە باشقارما باشلىقى
ئىلىخان تۆرە – ئىلى ۋالىسى
ئوسمان باتۇر – ئالتاي ۋالىسى
ئابدۇكېرىمخان مەخسۇم – قەشقەر ۋالىسى
ئىشاقبىك – ئامانلىق ساقلاش شىتابى مۇئاۋىنى
ئەيسا – ھۆكۈمەت ئەزاسى
جۇڭ دىخوئا – ھۆكۈمەت ئەزاسى
گۇئەن زىلياڭ – ھۆكۈمەت ئەزاسى

ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىقىغا سايلاننىش

11 ماددىلىق بېتىمنىڭ 1 – ماددىسىنىڭ روھىغا ئاساسەن، يەرلىك مۇختارىيەت يۈرگۈزۈلۈپ، 1946 – يىلى كۈزدە يۇرتىمىزنىڭ بارلىق ناھىيىلىرىدە ئەركىن سالىيام ئۆتكۈزۈلۈپ، ھاكىم ۋە مۇئاۋىن ھاكىملار سايلاننىشقا باشلىدى. شۇنىڭدەك، ناھىيىلەردە كېڭەش ئەزالىرى ۋە باشلىق سايلاننىپ، خەلق كېڭەشى قۇرۇلدى. جۈملىدىن، ئەرتۈرك ناھىيىمىزدىمۇ يەرلىك مۇختارىيەت – كېڭەش قۇرۇلدى. ناھىيىمىزدە ھاكىم سايلىمى ۋە كېڭەش ئەزالىرى تەڭلا سايلاندى. ئابدۇللا ھاكىم، توختى مۇئاۋىن ھاكىم بولۇپ سايلاندى. ئەبەيدۇللا (مەن)، توختى سۇن، سەيدۇللا، ئىدرىس، توقسۇن بەگ، ئىلى بوجاڭ، ئىلى ئاخۇن، توختى نىياز، خوجى ئابدۇللا، سەدەنباي، نىغمان شاھ، ياقۇپ دىققان، ناسىراخۇن، بەدى ئاخۇن، مامۇتاخۇن، ناسىر بايلار كېڭەش ئەزالىقىغا سايلاندى. بۇلارنىڭ ئىچىدە ناسىراخۇن كېڭەش باشلىقى، مەن ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزاسى بولۇپ سايلاندىم. قۇمۇلدا ئۈچ ناھىيە بار

بولۇپ، قۇمۇل ناھىيىسىدىن مەرھۇم ئىسمايىل تاھىرى، بارىكۆلدە خىتاي كۆپ بولغاچقا جاڭ جايۇ دېگەن خىتاي ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزالىقىغا سايلاندى.

ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىدا

1947 - يىلى 4 - ئايدا، ئۆلكىلىك كېڭەش يىغىنىغا چاقىرىق كەلدى. مەن مېڭىش ئالدىدا ھاكىم ئابدۇللا بىلەن كۆرۈشتۈم. ئۇ، ئون نەچچە يىلدىن بېرى كەمبەغەللەرنىڭ بويىنىدا قەرز قالغان 360 دا دەن ئاشلىق پاراق بار. بۇنى ھۆكۈمەتكە ئېيتىپ كۆتۈرۈۋېتىش كېرەك، بۇنى بېجىرىپ كېلىڭ، باشقا ئىشلارنى ئەھۋالغا قاراپ بىر تەرەپ قىلارسىز، دېدى. قۇمۇلغا كەلگەندە، قۇمۇل ۋالىسى لى لاڭشىڭ دېگەن خىتاي يول راسخوتلىرىمىزنى بېرىپ، يولدىكى خىزمىتىمىز ئۈچۈن ئادەم، ماشىنا ئاجرىتىپ، كەچتە ئۇزۇتۇش زىياپىتى بەردى. ئىسمايىل ئەپەندى، جاڭ جايۇ ئۈچىمىز زىياپەتكە قاتناشتۇق. ۋالى مەندىن، - ئەرتۈرك خەلقىنىڭ ھالى قانداق؟ - دەپ سورىدى. مەن ئەرتۈركتە ئالتە كەنت بارلىقىنى، ئۈچ كەنتتىكىلەر - نوم، باي، ئاداق كەنتىدىكىلەر ئوغۇت، سۇ يېتىشمەسلىكتىن، ئېتىزغا ئاشلىق تېرىپ قومۇش ئورۇپ ئالغانلىقىنى، بىر تاغار بۇغداي تېرىسا، ئاران 4 - 5 تاغار بۇغداي ئالىدىغانلىقىنى، ھوسۇللىرىنى ھەر يىلى يەتكۈزەلمەيدىغانلىقىنى، ئەھۋالنىڭ ئېغىر ئىكەنلىكىنى؛ نارىنكىر، توركۆل، ئەرتۈرك كەنتلىرىدە خەلق چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىقىنى، 6 - 7 يىلدىن بېرى ئالتايدىكى ئوسمان باتۇرنىڭ ئادەملىرى كۆپ قېتىم چارۋا - ماللارنى بۇلاپ - تالاپ ھېچ ھالىنى قويمىغانلىقىنى، ھەتتا بىر نەچچە ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋەتكەنلىكىنى؛ گۇچۇڭ، مورى، بارىكۆلدىكى قازاقلار بىلەن چىڭخەي، گەنسۇ تەرەپتىكى قازاقلار ھەر قېتىم ئۇياق - بۇياققا ئۆتكەندە ئاتلىرىمىزنى ئوغرىلاپ ئارام بەرمەيۋاتقانلىقىنى، چىگرا ساقلاش ئەسكەرلىرى بىلەن ساقچى ئىدارىسىدىكىلەرنىڭ ھېچقانداق چارە قوللانمىغانلىقىنى، شۇڭلاشقا ئۇلارنىڭمۇ ھالىنىڭ بەك ناچار ئىكەنلىكىنى تەپسىلىي چۈشەندۈرۈپ ئۆتتۈم. ۋالى مەندىن، قانداق پىكرىڭ بار؟ دەپ سورىدى. مەن، مەنمۇ شۇ بۇلانغانلارنىڭ بىرى، ئۆيۈمدە ئون كىشى بار، ھازىر كۈنىمىزنى ئاران ئۆتكۈزۈۋاتىمىز، پىكر بەرگۈدەك ھالىم يوق، - دېدىم. ۋالى بولسا، - بارىكۆل

ۋەكىلى سىزدىن ئاۋال سۆزلەشكىنىمىدە، ئەرتۈرك، بارىكۆلدىكى قازاقلارنى ئالتايغا قايتۇرۇش كېرەك، دېدى. سىزنىڭ نېمە پىكرىڭىز با؟ - دەپ سورىدى. مەن بولسام: - بۇ ياخشى چارە ئىكەن، قوشۇمچە پىكرىم، شىڭ شىسەي ۋاقتىدا چىڭخەي، گەنسۇ تاغلىرىغا قېچىپ كەلگەن قازاقلارنىمۇ ئالتايغا قايتۇرۇۋېتىش كېرەك. ئەمما، بۇ ئىش ئۈچۈن ھۆكۈمەت ئالاھىدە كۈچ چىقىرىشى كېرەك، - دېدىم. ۋالى بىزنى يېمەككە تەكلىپ قىلدى ۋە ئەتە سائەت 8 دە يولغا چىقىدىغانلىقىمىزنى، ھەمدە قاتناش ئىدارىسىدا ئۈزۈتۈپ قويىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەتىسى ئەتىگەندە 100 مىڭ تۈركىستان پۇلى تارقىتىلى ۋە ئۇنىڭ قەرز پۇل ئىكەنلىكىنى، قايتىپ كەلگەندە ھېساپ بېرىدىغانلىقىمىزنى ئېيتتى. ماشىنا بىلەن يولغا چىقتۇق. خىزمىتىمىزگە قوشۇپ بەرگەن كىشى يول بويى راسخودىمىزنى بېرىپ، ئىشلىرىمىزنى قىلىپ بىللە ماڭدى. ئۈچ كۈندىن كېيىن ئۈرۈمچىگە يېتىپ كەلدۇق. ھۆكۈمەت كېڭەش ئەزالىرىنىڭ يانتىقى ئۈچۈن شەرقىي تۈركىستان ئىنىستىتوتىنىڭ بىناسىنى ھازىرلاپ قويغان ئىكەن، ئۇ يەرگە چۈشۈپ ئورۇنلاشتۇق. خوتەن، تۇرپان ۋە قارا شەھەر ۋەكىللىرى شۇ يەردە ئىكەن. كېڭەش باش كاتىۋى بىزنى ئىشخانىسىغا باشلاپ كىردى. بىز قۇمۇلدىن كەلگەنلىكىمىزنى ئېيتىپ، ۋالىنىڭ قەغىزىنى تاپشۇردۇق. ياتاقلىرىمىز تەييار بولغىچە ئاز تەخىر قىلىشىمىزنى تاپىلاپ، مەندىن: - مېنى تونىدىڭىزمۇ؟ - دەپ سورىدى. مەن: - ئەلۋەتتە تونۇدۇم، شۇنچە كۆپ ئوقۇغۇچى ئىچىدە ئۇنتۇپ قالغاندۇ، دەپ ئويلاپتىمەن. مىشۇجاڭ (كاتىپ) نىڭ خاتىرىسى بەك ياخشى ئىكەن، - دېدىم. ئىسمايىل تاھىر تەرجىمە قىلدى. بىز ياتاقلىرىمىزغا ئورۇنلاشتۇق. ئۈچىمىز گومىنداڭ ئەزاسى بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، ئەتىسى بىرلىكتە گومىنداڭ باش كاتىۋىنى زىيارەت قىلدۇق. ئۇ كىشى بىزدىن مەمنۇن بولۇپ، يوليورۇق كۆرسۈتۈپ بىر نېمىلەرنى سۆزلىدى. بىلىشىمچە، ئىلى تەرەپنىڭ ئارقىسىدا روسلار بار، ئۇلار ئىلىخان تۆرىنى تۇتۇپ كەتتى. بىز ئۇلارغا قەتئىي قارشى تۇرايلى، دېگەندەك بىر نېمىلەرنى سۆزلىدى. بىز ئۇ يەردىن چىقىپ، بارىكۆل ۋەكىلى جاڭ جايۇ دېگەن خىتاينىڭ مەركىزى ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىغا كەتتى. ئۇيغۇر ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ باشلىقى ئىبراھىم تۇردى دېگەن كىشى ئىكەن. ئۇيۇشما خىزمەتچىسى بىزنىڭ كىملىكىمىزنى ۋە كىمنى ئىزدەيدىغانلىقىمىزنى سورىدى. بىز، قۇمۇل ۋەكىلى ئىكەنلىكىمىزنى ۋە ئۆز

ئىسىملىرىمىزنى تونۇشتۇردۇق، ئۇ خىزمەتچى بىزنى مەجلىس خانغا باشلاپ كىردى، بۇ چاغدا ئىبراھىم تۇردى كىرىپ كەلدى. مەن ئۇنى تونۇمايدىكەنمەن، ئەمما ئىسمايىل تاھىرى ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولغان ۋاقتىدا تونۇشۇپتىكەن. بىز كۆرۈشۈپ، تونۇشۇپ ئەھۋاللاشتۇق. ئىبراھىم تۇردى بىزگە، ئىلىدىكى شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ ۋەزىيىتى توغرىسىدا سۆزلەپ بەردى. مەن تاغدا ئۆسكەن ئادەم بولغىنىم ئۈچۈن، ھېچ يۈز خاتىرە قىلماي: - ئىلىخان تۆرە ئىنقىلابنى باشلاپ قويۇپ ئۆزى يوقاپ كەتتى، بىز بۇ ۋەزىيەتتىن ئەندىشە قىلىۋاتىمىز، - دېدىم. ئىسمايىل ئەپەندىمۇ تەڭ قوشۇپلا:

- شىڭ شىسەينىڭ دەۋرى يەنە بېشىمىزغا كېلىپ قالمىغىدى، - دېدى. ئىبراھىم تۇردى بىزنىڭ ئاساسلىق سۆزلىرىمىزگە جاۋاپ بېرەلمەي، يۈزى قىزىرىپ كەتتى ۋە:

- ياق! ياق! ئۇنداق ئەمەس، - دەپلا قويدى.

سۆھبىتىمىز ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ياتاققا قايتىپ بېرىپ چۈشلۈك تاماققا كىردۇق. بىز ئۈرۈمچىدىكى ئومۇمىي ۋەزىيەتنى كۆزەتسەك، ئومۇمەن جەمىيەت ئىككى قايىنامدا قايىناۋىتىپتۇ. ئۇنىڭ بىرى گومىنداڭ تەرەپ، بىرى شەرقىي تۈركىستان تەرەپ ئىكەن.

بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ ۋەكىللىرى كەلدى ۋە شىڭ شىسەينىڭ 2 - تۈرمىسىگە چۈشتى. چۈنكى، ئۇلار شەرقىي تۈركىستان ۋەكىللىرىنى روسلارنىڭ قولچۇمىقى دەپ گومىنداڭ تەرەپنى قوللىغانمىش. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، قاراشەھەرنىڭ ۋەكىللىرى، خىتايلارمۇ 2 - تۈرمىگە كۆچۈپ كەتتى (شۇ چاغدا شىڭ شىسەينىڭ 2 - تۈرمىسى ياتاقخانى قىلىنغان ئىكەن). ئىككى كۈندىن كېيىن قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ ۋەكىللىرى كەلدى. ئۇلار كېڭەش ياتاقخانىسىغا چۈشتى. ئارقىدىنلا ئىلى، چۆچەك، ئالتاي ۋەكىللىرى كەلدى ھەمدە كېڭەشكە چۈشتى. شەرقىي تۈركىستان ۋەكىللىرى ھەممىسى سارجىدىن بىر قۇر كاستۇم - بۇرۇلكا كەيگەن بولۇپ، كىيىملىرى ئوخشاش، پۇتلىرىدا سوۋېتنىڭ ئۆتۈكلىرى بار ئىدى. بىر قارىماققا قىزىل ئارمىيە پوسونىدا ياسانغان ئىدى. ياتاقتىكى ئۇيغۇرلار ھەممىمىز كىرىپ ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈپ چىقتۇق. ۋەكىللەرنىڭ ھەممىسى كېلىپ بولغاندىن كېيىن، مەجلىستە يەنە شۇ ئىككى قايىنام باشلاندى.

كېڭەشنىڭ بۇزۇلۇشى

ئۆلكىنىڭ سالىم ھەيئىتى ئارقىلىق پۈتۈن ۋەكىللەرنىڭ (كېڭەش ئەزالىرىنىڭ) سالاھىيىتى تەكشۈرۈلدى. قەشقەردىن كەلگەن 4 نەپەر كېڭەش ئەزاسىنى يالغان باھانىلار بىلەن قالدۇرۇپ قويۇپ، ئورنىغا 4 نەپەر كىشىنى سەپلەپ كىرگۈزدى. سەپلەنگەن كىشىلەرگە قەشقەرنىڭ ۋالىيسى ئابدۇكېرىمخان مەخسۇم ئالاقە يېزىپ بەردى. شۇنىڭدەك، ئىلى ۋىلايىتىدىن 3 نەپەر، چۆچەكتىن بىر نەپەر، ئالتايدىن بىر نەپەر بولۇپ جەمئىي 9 نەپەر كېڭەش ئەزاسى چىقىرىلىپ، ئۇلارنىڭ ئورنىغا ۋىلايەت ۋالىلىرى ئالاقە يېزىپ ئورنىغا كىشى سەپلىدى. شۇ سەۋەبتىن، سالىم ھەيئىتى تەرىپىدىن سالىم قانۇنىدىكى مىللەت ۋەكىللىرىنى مىللەت سايلايدۇ، ھۆكۈمەت مىللەت ۋەكىللىرىنى كۆرسىتەلمەيدۇ. مىللەت سايلىمى بولسا، قانۇنەن توختۇتۇلغان ۋاقتىدىلا سايلام قىلالايدۇ، خالىغان ۋاقتىدا سالىم قىلالايدۇ، دېگەن قانۇن - ماددىلارغا قارشى توغرا بولمىغان قانۇنلارنى باھانە قىلىپ تالاش - تارتىش چىقتى.

ئىلى شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ ۋەكىل سانى گومىنداڭ ۋەكىللىرىنىڭ سانىغا يەتمىگەچكە، ئۇلار ئۇيغۇر كېڭەش ئەزالىرىنى ئۆز تەرىپىگە تارتىشقا ھەرىكەت قىلدى. بۇ ئەھۋالدا بىزمۇ ئۇيغۇر بولغانلىقىمىز ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئىلى تەرەپىنىڭ يولىنى تۇتۇشىمىز لازىم ئىدى. بىراق ئىلىخان تۆرىنىڭ يوق بولۇپ كېتىشى بىزنى ئەندىشىگە سالدى. شىڭ شىسەي زامانىنىڭ تەكرارلىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، ئىسمايىل تاھىر ئىككىمىز مەسۇد ئەپەندى، مۇھەممەت ئىمىن ھەزرەت ، ئەيسا ئەپەندىمىلەرنىڭ قېشىغا كەتتۇق. ئۇلار بىلەن بۇرۇن تونۇشمايتتۇق. ئايرىم - ئايرىم كۆرۈشۈپ ئەھۋاللاشتۇق، شۇنىڭدەك نۆۋەتتىكى ۋەزىيەت ئەھۋالىدىن يوليۇرۇق سورىدۇق. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئوخشاشلا: - ئىلى ئىنقىلابىنىڭ ئارقىسىدا روسلار بار، ئېھتىيات قىلىش كېرەك، - دېدى. شۇنداق قىلىپ ئىدارىمىزگە كەلدۇق ۋە ئىككىمىزنىڭ ھېچبىر تونۇشى بولمىغاچقا، ھەر كۈنى دېگۈدەك كېڭەشنىڭ ئارقا مەيدانىدىكى يېشىل چىملىققا چىقىپ ھاۋالانغاچ ، شۇنداق ئەھۋاللاشتۇق. خىتاي بىلەن روسىيەدىن ئىبارەت ئىككى كۈچلۈك دولەتنىڭ

ئارىسىدا نىمە كۈنلەرنى كوربۇتاتىمىز، بۇگۈنكى كۈندە ئەركىنلىك ، ئازاتلىقتىن ئۇمۇت يوق.بىز شۇ سوزلەرنى دىيىشىپ تۇتغاندا ، يەنە ئىككى كىگەش ۋەكىلى كەلدى ۋە يىنىمىزدا بىلە ئولتۇردى.ئۇلارنىڭ بىرسى توخسۇن ۋەكىلى ھەمدۇللا تارىم، يەنە بىرى پىچاننىڭ ۋەكىلى ئىساق بەگ ئىكەن .ئۇلار بىزدىن بۇرۇن كەلگەچكە ، ۋەزىيەتنى بىر قۇر سوزلەپ بەردى ۋە ئاخىرىدا ، شىڭ شىسەي دەۋرى ئايلىنىپ يەنە بېشىمىزغا كېلىپ قالارمۇ؟ دېيىشتى. بىزمۇ شۇنداق ئەندىشە قىلىۋاتىمىز، دېدۇق. كەچتە ياتاقلىرىمىزغا تارقىلىشتۇق. ئەتىسلا گومىنداڭ بىر خەۋەر تارقىتتى. مەسۇد ئەپەندى ئۆلكە رەئىسلىكىگە، مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا قۇرۇلۇش نازارىتىنىڭ نازىرلىقىغا، ئەيسا ئەپەندى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ باش كاتىپلىقىغا تەيىنلىنمەكچى ئىكەن. شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى ۋەكىللىرى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى ئاچچىقلاندى. شۇ كۈنى ھېلىقى تۆتىمىز يەنە ئوتلاققا كېلىپ ئولتۇرۇپ تۇرساق، يەنە ئىككى كېگەش ئەزاسى يىنىمىزغا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇلارنى ھەمدۇللاھ تارىم بىزگە تونۇشتۇردى. ئۇلارمۇ تۇرپان ۋەكىلى بولۇپ زىيائى ۋە سىراجىدىنلار ئىكەن. ئارىلىقتا پاراڭدا مەسۇد ئەپەندىنىڭ رەئىسلىكىدىن سۆز باشلاندى. ئۇلار بىزگە، جاڭ جېشى بىزنى ئالداش ئۈچۈن بۇلاردىن قورال سۈپىتىدە پايدىلىنىۋاتىدۇ، بىز ھەرگىز ئالدىنمايمىز، دەپ بىزنى گەپكە سالماقچى بولدى. بىزدە ھېچقانداق ئىپادە سەزمىگەندىن كېيىن، سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ:- مەسۇد بىر قورچاق، خىتاينىڭ ھۆكۈمى بىلەن ئىش قىلىدۇ، - دېيىشتى. بىز بولساق:- نېمە بولسۇن، بىر ئۇيغۇر بالىسى ئىش بېشىغا چىقتى، تارىختىن بۇيان مىسلى كۆرۈلمىگەن بىر پۇرسەت ئەمدى كەلدى، ئەمدى ئۇنىڭغا نېمە دىمەكچى سىلەر؟ - دېدۇق. بۇ سۆزنى ھەمدۇللاھ تارىم دېگەندى، بىز ئۇنى قوللىدۇق. ئۇلار بىزنىڭ قايسى تەرەپ ئىكەنلىكىمىزنى بىلدى. بىزمۇ كېگەشتە تۆت كىشىلىك بىر گۇرۇپپا بولۇپ شەكىللەندۇق ۋە ئەتىسى ئەيسا ئەپەندىگە تېلېفۇن ئاچتۇق ھەمدە زىيارەتكە كېلىدىغانلىقىمىزنى ئېيتتۇق، ئۇ قوبۇل قىلدى. كەچتە بېرىپ زىيائى ۋە سىراجىدىنلارنىڭ ئېيتقان سۆزلىرىنى مەلۇم قىلدۇق. ئەيسا ئەپەندىم بىزگە شۇلارنى سۆزلەپ بەردى: - بۇمۇ روسلارنىڭ سىياسى نەيرىڭى، قارا ئىت، سېرىق ئىت ھەممىسى بىر ئىت. بۇلار بىزنى يەپ كېلىۋاتقان ئىتلار، يەنە داۋاملىق يېمەكچى، ھازىر خىتايلارنىڭ بىزنىڭ بېشىمىزغا سېلىنغان يىپ نوختا، روسلارنىڭ تۈزىقىغا چۈشسەك، ئۇلار بېشىمىزغا تۆمۈر نوختا

سېلىپ قويدۇ. تۆمۈر نوختىنى چاقماق ئاسان ئەمەس، يىپ نوختىنى سۆرەپ يۈرۈپ ئۈزۈش مۇمكىن. بۇ ئەھۋالدا، كۆرۈنۈشتە گومىنداڭ تەرەپكە قوشۇلساقمۇ، ئەمما سېرىق ئىتنىڭ ئاغزىدىن ئۆزىمىزنى قانداق ساقلاپ قالغىمىز؟ قارا ئىتنىڭ ئاغزىدىن قانداق قۇتۇلىمىز؟ قېرىنداشلىرىم، بۇنىڭ ئۈچۈن قەتئىي كۆرەش قىلىشىمىز لازىم! مانا ھازىر مەرھۇم مەسۇد ئەپەندى، مەرھۇم ھەزرىتىمىدىن ئايرىلدۇق، ئەيسا ئەپەندىم ھازىر ئارىمىزدا بار.

بىز ھەممىمىز كېڭەشكە قايتىپ كېلىپ كەچلىك تاماقتىن كېيىن، يەنە يېشىل چىملىققا چىقىپ جەم بولدۇق. ھەمدۇللاھ تارىم مۇنداق دېدى: - نېمە بولسا بولسۇن، بۇ شارائىتتا خىتايىلار بىلەن بىرلىشىپ سېرىق ئاپەتكە قارشى تۇرايلى، شۇ ئاپەتتىن ئۆزىمىزنى ساقلاپ قالساق، ئاندىن كېيىن ئاستا - ئاستا، بىر قەدەم - بىر قەدەمدىن مېڭىپ قارا ئاپەتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن كۆرەش قىلايلى.

ھەممىمىز ئۇنىڭ سۆزىنى توغرا تاپتۇق، شۇنداق مەسلىھەتلەشتۇق. بۇ ئاپەت ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان بېشىمىزغا مېنىپ يىلتىز تارتىپ كەلدى، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن قەتئىي ئىرادە بىلەن ھارماي - تالماي داۋاملىق ئۇزۇن مۇددەتنى كۆزلەپ كۆرەش قىلىش كېرەك، ئىرادىمىزنى ئاللاھنىڭ تەغدېرىگە باغلاپ، نېمە بولسا شۇنى كۆرەمىز دېيىشىپ ياتاقلىرىمىزغا تارقىلىشتۇق.

ئەتىسى مەسۇد ئەپەندىلەرنىڭ خىزمەتكە تەيىنلەنكى ئىلان قىلىندى. شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى ۋەكىللىرى باشقا ئۇيغۇر ۋەكىللىرىنى ئۆز ئەتراپىغا تارتالمىغانلىقى ئۈچۈن، گومىنداڭنىڭ يېڭى تەدبىرىگە نارازىلىق بىلدۈرۈپ قەشقەر ۋە تۇرپاننىڭ ئىككى ۋەكىلى بىلەن غۇلجىغا قايتىپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن كېڭەش بۇزۇلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن، شەرقىي تۈركىستانچىلارنىڭ بىرلەشمە ھۆكۈمەتتىكى ئەخمەتجان قاسىمى باشلىق پۈتۈن ئەمەلدارلىرىمۇ كەتتى، بىر نەچچە كۈندىن كېيىن مەسۇد ئەپەندى، مۇھەممەت ئىمىن بۇغرا ۋە ئەيسا ئەپەندىلەر چوڭ يىغىندا ۋەزىپە تاپشۇرۇۋالدى.

خەلقنىڭ تەلىۋى ۋە ئەرزى

كېڭەش بۇزۇلغاندىن كېيىن، باشقا ۋىلايەتلەرنىڭ ۋەكىللىرىمۇ يۇرتلىرىغا قايتتى. ناھىيىمىز كەمبەغەل، خەلقنىڭ قېيىنچىلىقى ئېغىر بولغاچقا مەن بۇ ئەھۋاللارنى مەجلىستە ئوتتۇرىغا قويماقچى ئىدىم. يىغىن تارقالغاندىن كېيىن، ھۆكۈمەت مەيلى قوبۇل قىلسۇن ياكى قوبۇل قىلمىسۇن ئەرەز يېزىشقا مەجبۇر بولدۇم. ئەرەزدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەسىلىلەر تۆۋەندىكىچە:

(1) كۆپ يىللاردىن بۇيان دېھقانلىرىمىز تاپشۇرالمىي قالغان 600 تاغار (بىر تاغار 360 جىڭ ھېسابلىنىدۇ) بۇغداي پاراقنى كۆتىرىۋەتسە، بىكار قىلسا.

(2) ناھىيىمىزدىكى نارىنكىر كەنتىنىڭ ئېقىن سۈيىنى يار كۆل كەنتىنىڭ دېھقانلىرى زورلۇق بىلەن تارتىۋېلىپ بەرمەيدۇ، ھۆكۈمەت ھەق - ناھەقنى ئايرىپ بەرسە.

(3) نارىنكىر كەنتىمىزنىڭ 80 ئۆيلۈك ئاھالىسى چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئالتايدىكى نۇرقۇباي باتۇر ھەر دائىم كېلىپ چارۋا - ماللىرىمىزنى بۇلاپ تۈگەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر قانچە ئادىمىمىزنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. شۇڭا ھۆكۈمەت 100 مىليون سوم پۇل ياردەم بەرسە.

بۇ ئەرەزنى ھۆكۈمەتتىكى مەسۇد ئەپەندىگە سۇندۇم ۋە ئەھۋاللارنى ئېغىزچە مەلۇم قىلدىم. ئۇ ئەھۋاللارنى بىلىپ مۇناسىۋەتلىك ئىدارىلەرگە تاپشۇرماقچى بولدى. پۈتۈن كېڭەش ئەزالىرى كەتكەن بولسىمۇ، مەن بۇ ئىشلىرىمنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن ئۈرۈمچىدە قالدىم. نەتىجىدە ئەرەزلىرىم قوبۇل قىلىندى، قەرز ئاشلىق بىكار قىلىندى. سۇ ھەققىدىكى ئەرەزنى قۇمۇل ۋالىي مەھكىمىسىنىڭ بىر تەرەپ قىلىشىغا چۈشۈرۈپ بەردى. بۇلاڭغا ئۇچرىغان چارۋا ماللىرىمىز ئۈچۈن 40 مىليون سوم پۇل ياردەم بەردى. مەسىلە ھەل بولغاندىن كېيىن قايتماقچى بولۇپ تۇرغاندا قۇمۇل ۋىلايىتىدىكى ئوقۇتقۇچىلار ئۈچ ئايلىق كۇرۇسقا قاتنىشىش ئۈچۈن ئۈرۈمچىگە كەلدى، ئۇلار بىلەن ئەھۋاللاشتىم.

شۇ كۈنلەردە شەرقى تۈركىستان ئىنىستىتوتىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى يازلىق تەتىلگە كەتكەن بولۇپ، ھەرقايسى ۋىلايەتلەردىكى باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ ئۈچ ئايلىق تەربىيەلەش كۇرۇسلىرى ئېچىلىپ قۇمۇلدىن 20 ئوقۇتقۇچى ئۈرۈمچىگە كەلدى. ئۇلار بىر كۈنى كېڭەش مەركىزىگە مېنى ئىزدەپ كەلدى ۋە شىكايەتلىرىنى ئاڭلاتتى: كەلگەندىن بېرى توغرا - تۈزۈك دەرس

ئۆتۈلمىگەندىن باشقا كۇرسانتلار ئارىسىدا سىياسىي تەشۋىقات ئەۋىج ئالغان بولۇپ، قۇمۇلدىن كەلگەنلەرنى « خىتايچىلار » دەپ كەمسىتىپتۇ، دوسكىلارغا « خىتايچىلار » دەپ يېزىپ قويۇپتۇ. ئۇلار بىز روسچىمۇ خىتايچىمۇ ئەمەس، ئۇنداق ئىشلار بىلەن ئالاقىمىز يوق دىسىمۇ كەمسىتىشلەر داۋام قىلىپتۇ، ئۇلارغا چوڭ روھىي بېسىم بويىتۇ. ئۇنى ئاز دەپ ئاشخاننىڭ تامىقى بەك ناچار بولۇپ بەزىدە قۇرۇق نان يەيدىكەن. ئۇلارنىڭ ئىنكاس قىلىشىچە مەكتەپ تاماق پۇلىغا خىيانەت قىلىۋاتقان بولسا كېرەك.

مەن ئەھۋاللارنى ئىگەللىگەندىن كېيىن، ئىسمايىل تاھىر پىچانغا كەتكەنلىكى ئۈچۈن ئۆزەم ئەيسا ئەپەندىگە ئىنكاس قىلدىم. ئەيسا ئەپەندىم: - مۇئەللىملەرنى ئەتە ياشلار ئۆمىكىگە ئېلىپ كېلىڭ، ئۇلار ئوقۇمىسۇن قايتىپ كەتسۇن، - دېدى. ئەتسى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ قۇمۇلۇق مۇئەللىملەر خوش بولۇپ كەتتى. كېڭەشتىن ئېلىپ كەلگەن ئاپتۇۋۇز بىلەن ئۇلارنى ياشلار ئۆمىكىگە ئېلىپ كەلدىم. ئۇلار ئۆز ئاغزى بىلەن ئەھۋالنى ئەيسا ئەپەندىگە سۆزلەپ بەردى، ئەيسا ئەپەندىم ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە 50 مىڭدىن پۇل بەردى. مەن ئۇلارنىڭ كېتىشى ئۈچۈن قۇمۇل ئالمۇتا شىركىتىنىڭ ئايروپىلان بېلىتىدىن 20 نى ئېلىپ بەردىم. ئايروپىلان بېلىتى شۇ چاغدا بىر قاپ سەرەڭگە بېلىتىچىلىك ئىدى. ئۇلار خوشال بولۇشۇپ ئەيسا ئەپەندىم بەرگەن پۇللىرىغا ئۆيىگە سوغا - سالام ئېلىپ قايتىپ كېتىشتى. بۇ بىچارىلەرنى سېرىق ئىتلارنىڭ ئاغزىدىن

قۇتۇلدۇرۇپ يولغا سېلىپ قويسام قارا ئىتلارنىڭ ئاغزىغا چۈشتى.

بىر كۈنى تاشقىرىدىن قايتىپ كەلسەم، ئىشىك ئالدىدا قۇمۇلۇققا ئوخشاش بىر كىشى تۇرىدۇ. سورىسام قۇمۇلدىن كەلگەنلىكىنى، مېنى ئىزدەيدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە: - ئىمىن نۇرۇللا باشلىق ئوقۇتقۇچىلارنى سېلى بېشىنى سىلاپ يولغا سېلىپ قويغان ئىكەنلا، ئۇلار قۇمۇلغا قايتىپ كەلگەندە ھەممىسىنى « كوممۇنىست » دەپ تۇتۇپ ئەسكىرى ئىدارىگە سولاپ قويدى، - دېدى.

- كىم قىلدى بۇ ئىشلارنى؟ - دەپ سورىسام:

- ئەخمەت زەكى بىلەن ياقۇپ بەگلەر تۇتۇپ بەردى. كۆپچىلىك مېنى ئۆزلىرىگە

ئىلتىجا قىلىش ئۈچۈن ئەۋەتتى، مۇمكىن بولسا ئاتىدارچىلىق قىلىپ قويسىلا، -

دېدى.

ئۇنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، بۇنىڭدىن بۇرۇنمۇ بىر مۇنچە ئوقۇتقۇچى، خىزمەتچىلەرنى « كوممۇنىست » دەپ تۇتۇپ كېتىپتۇ. مەن ئەسلىدە قايتىشقا تەييارلىنىپ تۇرغان ئىدىم. ئۇ كىشىنى قايتۇرۇپتېپ بۇ ئىشنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن قالدۇم.

ئەتىسى كېڭەشنىڭ باش كاتىۋى ئارقىلىق باش قوماندان بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن رۇخسەت ئالدىم. شۇ كۈنى سائەت 11:30 دا مېنى قوبۇل قىلدى. مېنىڭ زەكچىن ئىسىملىك بىر قازاق دوستۇم بار ئىدى، ئۇ شۇ يەردە تەرجىمان ئىكەن، ئۇ تەرجىمانلىق قىلىپ بەردى. مەن، ئۈرۈمچىدىن قۇمۇلغا بارغان، نامى ئانچە ياخشى بولمىغان ئەخمەت زەكى دېگەن كىشىنىڭ قۇمۇلغا بېرىپ، قۇمۇل ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى، ساۋاتسىز، ئىسمىنىمۇ يازالمايدىغان ياقۇپ بەگ بىلەن بىرلىشىپ قۇمۇلدىكى 50 تىن ئارتۇق ئوقۇتقۇچى ۋە خىزمەتچىلەرنى « كوممۇنىست » دەپ قولغا ئېلىپ سولاپ قويغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ كوممۇنىست ياكى ئەمەسلىكىنى ئېنىق تەكشۈرۈپ، ھەقىقىي دەلىل - ئىسپات ۋە ئەمەلىي ھەرىكەتكە قاراپ ئايرىش كېرەكلىكىنى، بۇ ئوقۇتقۇچىلارنىڭ تەتىلدە ئۈرۈمچىگە كېلىپ شەرقى تۈركىستان تەرىپىنى تۇتقانلارنىڭ ھاقارىتىگە ئۇچراپ روھى بېسىمغا چىدىماي كەتكەنلىكىنى، ئەيسا ئەپەندىگە ئەرەز قىلغانلىقى ۋە ئۇلارنى بىزنىڭ قايتۇرۇۋەتكەنلىكىمىزنى، ئۈرۈمچىدە كوممۇنىستلارنىڭ ئوقۇشىنى تاشلاپ قۇمۇلغا بېرىپ كوممۇنىست دەپ تۇتۇلغانلىقىنىڭ قەتئىي توغرا بولمىغانلىقىنى ئېيتتىم. ئاخىرىدا قۇمۇلۇقلارنىڭ ئۈرۈمچىگە ۋەكىل ئەۋەتكەنلىكىنى، ئەگەر ئۇلارنى ناھەق ھۆكۈمەتكە نەپەت ئوقۇتساق، باشقىلارغا خىزمەت قىلىشى مۇمكىن ئىكەنلىكىنى، شۇڭا باش قوماندان سوڭ شىلىيەندىن يوليورۇق سوراپ كەلگەنلىكىمنى ئېيتتىم. سوڭ شىلىيەن مېنى ئەتىسى كېلىشكە بۇيرىدى، ئەتىسى كەلسەم بىر پارچە خەت بېرىپ، بۇ ياشلارنىڭ ئىشىنى مۇ شىجاڭ بىلەن مەسلىھەتلىشىپ بىر تەرەپ قىلىڭلار، دېدى. مەن كۆپ رەھمەت ئېيتىپ چىقىپ كېڭەشكە قايتىپ كەلدىم. كېڭەشنىڭ كاتىۋى ئەھۋالنى ئاڭلاپ: - سوڭ شىلىيەننىڭ مۇ شىجاڭغا يازغان خېتى بەك مۇھىم، ئەمدى ئىشلىرىڭىز پۈتۈپتۇ، خاتىرجەم بولۇڭ، مەن كېڭەشكە ۋاكالىتەن سىزنى تەغدىرلەيمەن، خەلق مەنپەئەتى ئۈچۈن كۆپ ئىشلارنى ھەل

قىلدىڭىز، ھەقىقىي كېڭەش ئەزاسى، خەلق ۋەكىلى سىزىكەنسز، خىزمەت كۆرسەتتىڭىز! - دېدى.

شۇنىڭ بىلەن قۇمۇل ئالمۇتا ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ دەرھال قايتتىم. قۇمۇلدا نۇرغۇن كىشىلەر كېلىپ كۆرۈشتى. بەزىلىرى بالىلىرىنى قۇتۇلدۇرۇپ قويۇشۇمنى ئىلتىماس قىلىشتى. مەن ئۇلارغا: - خاتىرجەم بولۇڭلار، زۇڭ سىلىڭدىن مۇشجاڭغا مەكتۇپ ئېلىپ كەلدىم، - دېدىم. ئۈچىنچى كۈنى بىر تەرجىماننى ئېلىپ ئەسكىرى ئىدارىگە بېرىپ مۇشجاڭ بىلەن كۆرۈشتىم ۋە ئەھۋاللارنى تەكرار مەلۇم قىلدىم. ئۇ: - مەن زۇڭ سىلىڭنىڭ خېتىنى كۆرۈپ باقاي، كېيىن سۆزلىشەرمىز، دېدى. مەن قايتتىم. ئىككى كۈندىن كېيىن تۇتۇۋالغانلارنى قويۇپ بەردى، مەن قۇمۇلدا چوڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر بولدۇم. قۇمۇلدىكى ئىشلىرىمنى تۈگۈتۈپ ئەرتۈرك ناھىيىمىزگە بېرىپ ناھىيىلىك ئەزالارنىڭ يىغىنىغا قاتناشتىم ۋە پۈتۈن خىزمەتلىرىمدىن دوكلات بەردىم، تۇتۇلغان ئوقۇتقۇچىلارنى قۇتۇلدۇرغانلىقىمنى سۆزلەپ بەردىم. ھاكىم ۋە كېڭەش باشلىقلىرى ھەممىسى خوش بولۇشۇپ ماڭا رەھمەتلەر ئېيتتى.

دۆلەتلىك قۇرۇلتايغا سايلىنىش

ئۆلكىلىك سىياسىي كېڭەش يىغىنى بۇزۇلۇپ، ناھىيىمىزنىڭ بىر مۇنچە ئىشلىرىنى ھەل قىلىپ بولۇپ تۇرغان مەزگىللەردە، خىتاي مەركىزىي ھۆكۈمىتىنىڭ دۆلەتلىك بىرىنچى قېتىملىق خەلق قۇرۇلتىيى ئېچىلدى. بۇ قۇرۇلتايغا ھەر بىر ناھىيىدىن بىردىن، ئاز سانلىق مىللەتلەردىن بىردىن، ئاممىۋىي تەشكىلاتلاردىن بىردىن مىللەت ۋەكىلى ئۈچۈن ئىككىدىن نامزات ۋەكىل سايلاش ئۇقتۇرۇشى كەلدى. ئۇنىڭدىن باشقا شەرقى تۈركىستاندىن توققۇز نەپەر قانۇن پالاتاسى ئەزاسى سايلاپ بېرىشى كېرەك ئىدى. بۇ چاغدا مەن قۇمۇلدا ئىدىم. ناھىيىلىك ھۆكۈمەتتىن 1947 - يىلى 10 - ئاينىڭ 12 - كۈنىگە ئۆلگۈرۈپ ۋەكىل سايلىمغا قاتنىشىشىم كېرەكلىكىنى ئۇقتۇرۇپ ئادەم ئەۋەتتى. ئەرتۈرككە قايتماقچى بولۇپ تۇرغۇنۇمدا، يولۋاس بەگ ئوردىسىغا چاقىرىتتى. بارسام، « ئەرتۈرككە سايلامغا بارامسىز؟ » دەپ سورىدى. ئەتە ماڭىدىغانلىقىمنى بىلگەندىن كېيىن، « ئەرتۈركتىن خانىمىمنى مىللەت ۋەكىلى سايلاپ قويسۇن » دېدى. مەن «

ماقۇل « دەپ ئۆيگە قايتتىم - دە، « خەلق كىمنى سايلايدۇ؟ بۇ خانىم ناھىيىمىزنىڭ ھېچقانداق ئەھۋالىنى بىلمەيدۇ، قانداق بولار كىن؟» دەپ خىيال سۈرگەچ يولغا چىقتىم. سايلام كۈنى دەل سائەت تۆتتە ئەرتۈرككە يېتىپ كەلدىم، سايلام ئاياغلاشقان ئىكەن. سايلام ھەيەتلىرىنىڭ ھەممىسى سايلام نەتىجىسىنى كۆرۈپ ئولتۇرغانىكەن. مەن مەجلىس خانىغا كىرىپلا سايلام نەتىجىسىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى سوردۇم. ئۇلار مېنىڭ كېڭەشتىكى خىزمەتلىرىمنى نەزەرگە ئېلىپ مېنى ۋەكىللىككە سايلىغانلىقىنى، ئىدرىس باقىنىيازنى بىرىنچى نامزاتلىققا، ناسىر باينى ئىككىنچى نامزاتلىققا كۆرسەتكەنلىكىنى ئېيتىپ مېنى تەبرىكلەشتى. كۆپچىلىككە رەھمەت ئېيتتىم ۋە يولۋاس بەگنىڭ خانىمنى سايلاپ بېرىشىنى تاپىلىغانلىقىنى ئۇلارغا ئېيتتىم ۋە كەچ قالغانلىقىمنى ئەسكەرتتىم: - ئەمدى قانداق قىلارمىز؟ - دەپ سوردۇم. ئۇلار يەنە قايتىدىن سايلام قىلىشقا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. ھاكىم: «ئەتە قانۇن پالاتا ئەزاسىنى سايلايمىز، يولۋاس بەگنىڭ خانىمنى شۇنىڭغا سايلاپ قويىلى» - دېدى. شۇنداق قىلىپ، ئەتىسى بۇ خانىمنى قانۇن پالاتا ئەزالىقىغا ۋەكىل قىلىپ سايلاپ قويدۇق، شۇنىڭ بىلەن سايلام تۈگىدى. كېيىن ئۆلكىلىك سايلام ھەيئىتى تەرىپىدىن خەۋەر تېپىشىمىزچە، پۈتۈن قۇمۇل ۋىلايىتى بويىچە يولۋاس بەگنىڭ خانىمنى كۆرگەن سايلام ھەيئىتى، غەربىي شىمال مۇدىرى جاڭ جىجۇڭغا مەلۇم قىلغانىكەن، ئۇ مەندىن باشقا ھەممىسىنى رەت قىلىپ، ئۆزى نامزات كۆرسىتىپتۇ. قۇمۇل ناھىيىسىدىن ئىسمايىل تاھىر، بارىكۆلدىن تۇرغان (قازاق)، يەتتە قۇدۇق ناھىيىسىدىن بىر خىتايىنى كۆرسىتىپ بېرىپ، قۇمۇل، بارىكۆل، يەتتە قۇدۇقتىن ئىبارەت ئۈچ ناھىيىدىن كۆرسىتىلگەن يولۋاس بەگنىڭ خانىمنى قوبۇل قىلماپتۇ.

نەنجىڭدىكى كۈنلەر

1948 - يىلى 3 - ئايدا، 1 - نۆۋەتلىك 1 - قېتىملىق دۆلەت قۇرۇلتىيى نەنجىڭدا ئېچىلدى. پىچاندىكى سىيىت ۋاڭ ۋە ئۇنىڭ خىزمەتچىسى، قارا شەھەرنىڭ ئىككى نەپەر قالماق ۋەكىلى بىلەن بىللە نەنجىڭغا كەلدى. بارىكۆل ۋەكىلى تۇرغان مېنىڭ ئالدىمغا چىقتى، ئۇ سىياسىي كۇرستىكى ساۋاقداشلىقىم ئىدى. بىز كەلگەندە

قۇرۇلتاي باشلانغىلى ئىككى كۈن بولغانىكەن. تۇرغان بىزنى جە شوتاك دېگەن مېھمانخانغا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ، ئۆزى قۇرۇلتايغا كەتتى. مېنىڭ كەلگەنلىكىمنى ئاڭلاپ ساۋاقدىشىم ۋە مەسلەكدىشىم ئىسمائىل تاھىر بىلەن ھەمدۇللاھ تارىم ئىككىسى مېھمانخانغا كېلىپ يوقلىدى. بىز بىر يىلدىن بېرى كۆرۈشەلمىگەچكە، خوشاللىقىمىزدىن ئۇزۇن مۇڭداشتۇق. ئۇلار مېنى دوڭ لەيشوڭ دېگەن ئاشخانغا ئېلىپ باردى، بىرلىكتە تاماق يىدۇق. ئۇلار مەجلىسخانغا بېرىپ مېنى تىزىملىتىپ قويماقچى ئىدى، مېنىڭ تىزىملىكىمنىڭ تېخى كەلمىگەنلىكىنى ئېيتتى. ئىسمائىل ئەپەندى مېنى شەرقى تۈركىستاندىكى خىتاي ئىچكى ئىشلار نازىرى، سايلام ھەيئىتىنىڭ باشلىقى ۋاڭ زىڭشىيەننىڭ يېنىغا باشلاپ بېرىپ، نېمە ئۈچۈن مېنىڭ ئىسمىملىكىمنىڭ كەلمىگەنلىكىنى سۈرۈشتۈردى. ئۇ دەرھال تېلگراممە ئەۋەتىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئىسمائىل ئەپەندىمۇ قۇرۇلتايغا قاتنىشىش ئۈچۈن كەتتى. مەن يالغۇز مېھمانخانىدا قالدىم. كەچتە ئۇلار ئىككى يەنە كېلىپ مېنى مۇسۇلمانلار ئاشخانىسىغا باشلاپ بېرىپ مېھمان قىلدى، ئاندىن جوڭ سەنلۇ دېگەن كوچىدىكى ئۆزلىرى كىيىم تىككۈزگەن دۇكانغا باشلاپ كەلدى، مەن بىر يۈرۈش شىم - كاستون بۇيرۇتتۇم. ماگىزىنلارغا كىرىپ كۆزەينەك، گالاستوك، ئاياق قاتارلىق نەرسىلەرنى ئالدىم. ئالغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ پۇلىنى ئىككى دوستۇم بەردى. كوچىلارنى ئايلىنىپ تاماشا قىلىپ قايتتۇق. مەن يۇرتتىن كىيىپ كەلگەن كىيىملىرىم بىلەن كوچىغا چىقالماي ئىككى كۈن مېھمانخانىدا ياتتىم، 3 - كۈنى ئۇلار مېنىڭ يىغىنغا قاتنىشىش ئىسمىملىكىمنىڭ كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىلدى. بىز مەجلىس ئورنىغا بېرىپ تىزىمغا ئالدۇردۇق، رەسمىيەتلەرنى تۈگەتكەندىن كېيىن كۆپ مىقداردا پۇل بەردى. بۇيرۇتقان كىيىملىرىمنى ئېلىپ، قەرز ئالغان پۇللارنى قايتۇرۇپ، ئىككى دوستۇمنى ئاشخانغا تەكلىپ قىلىپ مېھمان قىلدىم. چۈشتىن كېيىن ئىسىم كارتىنى ئەۋەتىپ قويۇپ ئۆزۈم بارمىدىم. كەچتە سەتراشخانغا، مۇنچىغا كىردىم، بۇيرۇتقان كىيىملىرىمنى كىيىپ ئەتىسى يىغىنغا باردىم. يىغىنغا 3500 دەك ۋەكىل قاتناشقان ئىكەن. ھەيەت رىياسىتى رەئىسلىكىنى سايلاش ۋاقتى ئىكەن. خىتاي ۋەكىللىرى ئۆزلىرىچە بىزنى ئارقىدا قالغان مىللەت دەپ ئويلاپ، ھەيەت رەئىسلىكىگە مېنى سايلاڭلار، مېھمانخانغا ئاپىرىپ مېھمان قىلىمەن دىگۈچىلەر

بولدى. بەزىلىرى تەكلىپ قىلدى، بەزىلىرى تەكلىپ قىلىشقا ۋەدە بەردى. بىز ھەممىسىگە « بولىدۇ » دەپلا قويۇپ، تەكلىپلىرىگە بارمىدۇق. سەۋەبى بىزمۇ ئۆز ئالدىمىزغا ابراھىم مۇتھەنى سايلاش ئۈچۈن مەسلىھەتلىشىپ قويغانىدۇق. ئىسمايىل ئەپەندى ئىككىمىز ھەركۈنى مۇسۇلمان ئاشخانىسىغا، كىنو، قەھۋەخانىلارغا بېرىپ ئوينىدۇق. بازاردىن مال ئالدىق، ھەمدۇللاھ ئەپەندى بەزىدە بىز بىلەن بىللە بولسا، بەزىدە باشقا دوستلىرى بىلەن بىللە بولدى. ۋەكىللەر ھەممىسى ئىككىمىزنىڭ دوستلۇقىغا ھەيران قالدى. كۈچاردىن كەلگەن سوپىبەگ ھاجى بىزنى كۆپ تەقدىرلىدى، بەزى قىزغانلارمۇ بولدى. قۇرۇلتاي ھەيئەت رىياسىتى رەئىسلىكى سايلانغاندىن كېيىن، پۈتۈن ۋازارەتلەرنىڭ ۋازىرلىرى دۆلەت خىزمىتىدىن دوكلات بېرىشكە باشلىدى. قۇرۇلتاي يېڭى باشلانغاندا، دەرھال جۇمھۇرىيەت تەئىسى، مۇئاۋىن رەئىسلەرنىڭ نامزاتلىرىنى كۆرسەتكەن ئىكەن. گومىنداڭ پارتىيىسىدىن جاڭ جېشى، باشقا پارتىيىدىن يەنە بىرسى رەئىسلىككە، گومىنداڭدىن يۈ يۈرۈن مۇئاۋىنلىققا كۆرسىتىلدى. ئۇ - ئاتا چىن سۇن زھوڭشەننىڭ ئىنقىلاۋى مەسلەكداشلىرىدىنمۇ. قالغانلارنىڭ ھەممىسى كۈچىگە يۈلۈنۈپ نامزاتلىققا چىققانلار ئىكەن. سۇن زھوڭشەننىڭ ئوغلى سۇنكې، لى زوڭرېن، چىڭ چەن، مۇ دۇھۇي قاتارلىقلارمۇ مۇئاۋىن رەئىسلىكنى تاللىشىپ قىزىق ئويۇنلارنى ئويناپ بىلەت تالاشتى. ھەركۈنى دېگۈدەك ئېسىل رىستورانلاردا تاماققا تەكلىپ قىلىشقا باشلىدى. يۈ يۈرۈن شەرقى تۈركىستاندىن كەلگەن 72 ۋەكىلگە قارا يۇڭ رەختىن بىر يۈرۈش شىم - كاستون تىكتۈرۈپ بەردى. لى زوڭرېن بولسا، بەيلىڭ سەنتىڭ دېگەن مۇسۇلمانلار ئاشخانىسىنى ئېچىپ قويدى، قىزىل ئىسىم كارتىسى ئاسقان ۋەكىللەر پۇلسىز تاماق يىسۇن دەپ ئېلان قىلدى. ئەمما، بىز نۇمۇس قىلىپ بارمىدۇق. بۇ جەرياندا سايلام بولدى، تەبىئىكى جاڭ جېشى سايلاندى. يەنە بىر نامزاتقىمۇ خېلى كۆپ بىلەت چۈشتى، چۈنكى خەلقچىللىقنى نامايان قىلىمىز دەپ گومىنداڭ تەرەپ ئۇنىڭغىمۇ يالغاندىن خېلى كۆپ بىلەت تاشلىغانىكەن. مۇئاۋىنلار سايلىمىنىڭ 1 - قېتىمدا چىڭ چەن بىلەن مۇ دۇھۇي بىلەت سانى يەتمىگەنلىكى ئۈچۈن سايلامدىن قالدى. 3 - قېتىمدا يۈ يۈرۈن قالدى. لى زوڭرېن بىلەن سۇنكېنىڭ بىلىتى ئوخشاش چىقىپ قېلىپ يەنە سايلانالمىدى، ھەر ئىككىسى سايلامدىن ۋازكېچىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. ھەيئەت رىياسىتى يالۋۇرۇپ ئۇلارغا بىر

كۈن مۇددەت بىلەن ھەرىكەت ۋاقتى ئاجرىتىپ بەردى. ئەتىسى لى زوڭرىن سايلاندى. كېيىن پۈتۈن قۇرۇلتاي ۋەكىللىرى 12 گۇرۇپپا بولۇپ قۇرۇلتايدىكى تەكلىپ – پىكىرلەرنى مۇزاكىرە قىلدۇق. بىز چىگرا ئىشلىرى گۇرۇپپىسىغا ئايرىلدۇق. بۇنىڭغا مەركەزدىن بەي زوڭشى، موڭغول، تىبەت، يۈننەن، چىڭخەي، نىڭشا ۋەكىللىرىدىن بولۇپ 300 كىشى قاتناشتۇق. بىزنىڭ قۇرۇلتايغا سۇنغان تەكلىۋىمىز پەقەت بىرلا – دېھقان بانكىسى قۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلىشتىن ئىبارەت بولدى. لۇ جالوڭ دىگەن بىر چىگرا ئىشلىرى پىرافىسسورى: « شىنجاڭنىڭ يېرى كەڭ، بايلىقى مول، ئۇ يەرگە كۆچمەن يەرلەشتۈرسەك » دېگەن تەكلىپنى بەرگەندى، ھاجى ياقۇپ، براھىم مۇتسى ۋە خىتايچە بىلىدىغانلار دەرھال قارشى پىكىرلەرنى بەردى. بىز ھەمدە موڭغول، تىبەت، تۇڭگانلار گۈلدۈرقاراس چۆك چىلىپ قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ پىكىرنى بەيزوڭشى تەرىپىدىن دەرھال رەت قىلدۇردۇق ۋە غەلبە قىلىپ ئالقىش ياڭراتتۇق. ئاخىرقى كۈنى ئومۇمىي يىغىن ئېچىلىپ، 25 كۈندىن كېيىن قۇرۇلتاي ئاخىرلاشتى. يېپىلىش مۇراسىمىغا جالڭ جېشى، چەتەل باش ئەلچىلىرى ۋە بارلىق يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارلار قاتناشتى. جالڭ جېشى يېپىلىش نۇتقى سۆزلىدى. شۇنداق قىلىپ قۇرۇلتاي تۈگەپ قايتماقچى بولۇپ تۇرغىنىمىزدا، جالڭ جېشى جۇمھۇر رەئىسى سالاھىيىتى بىلەن بىزنى قوبۇل قىلدى ھەمدە « قۇرۇلتاي داۋامىدا كۆپ چارچىدىڭلار، قايتىپ بارغاندىن كېيىن، تەرەققىيات ۋە خەلق تۇرمۇشىنى ياخشىلاش ئۈچۈن تىرىشىڭلار، مەركەزگە يېقىندىن ئەگىشىپ، مەسىلىلەرنى يېقىندىن مەلۇم قىلىپ تۇرۇڭلار » دېگەندەك سۆزلەرنى قىلدى. ئۇ، بۇ يەرگە كېلىشنىڭ ئاسان ئەمەسلىكىنى ئېيتىپ، ئىچكىرىدىكى باشقا شەھەرلەرنى ساياھەت قىلىڭلار، تەيۋەننىمۇ بېرىپ كۆرۈپ كېلىڭلار دەپ كاتتۇنغا تاپىلاپ ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدى. شۇنداق قىلىپ شاڭخەيدىن باشلاپ خاڭجۇ، تىيەنجىن، بېيجىڭ، تەيۋەندىكى تەينەن، تەيجۇ، تەيبى قاتارلىق شەھەرلەرنى ئارىلاپ، ئويناپ بىر ئايدىن ئارتۇق ساياھەت قىلدۇق. مەركەزدىن بىزگە بىر كىشىنى قوشۇپ بەردى، دەسلەپ نەنجىڭدىن شاڭخەيگە پويىز بىلەن باردۇق. بۇ بىرىنچى قېتىم پويىزغا ئولتۇرىشىمىز ئىدى. شاڭخەي سەككىز مىليون نوپوسلۇق چوڭ شەھەر ئىكەن، قۇرۇلۇش – بىنالىرى ئاز دېگەندە 10 قەۋەت، بەزىلىرى 40 نەچچە قەۋەت بولۇپ، ئېگىز تاغلاردەك ھەيۋەتلىك كۆرىنىدىكەن. كوچىلاردىكى كىچىك

ماشىنىلار مىخ - مىخ بولۇپ، ئادەمنىڭ ئېلىشتۇرغۇدەك دەرىجىدە كۆپ ئىكەن. تاكىسى بىلەن نەچچە سائەت يۈرىشىمۇ كۆچىلىرى تۈگىمەيدىكەن، پىيادە يۈرمەك ناھايىتى قىيىن ئىكەن. نەنجىڭدە رىكشىچى ھارۋىلار ئىككى چاقلىق بولۇپ بىر كىشى ئولتۇرىدىكەن، بىر كىشى ئىككى شوتىنى سۆرەپ ماڭىدىكەن. دۆڭ ياكى ئېگىزرەك كۆرۈكلەرنىڭ ئىككى تەرىپىدە بىر نەچچە كىشى تۇرىدىكەن، ئۇلار رىكشىنى ئىتتىرىپ ئارقىسىدىن ئىتتىرىپ دۆڭدىن چىقىرىپ قويۇپ ئىش ھەققىنى ئالىدىكەن. شاڭخەي خەلقىنىڭ بايلىرى ناھايىتى ھەشەمەتلىك بولسا، كەمبەغەللىرى ناھايىتى ئېچىنىشلىق ھالدا ياشايدىكەن. ئۇلار ئىلاجسىزلىقتىن ھەرقانداق ئىشنى قىلىشقا رازى ئىكەن. شاڭخەيدىن يەنە پويىز بىلەن خاڭجۇغا باردۇق. جېجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتتىن بىزنى كۈتىۋالدى، مېھمانخانىلارغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، بىر مۇسۇلمان ئاشخانىسىنى كۆرسىتىپ قويدى، ئۈچ كۈن بويىنچە پۇلسىز ئەمما بىر خىل تاماق يىدۇق. خاڭجۇدا شىخۇ دېگەن بىر كۆل بار ئىكەن. قېيىق بىلەن ئايلىنىپ ئوينىدۇق. كۆلنىڭ ئەتراپى باغچا بولۇپ، ئاشخانىلىرى ئادەمگە لىق تولىدىكەن. ھەر خىل تاماشالار بولىدىكەن. بىر تەرىپىدە ئېگىز تاغ بولۇپ گۈزەل مەنزىرىلىرى كىشىنى مەپتۇن قىلىدىكەن. بىز تاغقا چىقتۇق، ئۇ يەردە تاغقا كۆتۈرۈپ ئېلىپ چىقىپ قويدىغان كىراچىلار بار ئىكەن، مەپسىگە ئولتۇرۇپ كۆرۈپ باقتۇق. تاغنىڭ ئۈستىدە بۇتخانا، بۇت ۋە ئۆسۈملۈك يېغىدا تاماق قىلىدىغان ئاشخانا بار ئىكەن. ئۇ يەردە چۈشلۈك تاماق يىدۇق. ساياھىتىمىز تۈگىگەندىن كېيىن يەنە شاڭخەيگە قايتتۇق. ئەتىسى پاراخوت بىلەن تەيۋەنگە قاراپ يولغا چىقتۇق. پاراخوتنى تۇنجى قېتىم كۆرۈشىمىز ۋە ئولتۇرىشىمىز ئىدى. چاڭجياڭ دەرياسىدىن پاراخوتقا چىقىپ ئىككى سائەتتىن كېيىن دېڭىزغا ئۇلاشتۇق، دېڭىزدا دولقۇن ناھايىتى كۈچلۈك ئىكەن، پاراخوت لەيلەپ كېتىپ، بېشىمىز قېيىپ كەتتى. يېتىۋالساقمۇ ئىمكان بولماي ياندۇردۇق. بىر كېچە - كۈندۈزدىن كېيىن تەيۋەننىڭ تەيبې شەھىرىگە كەلدۇق، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتتىن بىزنى كۈتىۋېلىپ بىر مېھمانخانىغا ئورۇنلاشتۇردى. تەيۋەنلىكلەر ئۆيلىرىدە تاختاي ئۈستىگە تاتامى دېگەن ئوتتىن توقۇلغان قېلىن پالازنى سېلىپ قويىدىكەن، شۇنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرىدىكەن، ئىشىكتىن كىرگەندە ئاياقنى سېلىپ كېپىش كېيىدىكەن، ئۆيدە كىچىك بىر كىشىلىك كۆرپە سېلىپ بېرىدىكەن، كىچىك ئۈستەلدە چاي

بېرىدىكەن، ياتقاندا چوڭ يوتقان – كۆرپە سېلىپ بېرىدىكەن، ئەتىسى ئۇنى يىغىپ قويۇپ ياتاقنى تاقاپ قويدىكەن. خىزمەتچىلىرىنى « ئۇياساڭ » قىزلىرىنى « ئوچۇسەن » دەپ چاقىرىدىكەن. تېلېفۇندا سۆزلەشمەكچى بولسا، ماشى – ماشى دەپ چاقىرىدىكەن. ئۇلارنىڭ ئۆي تۇتۇشلىرى ۋە ئۆرۈپ – ئادەتلىرى ياپونلۇقلارغا ئوخشاپ كېتىدىكەن. تەيىبىدىن تەيجۇغا باردۇق. چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن ئايدىن كۆل دېگەن تاغنىڭ ئۈستىدىكى كۆلگە ساياھەتكە چىقتۇق. كۆل بويىدا ئالىي دەرىجىلىك بىر مېھمانخانا بار ئىكەن، بىز شۇ يەرگە چۈشتۇق. كۆلنىڭ تۆت ئەتراپى قەۋەت – قەۋەت تاغلار بولۇپ، كۆل سۈيى ئاشۇ تاغلاردىن ئېقىپ چۈشۈپ تولۇپ تۇرىدىكەن. كۆلنىڭ ئاستىدىن ئېشىپ چۈشكەن سۇنىڭ كۈچى بىلەن قۇرۇلغان ئېلىكتىرىك ئىستانسى تەيۋەننى توك بىلەن تەمىنلەيدىكەن. كۆل بويىدىكى يەرلىك خەلق ئۆزىنىڭ مىللىي كىيىملىرىنى كىيىپ، مىللىي سازلىرىنى چېلىپ ئويۇن قويۇپ بەردى. ئەتىسى قېيىققا ئولتۇرۇپ كۆلنى ساياھەت قىلىپ قايتتۇق. كېيىن تەنيان شەھىرىگە باردۇق. تەينەندە چوڭ سۇ ئامبىرى بار ئىكەن. ئۇنىڭ دامبىسى ماشىنا كۈچى بىلەن ئېچىلىپ دېھقانچىلىق يەرلىرىگە يەتكۈزۈپ بېرىلىدىكەن. ئېرىقلىرى سىمونتتىن ياسالغان بولۇپ تۇنجى قېتىم كۆرگەچكە تولىمۇ ھەيران قالدىم. ئۇ يەردىن تەيىبىگە كېلىپ ئايروپىلان بىلەن شاڭخەيگە قايتتۇق. شاڭخەيدىن بىر مۇنچە كىشى قايتىپ كەتتى. بىز 30 – 40 كىشى بۇرھان ئەپەندىنىڭ باشچىلىقىدا بېيجىڭغا كەلدۇق. بىزنى بېيجىڭ شەھەرلىك ھۆكۈمەتتىن قارشى ئالدى. بېيجىڭ فان دىيان دېگەن ئالىي دەرىجىلىك ئاق مەر – مەر مېھمانخانىغا چۈشۈپ 12 كۈن تۇردۇق. كېلىپ ئەتىسى خان ئوردىسىنى زىيارەت قىلدۇق، خان ئوردىسىدا ھەشەمەتلىك جىھازلار، چەتەللەردىن سوغات قىلىنغان بويۇملار، ئالتۇن سائەتلەر، خاننىڭ چوڭ – كىچىك ئاغچىلىرىنىڭ ئىچكى – تاشقى ھوجرىلىرى، ئەشىيالىرى بىلەن ئۆز پېتى ساقلىنىپ تۇرۇپتۇ. خاننىڭ خاندانلىق ئوردىسى ۋە تەختىراۋانى شۇ پېتىچە ئورنىدا تۇرۇپتۇ، تامدىكى قولدا ياسالغان قەدىمى ياغاچ سائەتمۇ تامدا ئېسىقلىق تۇرۇپتۇ. ئوردۇلار شۇ قەدەر كەڭ ۋە چوڭ ئىكەنكى، ئىككى كۈندە ئاران ئايلىنىپ بولدۇق. خان ئوردىسىنىڭ ئالدىدا خەلققە توپا ۋە تاش توشۇتۇپ ياساتقان ئالتۇن ۋە كۆمۈش دېگەن ئىككى تاغ بار ئىكەن. ئارقىسىدىكى ئالتۇن تاغنىڭ ئۈستىدە ئىپارخاننىڭ ھەيكىلى بار ئىكەن، ھەيكەلنى ئاق مەر – مەردىن ئالاھىدە ياساتقان

ئىكەن. ئۇ يەرنى زىيارەت قىلىپ خاتىرە رەسىمگە چۈشتۈق. بىر كۈنى قۇمۇل ئىنقىلابىغا خوجانىياز ھاجى بىلەن بىللە رەھبەرلىك قىلىپ، قاتىل شىڭ شىسەينىڭ دامىغا چۈشمەي، خىتاي، روس ۋە تۇڭگانلارنىڭ ھۇجۇمىغا تاقابىل تۇرالماي يۇرتىدىن ئايرىلىپ ئافغانىستان، ئارقىلىق تۈركىيە، ياۋروپاغا بېرىپ ياردەم تەلەپ قىلىپ يۈرگەندە ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ئاياغلىشىپ، ياپونلار بىلەن بىللە بېيجىڭغا قايتىپ كېلىپ ۋاپات بولغان مىللىي ئىنقىلاب رەھبىرى _ غازى ماھمۇت مۇھىدىنىڭ تۇپرىقىنى زىيارەت قىلىپ قۇران ئوقۇپ دۇئا قىلدۇق. كېيىن بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنى زىيارەت قىلدۇق، مۇدىرى ئالتە خىل پەندىدىن پىرافېسسورلۇقنى قازانغان ئالىي مەلۇماتلىق خۇشى دېگەن دوكتور ئىكەن. ئۇ بىزگە مەكتەپ زالىدا چاي بەردى ۋە: « مەن تۈركىستان ياشلىرىنى، جۈملىدىن ئۇيغۇر ياشلىرىنى بەكمۇ ياخشى كۆرىمەن، قايتىپ بارغاندا ماڭا ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارنى ئەۋەتىپ بېرىڭلار » دېدى. ھاجى ياقۇپ: « مەكتىۋىڭلارنىڭ ئىككىنچى بىلىش شەرتى بار، بىزنىڭ ۋەتىنىمىزدە مائارىپ تەرەققىي قىلمىغان، شىڭ شىسەي زامانىدا قىزىل مائارىپ يولغا قويۇلغان بولۇپ، چەتەل تىلى ئۆگىنىش چەكلەنگەن. شۇڭا بۇ شەرت بولمىسا ئەۋەتەلەيمىز » دېدى. ئۇ: « مەن بۇ شەرتنى بىكار قىلىمەن دەپ ئېيتالمايمەن، ئەمما، بىر ئىلاجىنى قىلىمىز » دەپ ۋەدە بەردى. بىز ئەتىسى بازار ئارلاپ، شۇ كۈنى پويىزدا تىيانشىڭگە كېلىپ ئۇ يەردە بىر كۈن ئايلىنىپ، كەچتە پاراخوت بىلەن شاڭخەيگە قايتىپ، ئاندىن پۈتۈن ساياھەتتىمىزنى تۈگۈتۈپ نەنجىڭغا قايتىپ كەلدۇق. نەنجىڭدا ئايروپىلان يوق بىر ئاي تۇرۇپ قالدۇق. كېيىن بۇرھان ئەپەندى جاڭ جېشىگە خەۋەر قىلغان ئىكەن، ئۇ بىزگە مەخسۇس بىر ئايروپىلان ئاجرىتىپ بەردى. قۇرۇلتايدىن ئايروپىلان بېلىتى ئېلىش ئۈچۈن ئاجرىتىپ بەرگەن پۇللار يانچۇقىمىزدا قالدى. دېمەك، قۇرۇلتاي سەۋەبى بىلەن پۈتۈن خىتاينىڭ كۆپلىگەن شەھەرلىرىنى كۆرۈپ، ئويناپ _ چۆڭلەپ يۇرتىمىزغا قايتتۇق.

ئىككىنچى قېتىملىق ئۆيلىنىش

ئەسلىدىكى خانىم مەننۇرخان ۋاپات بولۇپ كېتىپ، ئۇنىڭدىن ئون ياشلىق بىر ئوغۇلۇم قالغانىدى. بىر ياقىلارغا كەتسەم ئۇنى ئاتا _ ئانامغا تاشلاپ قويۇپ

كېتەتتىم. نەنجىڭدىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆيلەنمەكچى بولدۇم. ئۇ يەردە ئىسمايىل لىيەنجاڭ، ئىنجە نىيازبېك دېگەن دوستلىرىم بىلەن مەسلىھەتلىشتىم. ئۇلار كۆرسەتكەن قىز ماڭا يارىمىدى. دىنىي مەكتەپ خاتىبىنىڭ سىڭلىم بىلەن بىللە ئوقۇغان ئالتۇن ئىسىملىك بىر قىزى بار ئىدى. شۇنىڭغا ئەلچى كىرگۈزدىم، ئۇ قىزنى بېيجىڭدىن چىققان بېيجىڭ غوجام دېگەن بىر تۇڭگاننىڭ ئوغلىغا بەرمەكچى ئىكەن، ئۇلار ئوتتۇرىدا مېڭىپ يۈرۈپ ئۇنى بۇزدى ۋە ئىرادە – تەقدىر ماڭا بۇيرىغان ئىكەن، ئۇلارنىڭ ياردىمى بىلەن ئۇ قىزغا ئۆيلەنمەكچى بولدۇم، دەرھال يۇرتۇمغا چىقىپ ئاتا – ئانىم ۋە يۇرتتىكى ئۇرۇق – تۇققانلىرىمنى چاقىرىپ چۈشۈپ، 1948 – يىلى 12 – ئاينىڭ 21 – كۈنى قېيىنى ئاتامنىڭ ئۆيىدە نىكاھ ئوقۇتۇپ توي قىلدىم. قۇمۇلدىكى نامى بار كىشىلەردىن 200 دىن ئارتۇق مېھمان چاقىردىم. كەچتە قىزنى كۆچۈرۈپ ماڭغاندا، مەھەللىنىڭ ياشلىرى بىزگە مەشرەپ بەرمىسە بولمايدۇ دەپ مەپىنى توسىغانىكەن، ھەسەن بالا ھاجىنىڭ كىچىك ئوغلى ئىمىن ھاجى، ئىلى ئاخۇنباينىڭ 2 – ئوغلى ئىسمايىل ئاخۇنلار پۇل، بىر قوي ۋە مەشرەپنىڭ چىقىملىرىنى بېرىپ قىزنى كۆچۈرۈپ كەلدى. ئۈچ كۈندىن كېيىن يەنە ئۆزىمىز 200 دەك مېھمان چاقىرىپ ئۆزىمىز زىياپەت بەردۇق. كېيىن يولۋاس بەگ، مۇشجاڭ قاتارلىق ئىدارە باشلىقلىرىغا بىر كۈن زىياپەت بەردۇق. شۇنداق قىلىپ ئىككىنچى قېتىم ئۆي – ئوچاقلىق بولۇپ قالدىم.

ئەرتۇرك ھاكىملىقىغا سايلىنىش

يولۋاس بەگ قۇمۇل ئامانلىق ساقلاش قوماندانلىقىدىن پايدىلىنىپ، ئۆزىنىڭ يىراق تۇققىنى ئەخمەت ئىمىنوپىنى ئەرتۇرك ناھىيىمىزنىڭ ساقچى باشلىقىغا تەيىنلەپ، ئەسلىدىكى ساقچى باشلىقى لى شۇشەن دېگەن خىتايىنى مۇئاۋىن ساقچى باشلىقى قىلىپ بىر دەرىجە چۈشۈرگەندىن كېيىن، ۋالىيلىق سايلىمى بولۇپ يولۋاس بەگ قۇمۇل ۋىلايىتىنىڭ ۋالىسى بولۇپ سايلاندى. ئۇ پۈتۈن قۇمۇلنى ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا بوي سۇندۇرۇش مەقسىدىدە، ئەسلىدىكى قۇمۇل ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى بولغان ئىككىنچى ئوغلى ياقۇپ بەگنى قۇمۇلغا ھاكىم قىلىپ سايلاشقۇزدى. بارىكۆلدە تەن شەنجاڭ ھەربىي ئادەم بولغاچقا ئۇنىڭغا ئامال

قىلالماي، ئەرتۈرك ناھىيىسىدىكى تۇققىنى ئەخمەت ئىمىنوپنى ھاكىم قىلىش ئۈچۈن، ئابدۇل ھاكىمنىڭ ئۈستىدىن ھەر خىل بەدىئىياتلارنى توقۇپ دوكلاتلارنى تەييارلاشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئابدۇللاھ ھاكىم بۇ ھاقارەت ۋە روھى بېسىمغا چىدىماي ئىستىپا بەردى، ۋالى مەھكىمىسى ئىستىپانى تاپشۇرۇپ ئېلىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە بىلدۈرۈپ قوبۇل قىلدۇرغاندىن كېيىن، ناھىيىمىزدە ئىككىنچى قېتىم ھاكىم سايلىمى ئۆتكۈزۈلمەكچى بولدى، ئۆلكىدىن سايلامغا يولۋاس بەگنىڭ نازارەت قىلىشى ئۇقتۇرۇلغانىكەن. بۇ چاغدا مەن قۇمۇلدا ئىدىم. ۋالى چاقىرغانلىقىنى ئانلاپ مەھكىمىگە باردىم. يولۋاس بەگ ماڭا « ئەتە سائەت 8:00 دە يولغا چىقىمىز، سايلامغا مەن نازارەت قىلىمەن، بىللە كېتىمىز » دېدى. ئەتەسى جىپ ماشىنا بىلەن يولغا چىقتۇق، ئەرتۈرككە ئاز قالغاندا كەچ كىرىپ قالغاچقا يول ئۈستىدە بىر قازاق مالچىنىڭ ئۆيىدە قوندۇق. ئۇ قوي سويۇپ قازانغا سېلىپ قويدى. بۇ چاغدا ئەخمەت ئىمىنوپ قازاقلاردىن ئات ئالۋان ئېلىپ ئالدىنلا بېرىپ تۇرساق، دېدى. يولۋاس بەگ مېنىمۇ بىللە ماڭسۇن، دېدى. مەن، بارمايمەن، دېسەم ئۈنىمدى. مەن، ھاكىم بولۇش نىيىتىم يوق، بارمايمەن، دېسەممۇ ئۈنىماي زورلاپ ماڭغۇزدى. گۆش پىشقاندىن كېيىن يەپ يولغا چىقتۇق. كېچىچە ئاتلىق يۈرۈپ ناماز بامدات بىلەن يېتىپ كەلدۇق. مەن ئۆيىدە ئۇخلاپ سائەت 12 لەردە ئورنۇمدىن تۇرۇپ ساقچى ئىدارىسىگە باردىم. ئابدۇللاھ ھاكىم، ناسىر يىجاڭ باشلىق يۇرت چوڭلىرى ۋالى بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن كەلگەن ئىكەن. مەنمۇ كىرىپ سالام بەردىم، ۋالى: « قانداق؟ ئىشلار ياخشىمۇ؟ » دەپ سورىدى. مەن: « سەھەردە كېلىپ ئۇخلاپ ئەمدى تۇردۇم » دېدىم. « بۈگۈن ئەتە سايلىنىدىغانلار ھەرىكەت قىلسۇن، 3- كۈنى سايلام قىلايلى » دەپ ئۇقتۇردى يولۋاس بەگ. يۇرتىمىز خەلقى گەرچە مەدەنىيەت جەھەتتە ئارقىدا قالغان بولسىمۇ، ئەمما بىرلىك روھى ئىنتايىن مەھكەم، يۇرت كاتتىلىرى مەسلىھەت بىر ئىش قىلسا، پۈتۈن خەلق قەتئىي ئىتائەت قىلىدۇ، ئۇلار مېنىڭ تۆھپىلىرىمنى تەرىپلەپ ھاكىملىققا سايلىماقچى بولۇپ بىرلىككە كەلگەنىكەن. 1949 - يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى سايلام بولدى. سايلامدا كېڭەش باشلىقى ناسىر، ئۆلكىلىك كېڭەش ئەزاسى مەن قاتارلىق 16 كېڭەش ئەزاسىنىڭ بىلەت تاشلىشى بىلەن سايلام بولدى. ماڭا 15 بىلەت، ناسىرغا بىر بىلەت چۈشتى. يولۋاس بەگنىڭ ئارلىشىشى بىلەن سايلىنماقچى بولغان ئەخمەت ئىمىنوپ رەسۋا بولدى. مەن

ھاكىم بولۇپ سايلاندىم، ئەمدى مېنىڭ پېيىمغا چۈشۈپ قۇمۇلدىكى ئابدۇلۋاھىد توكۇر دېگەن يالاقچىسى ھەم جاسۇسنى ئادلىن كەلتۈرگەن ئىكەن. يولۋاس بەگ مېنى چاقىرتىپ، ۋاھىد توكۇرنى مۇئاۋىن ھاكىم قىلىۋالسۇنلەر، دېدى. مەن، - ئويلۇنۇپ باقاي، - دېسەم، ئۇ، - ئويلۇنۇپ ئاخشاملىققا جاۋاپ بەرسىلە، - دېدى. مەن ئابدۇللاھ ھاكىم ۋە ناسىر يىجاڭلار بىلەن مەسلىھەتلەشسەم، ئۇلار: «سەن خىتايچە بىلمەيسەن، خەت - ئالاقە ئىشلىرىنى قىلالمايسەنمۇئاۋىن ھاكىملىققا ساقچى ئىدارىسىنىڭ مۇئاۋىنى لى شۇسەننى تاللىغىن» دېدى. يولۋاس بەگكە بۇ پىكرىمنى يەتكۈزدۈم، ئۇ قوشۇلدى، ۋاھىد توكۇرنى ساقچى ئىدارىسىغا مۇئاۋىن باشلىق قىلىپ تاشلاپ كەتتى. ناھىيىمىزنىڭ نارىنكىر، توركۆل، ئەرتۈرك كەنتلىرىدىكى خەلق چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللانغاچقا، بۇ يەردە ئوغرى - يالغان كۆپىيىپ قالغانىدى. مەن ھاكىم بولۇپ كۆپ ئۆتمەي بۇ ئىشنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن قازاق باشلىقلىرىنىڭ يېنىغا بارماقچى بولدۇم. چۈنكى مال ئوغرىغا بەرگەنلەرنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇر بالىلار، ئوغرىلىغانلار قازاق قېرىنداشلار ئىدى. مەن ساقچى باشلىقى ئەخمەتنى ئادەملىرى بىلەن بىللە ئېلىپ كەتتىم. بىر تاغار ئۇن ئېلىۋالدۇق، ئەرتۈرك تېغىنىڭ يايلاۋىسىدىكى ئوغرىلارنىڭ ئەڭ چوڭ باشلىقى جانابىلنىڭ يېنىغا باردۇق، بىر كېچە قونۇپ ئوغرىلىقنى توختۇتۇش ھەققىدە كۆپ سۆزلەشتۈك. ئەتىسى باشقا بىر يەردىكى نۇرغۇن كىشىلەر توپلانغان جايغا بېرىپ جانابىل بىلەن بىللە ناسىھەتلەر قىلىپ قايتتۇق. ئىككى ھەپتىدىن كېيىن بىر كىشى بىلەن بىللە نارىنكىرغا بېرىپ كەچتە ئۆز ئۆيۈمگە بېرىپ، ئەتىسى يۇرت ئاقساقاللىرىدىن ئىككى كىشىنى ئېلىپ ھۇ تەرەپتىكى قازاقلارنىڭ باشلىقلىرىدىن ھۈسۈيۈن تەيجى، مۇقادىل، سالاقتانلار بىلەن كۆرۈشۈپ ئوغرىلارنى توختۇتۇش ھەققىدە سۆزلىشىپ قايتتىم.

20 كۈندىن كېيىن يولۋاس بەگدىن تېلىگرام كەلدى، 1949 - يىلى 7 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ئاقتاشتىكى زەرەپخاننىڭ ئۆيىگە كېلىشىمنى تاپىلاپتۇ. شۇ كۈنگە ئۆلگۈرۈپ ئابدۇللاھ، ناسىر، ئەخمەتلەر كەلدۇق. بارىكۆلدىن سۇلتان تەيجى، ئالتۇنپىكلەر كەپتۇ، خىتاي ھاكىم يوق. ھەممىمىز يىغىلىشىپ ئۇياقتىن - بۇياقتىن سۆزلىشىپ ئولتۇرساق، يولۋاس بەگ ماڭا قاراپ: «ھاكىم نارىنكىردىكى ئۆيۈننى كۆرگىلى بېرىپ ئات مېنىپ، ئادەم ئەگەشتۈرۈپ، ئالۋان سېلىپ خەلققە

زورلۇق سېلىۋاتىدۇ دەپ ئاڭلايمەنغۇ» دېدى. مەندىن ئىلگىرى زەرىق ھۇيجالڭ: «بۇ نېمە دېگەنلىك؟ بۇندىن بۇرۇن ئابدۇللاھ ھاكىمنى يامان دېدى، ئەمدى ئىشقا ئولتۇرسا نېمە دېمەكچى؟ بۇ يەرگە زادى قانداق شەنجاڭ بولىدۇ؟» دېدى. يولۋاس بەگ: «ياق، ياق، ئادەم دۈشمىنى ئادەم» دېدى. مەن ئارقىدىنلا نارىنكىرگە ۋە ئەرتۈرككە ئوغرىلارنى توختۇتۇش ئۈچۈن بارغانلىقىمنى، جانابىلغا بىر تاغار ئۇن ھەدىيە قىلىپ، ئوغرىلارنى توختۇتۇش ھەققىدە مەسلىھەتلەشكەنلىكىمنى، باشقا يەرلەردىمۇ شۇنداق قىلغانلىقىمنى، شۇ جەرياندا ئۆيۈمدە بىر كىچە قونغانلىقىمنى ئېيتتىم ۋە: «ئەرتۈركنىڭ ھاكىملىقىنى مەندەك ئوقۇمىغان، تەجرىبىسىز ئادەم قىلالمايدىكەنمەن، ئوخشىمىغان ئىككى خىل كەسپتىكى بۇ خەلقلەرنىڭ ھەرخىل قېيىنچىلىقلىرى بار، ئابدۇللاھ ناسىرلارنىڭ ھاكىملىقتىن چەتكە قېچىشى ھەقىقەتەن خەلقنىڭ بېشىدىكى مۇشەققەتلەرنى ھەل قىلىشقا كۆزى يەتمىگەنلىكىدىن بولسا كېرەك. بۇ ئىمكانسىزلىقلاردىن مەنمۇ قورقۇۋاتمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەھۋالدىن قارىغاندا پىتنە – پاساتلارمۇ كۆپ ئوخشايدۇ، مەن قايتىپ بېرىپ ئىستىپا بەرسەم، بىلىمى بار، تەجرىبىلىك بىرىنى باشقىدىن سايلايلى» دېدىم. ئۇ: «ياق، ياق، ئۇنداق قىلماي ئىشلەپ تۇرسىلا بولىدۇ» دېدى. ئەسلىدە بىزنى ئاقتاشقا توپلاشتىكى مەقسىدى، مېنى روھى بېسىم بىلەن ئىستىپاغا مەجبۇرلاش ئىدى. ئەمما، مېنىڭ سۆزۈمدىن خىجىل بولۇپ بۇ ئويىنى ئەمەلگە ئاشۇرالمىدى.

كوممۇنىست ئەسكەرلىرىنىڭ ئەرتۈرككە كېلىشى

شەرقى تۈركىستاندىكى گومىنداڭ چىن ھۆكۈمىتىنىڭ رەئىسى بۇرھان شەھىدى بىلەن باش قوماندان تاۋسىيۇ 1949 – يىلى 9 – ئاينىڭ 26 – كۈنى كوممۇنىستلارغا تەسلىم بولغانلىقىنى ئېلان قىلىپ، بۇ كۈننى «تېنىچلىق كۈنى» دەپ ئېلان قىلدى، ماۋزېدوڭغا تەسلىم بولغانلىق تېلىگراممىسى يوللىدى ۋە يۇرتقا جاكارلىدى، كوممۇنىست قوشۇنلىرىنى شەرقى تۈركىستانغا تەكلىپ قىلىپ، قۇمۇلغىچە قارشى ئېلىش ئۈچۈن ۋەكىللەر ئەۋەتتى. 1949 – يىلى 10 – ئاينىڭ 18 – كۈنى، ۋاڭ جىن باشچىلىقىدىكى كوممۇنىست قوشۇنلىرى قۇمۇلغا يېتىپ

كەلدى. ئۇلار كېلىپلا بىر تەرەپتىن خەلققە تەشۋىق قىلسا، بىر تەرەپتىن ئارقا – ئارقىدىن ئۈرۈمچىگە ماڭغىلى تۇردى. ئۈچ ئايغىچە ناھىيىمىزگە ئاياق باسمىدى، قاراپمۇ قويمىدى. ئەمما، قۇمۇلدا كۈندۈزلىرى ئاشكارە تەشۋىقات ئېلىپ بېرىپ، كېچىلىرى كەمبەغەل، پېقىر، ئىشچىلارنى يىغىۋېلىپ گۇرۇپپىلارغا ئايرىپ مەجلىس ئېچىپ، ئەمەلدارلاردىن ھېساپ ئالىمىز، بايلارنىڭ پۇلىنى ئېلىپ، ئەزگۈچىلەرنى يوقۇتىمىز، دەپ ئالداپ بىئارام قىلىشقا باشلىدى. ئاخىرى قانداق بولاركىن دېگەن خەۋەرلەر كېلىپ تۇردى. كوممۇنىستلارنىڭ بۇخىل ھەرىكەتلىرىنى قانۇنى سىياسەت يۈرگۈزگەن ھۆكۈمەتنىڭ قىلىدىغان ئىشى ئەمەس، ئوغرى – بۇلاڭچىلارنىڭ ئىشى، دەپ ئوۋلىدىم. نېمە بولسا بولسۇن، كوممۇنىست بار يەردە مەن تۇرمايمەن، بۇ غايەم بىلەن ئۆلۈمدىن قورقماي، ھەم قاراپ ياتماي ئۇلارغا قارشى سوقۇشۇش خىيالىدا بولدۇم. ئەمما، كۈچ – قۇۋۋىتىم يوق، پەقەت ئالتايدىكى ئوسمان باتۇر بەيتىڭ تېغى ئەتراپىدا سوقۇشماقچى بولۇۋاتىدۇ، ياخشىسى ئۇلارغا قوشۇلۇپ بىللە سوقۇشۇپ شېھت بولۇش كېرەك. بۇ پىكىرگە ئابدۇللاھ، ناسىر ئۈچىمىز ناسىرنىڭ ئۆيىدە باش ئوشۇپ كەلگەندۇق. كېيىن مۇئاۋىن ساقچى باشلىقى مامۇتنىڭ ئۆيىدە خەلق ئەترىتى باشلىقى چايان ھافىز ۋە بەردى ئاخۇنلار بىلەن بىللە باش قوشتۇق. مەن: «مەن سىزلەر بىلەن خوشلاشماقچى بولۇپ كەلدىم، چۈنكى يۇرتىمىزنى دىن، مىللەت دۈشمەنلىرى قاپلىۋالدى، كوممۇنىستلارنىڭ مەقسىدى دىنى ئېتىقادنى يوقۇتۇپ دىنسىز قىلىش، خۇسۇسىي مۈلۈكنى يوق قىلىپ، خەلقنى قىلىش ھەمدە ئەر – خوتۇنلۇق ئائىلە تۈزۈمىنى يوق قۇتۇپ ھايۋان ھالىغا كەلتۈرۈش. بۇنى ھەممىمىز بىلىمىز، ئۇلارغا تاقابىل تۇرۇش ئىمكانىمىز يوق، شۇڭا ئۇلار كېلىشتىن بۇرۇن مەن كېتىمەن، سىلەر بىلەن خوشلاشقىلى كەلدىم. كېيىن كۆرۈشمەيلى، باشقىلار كۆرۈپ قالمىسۇن، ئاللاھقا ئامانەت، ئاخىرەتتە كۆرۈشمەيلى» دېدىم ۋە كۆز يېشى قىلىپ خوشلاشتۇق. ئىككى ھەپتىدىن كېيىن ھاپىز چايان كەلدى ۋە مەنمۇ بىللە كېتىمەن، دېدى. ئىككىمىز مەسلىھەتلىشىپ، 1950 – يىلى 1 – ئاينىڭ 1 – كۈنى سائەت 10 دا بۇلاق قېشى مەھەللىسىدىكى ھاپىزنىڭ ئۆيىگە جەم بولۇپ، ئاندىن يولغا چىقماقچى بولدۇق. ھەممىمىز ئۇزاق ۋاقىتنى كۆزلەپ كۈچىمىزنىڭ يېتىشىچە ئات – ئۇلاق، كىيىم

– كىچەك، ئوزۇق – تۈلۈكلەرنى تەييارلاشقا باشلىدۇق. نەق شۇ كۈنلەردە كوممۇنىستلار بۇ تەرەپكە ئوغۇرلۇقچە باستۇرۇپ كەلدى.

1949 – يىلى 12 – ئاينىڭ 17 – كۈنى كېچىدە كوممۇنىست ئەسكەرلەر خەن مۇدىر، لى مۇئاۋىن مۇدىر دېگەنلەرنىڭ يېتەكچىلىكىدە ئەسكىرى خىزمەت قىلىش ئەترىتى دېگەن نامدا 300 دەك ئەسكەر بىلەن يۇرتىمىزغا بېسىپ كەلدى. بۇ يەردە گومىنداڭنىڭ 700 دەك ئەسكىرى بار ئىدى. ئۇلار يېرىم كېچىدە ئۈدۈل ئىدارىمىزگە كەلدى، ئۇلارنى دەرھال سىياسىي كېڭەش ئۆيلىرىگە ئورۇنلاشتۇردۇق، تۇن يەتكۈزۈپ بەردۇق. ئاندىن گومىنداڭ ئەسكەرلىرىنىڭ گازارىمىنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ شۇ يەرگە جايلاشتى. بىز قاچماقچى بولغانلار 10 كىشىگە يەتتۇق. بىر تەرەپتىن جىددىي تەييارلىقىمىزنى قىلىشقا، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇلارغا خىزمەت قىلدۇق.

9 – باپ تۈركىيىدە ئولتۇراقلىشىش

تۈركىيە ھۆكۈمىتىگە ئىلتىماس

1975 – 1976 – يىللىرى مىڭمىگە باشقا بىر ھېسسىيات تەسىر كۆرسىتىشكە باشلىدى. مەن تەيۋەنگە كېلىپ يالغۇز قوساق باققاندىن باشقا ئۆزەمنىڭ ئىستىقبالىم ياكى مىللىتىم ئۈچۈن ھېچبىر ئىش قىلىپ بېرەلمەيمەن، كۈنلەر – كۈنلەرگە ئەگىشىپ ئۆمۈرۈم ئۆتۈپ كېتىۋەردى، ئۆيلىنىمەي دېسەم بىر مۇسۇلمان قىزى تاپالمىدىم، كېيىن قېرىغاندا ھالىم نېمە بولاركن، دەپ غەمگە پاتتىم. شۇ كۈنلەردە تۈركىيەدىكى قەدىناس دوستۇم ھەمدۇللاھ تارىمگە مەكتۇپ يازدىم. دەردىمنى ئاڭلىتىپ، ساۋاپلىق يولىدا بىر – ئىككى يېتىم بالا بولسىمۇ بېقىپ قويسام قانداق بولار، دەپ مەسلىھەت سوردۇم. ئۇ ماڭا، ئەرەبىستان، تۈركىيەدىكى يۇرتداشلار ئارىسىدا يېتىم بالىلار يوقلىقىنى، تۈركىيەنىڭ كوممۇنىستلار بىلەن دىپلوماتىك ئالاقە باغلىغانلىقىنى، ھازىر يۇرتتا تۇققىنى بارلار ئالاقە قىلىشۇۋاتقانلىقى ھەققىدە يېزىپ، مېنىڭمۇ تائۇققانلىرىم بار – يوقلىقىنى سورايتۇ. دەرھال مەكتۇپ يېزىپ سېلىۋەتتىم، ئۈچ ئايدىن كېيىن جاۋاب كەلدى.

دادام بىلەن ئۇكامنىڭ ئايالى ۋاپات بوپتۇ. ئانام، بىر ئوغۇل، تۆت قىز قېرىندىشىم ۋە ئوغلۇم ھايات ئىكەن. يەنە مەكتۇپ يازدىم. ئوغلۇمنى تۈركىيەگە كېلەلمەيسىز؟ دەپ يازسام، ئۆزلىرى بىلىسە، دەپ جاۋاپ يېزىپتۇ. ئۇلارنى ئېلىپ چىقىش مەقسىدىدە تەيۋەن ھۆكۈمىتىگە ئىلتىجا قىلدىم:

(1) ئوغلۇمنى قىزىل چىن ئاپتىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن تۈركىيەگە بېرىشقا رۇخسەت بېرىلسۇن.

(2) 25 يىل ھۆكۈمەت ئۈچۈن ئىشلىدىم، پۇلۇم يوق، يول راسخوتى ئۈچۈن 10 مىڭ دولار دەرسە.

دەپ تەلەپ قىلدىم. ھۆكۈمەت تۈركىيەگە بېرىشىمغا رۇخسەت بەردى. ئەمما، يول راسخوتىنى ئۆزى ھەل قىلسۇن دەپتۇ.

مەرھۇم ئەدەمدىن قالغان ئەندۇڭگەيدىكى ئۆيىنى 12 مىڭ دوللارغا سېتىپ يول راسخوتى قىلدىم. تەيۋەنگە تۈركىيە ئىشچىلار جەمئىيىتىنىڭ باش سېكرىتارى مەمەت سادىق شىدە بەي باشچىلىقىدىكى بەش كىشىلىك بىر ھەيئەت كەلدى. ئۇلار بىلەن بىللە بولۇپ تونۇشۇپ، سىردىشىپ دوست بولدۇم. سادىق بەي ماڭا:

- نېمىشقا تۈركىيەگە ساياھەتكە بارمىدىڭىز؟ - دېدى. مەن ئۇنىڭغا:

- مەنمۇ شۇنداق قىلاي دەپ ئويلىغان ئىدىم. لېكىن، بىر مۇنچە قىيىنچىلىقلىرىم بار، - دېدىم.

ئۇنىڭغا ئىقتىسادىي مەسىلە، چەتەلگە چىقىش سەۋەبى، چاقىرىق قەغىزى، ۋىزا قاتارلىق مەسىلىلەرنىڭ بارلىقىنى، ھازىر ئالدىنقى ئىككىسىنىڭ ھەل بولغانلىقىنى، ۋىزا ئۈچۈن تۈركىيەنىڭ توكىيودىكى باش ئەلچىخانىسىغا ئىلتىماس قىلغانلىقىمنى، ھازىر ئالتە ئاي بولغانلىقىنى ۋە ھېچقانداق بىر خەۋەر كەلمىگەنلىكىنى ئېيتتىم. ئۇ ماڭا چاقىرىق قەغىزى ۋە ۋىزا ئىشلىرى پۈتتۈرۈپ ئەۋەتىپ بېرىشكە ۋەدە بەردى، مەن بەك خوش بولدۇم. ئۇ گېپىدە تۇرىدىغان ئادەم ئىكەن. بىر ئايدىن كېيىنلا چاقىرىق قەغەز ۋە ۋىزا ئەۋەتتى. ئۇنىڭ ياردىمى بىلەن 1976 - يىلى 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنى تۈركىيەگە كەلدىم. كېلىپلا ئوغلۇم ھەبىبۇلانى بالىلىرى بىلەن تۈركىيەگە ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن ئىلتىماس قىلدىم. ئەمما، چەتەللىكلەرنىڭ ئىشى ھەل قىلىنمايدىكەن. ئىلتىماسنى ئېلىپ سادىق شىدە بەينىڭ قېشىغا باردىم. ئۇ ماڭا دەرھال تۈرك ۋەتەنداشلىقىغا ئۆتۈش

لازملىقنى، ئۆزىنىڭ ياردەملىشىپ تىز چىقىرىپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. مەن دەرھال ئىستانبۇلغا كېلىپ، 1977 - يىلى 1 - ئاينىڭ 22 - كۈنى تۈركىيە ۋەتەنداشلىقىغا ئىلتىجا قىلدىم. ۋەتەنداشلىق ئىشلىرىم ھەل بولۇۋاتقاندا، يۇرتداشلاردىن بىرسى مېنى « تەيۋەننىڭ جاسۇسى » دەپ چىقىپ قويۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر يىلغىچە تەكشۈرۈش پۈتمىدى. ئىستانبۇلدىن سورىسام، ئەنقەرەگە ئەۋەتتۇق، دەپ جاۋاب بەردى ۋە تارىھ نۇمۇرى بەردى. ئەنقەرەدىكى بۇ ئىشقا مەسۇل كىشى - ھىكمەت بالچى ماڭا، ئىشلىرىمنىڭ يۈرۈۋاتقانلىقىنى، يەنە بىر ئاز ساقلىشىم كېرەكلىكىنى ئېيتتى. يەنە سادىق بەيگە ئەھۋالنى ئېيتتىم ۋە 1978 - يىلى 2 - ئاينىڭ 19 - كۈنىگىچە تەيۋەنگە بېرىپ قۇرۇلتايغا قاتناشمىسام، مىللەت ۋەكىللىك سالاھىتىم بىكار بولىدىغانلىقىنى ئېيتقان ئىدىم، ئۇ ھىكمەت بالچىغا دەرھال تېلېفون بېرىپ ئەھۋالمنى ئېيتتى. ئۇ مېنى چاقىرتىپ كېلىپ، تۈركىيەگە كېلىشتىكى سەۋەپلەرنى، بۇرۇن نېمە ئىش قىلغانلىقىمنى، ھەربىي مەكتەپتە ئوقۇغان - ئوقۇمىغانلىقىمنى، ئاتا - ئانىمنىڭ قانداقلىقىنى تەكشۈرۈپ - سوراپ پۈتۈن ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن، مېنىڭ نامىدا بىر ئىلتىماسنى كاتىپقا يازدۇرۇپ، ئالتە ئايلىق ۋاقىتلىق چەتەللىك پاسپورتى يازدۇرۇپ، ماڭا قول قويدۇرۇپ ئېلىپ قېلىپ ئەتە كېلىشىمنى ئېيتتى. ئەتىسى كەلسەم، پاسپورتىنى ئىستانبۇلدىن ئالسىەن، - دېدى. مەن خوش بولدۇم، ئۇنىڭ بىلەن سەممى دوست بولۇشتۇق. ئىستانبۇل ساقچى ئىدارىسى 4 - شۆبىسىدىن چەتەللىك پاسپورتىمنى ئېلىپ تەيۋەنگە قايتىپ، 6 - قېتىملىق دۆلەت قۇرۇلتىيىغا قاتناشتىم. قۇرۇلتايدىن كېيىن تۈركىيەگە قايتىپ ۋەتەنداش بولۇپ، تىزراق ئوغلۇمنى ئەكەلدۈرۈش نىيىتىدە مېڭىپ يۈرسەم، ھىكمەت بالچىدىن بىر مەكتۇپ كەلدى. خەتتە، چەتەلگە چىقىپ كەتكەنلىكىم ئۈچۈن ۋەتەنداشلىقىمنىڭ بىكار قىلىنغانلىقى ئۇقتۇرۇلغان ئىدى. قانداق قىلىشىمنى بىلەلمەي گەڭگىراپ يۈرگەن كۈنلەردە، تۈركىيەدىن گۈۋەن پارتىيىسىنىڭ مىللەت ۋەكىللىرىدىن ئورھان ئۆزتۈرك باشچىلىقىدىكى ۋەكىللەر - فاتىھ چېلىك باشى، كەڭىز ۋە ئىككى مۇخبىر بولۇپ بەش كىشى تەيۋەنگە كەلدى. مەن ئۇلارنى قارشى ئېلىش خىزمەتلىرىگە قاتنىشىپ، ئۇلار بىلەن تونۇشۇپ - سىزدىشىپ يەنە دوست بولدۇم. ئۇلار تۈركىيەگە باردىڭىزمۇ دەپ سورىغاندا، مەن بولغان ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈپ ھېلىقى خەتنى كۆرسەتتىم. ئۇلار

خەتنى ئوقۇدى. فاتىھ بەي ماڭا ۋەدە بېرىپ بۇ ئىشنى سۈرۈشتۈرۈپ ھەل قىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. مەن كۆپ رەھمەت ئېيتتىم. فاتىھ بەي ئەنقەرەگە كەلگەندىن كېيىن، ساقچى ئىدارىسىگە تېلېفۇن قىلىپ، باش مۇدىرنى مىللەت مەجلىسىگە چاقىرىپ كېلىپ، « ئالتە ئايلىق چەتەللىك پاسپورتىنى ئۆزەڭلار بېرىپ، ئۇنى چىقىرۋېتىپ، ئەمدى ۋەتەنداشلىقنى بىكار قىلغىنىڭلار قايسى قانۇن بىلەن بولدى؟» دەپ سۈرۈشتۈرۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ۋەتەنداشلىق ئىشلىرىم قايتىدىن يۈرۈشۈپ كەتتى. ھىكمەت بالچى خەت يېزىپ، فاتىھ بەينىڭ كۆڭۈل بۆلىشى بىلەن ئىشىڭىز ھەل بولدى، دەپ ئۇقتۇردى. ئىستانبۇلغا كېلىپ فاتىھتىكى نوپۇس ئىدارىسىغا بېرىپ، 1978 - يىلى 11 - ئاينىڭ 2 - كۈنى نوپۇسۇمنى ئالدىم.

تەيۋەن مەركىزى ھۆكۈمىتى، دۆلەت مەمۇرى ئەمەلدارلىرىنىڭ ئۆي ئىشلىرىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن، ئامېرىكىنىڭ بىر چوڭ بانكىسى بىلەن 20 يىللىق قەرز پۇل ئېلىپ بىنا سېلىپ بېرىش توختامنامىسى تۈزدى ۋە ئۆيلەرنى تەقسىم قىلىپ بەردى. پۇلنى ھەر ئايلىق مائاشتىن تۆتۈپ قالدى. ئۆيلەر ئىككى قەۋەتلىك، 4 ياتاق ھۆججەتلىك، بىر مېھمانخانىلىق، بىر ئاشخانا، ئىككى تەرەتخانا، تاماق يەيدىغان ئۆي، ياتاق ئۆيى ۋە بىر خىزمەتچىسى بار، ئالدى - ئارقىسى باغچىلىق كۆركەم بىر يۈرۈشلۈك ئۆيلەر بولۇپ، بۇ ئۆيدە يەتتە يىل ئولتۇردۇم. تۈركىيە ئارقىلىق يۇرتۇمدىكى ئۆيۈم بىلەن خەۋەرلەشتىم. ئانام، ئۆكۈم، ئوغلۇم ۋە ئوغلۇمنىڭ بىر ئوغلى، ئىككى قىزى قاتارلىق جەمىي ئون نەپەر قېرىنداشلىرىمنى قىزىل چىن ئاپىتىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن كۆپ پۇل بولۇشى كېرەك ئىدى. يېنىمدا بەش مىڭ دولار پۇل بار ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئۆيۈمنى سېتىشقا مەجبۇر بولدۇم. يەتتە يىللىق قالغان پۇلنى تۆلەپ ئۆيىنى 35 مىڭ دولارغا ساتتىم. جەمىي 40 مىڭ دولارغا مال ئېلىپ تۈركىيەگە كەلدىم. تەيۋەندىن نەق پۇل ئېلىپ چىقىش چەكلەنگەنلىكى ئۈچۈن پۇلغا مال ئالدىم. ماللارنى 1978 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۈركىيەگە يەتكۈزدۈم ۋە كىرگۈزۈش ئۈچۈن مالىيە مىنىستىرلىكىگە ئىلتىماس قىلدىم. ئۇلار: « بۇ ماللار سانائەت بويۇملىرى ئىكەن. سانائەت بويۇملىرىنى تۈركىيەگە كىرگۈزۈش چەكلەنگەن، خام ئەشيا مال بولسا رۇخسەت » دېدى. مەن بولسام تۈركىيەدىن تەيۋەنگە بارغان مىللەت ۋەكىللىرىنى، ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنىڭ ھەيئەتلىرىدىن ئاڭلىغانلىرىمنى، يەنى ئاتا تۈركىنىڭ جۇمھۇرىيەتكە ئامانەت قىلغان تاشقى تۈركلەر

يىللاردىن بېرى يات مىللەتلەرگە ئەسىر بولدى، ئۇلارغا قۇچاق ئېچىڭلار، قاننىڭلار ئاستىغا ئېلىڭلار، باغرىڭلارغا بېسىڭلار، قولۇڭلاردىن كېلىشىچە ئۇلارغا ئىمكان يارتىپ بېرىڭلار دېگەن سۆزنى ئەسلىتىپ باقساممۇ ئۇنىمىدى. مەن تىجارەتچى ئەمەسلىكىمنى، ئائىلە مال - مۈلكۈمنى كۆچمەن شەكىلدە يۆتكىگەنلىكىمنى ئېيتساممۇ ياق دېدى. ئامالسىز يەنە سادىق بەينى تېپىپ ئەھۋالنى چۈشەندۈردۈم. ئۇ مېنى باشلاپ مىنىستىر خېلىل تۇنچىنىڭ يېنىغا ئېلىپ كىردى ۋە مەسلىنى ئاڭلاتتى. ئۇ مالىيە مىنىستىرلىكىنىڭ باش سېكرىتارى قايا ئەردەمگە تېلېفۇن قىلىپ ئەبەيدۇللاھ ئەرتۈرك بىزنىڭ تەيۋەنگە بارغان كىشىلىرىمىزگە يېقىندىن ياردەم قىلىپ خىزمەت كۆرسەتكەن. ھازىر يۇرتىمىزغا كۆچمەن بولۇپ كەپتۇ، بىزمۇ بۇ ئادەمگە ياردەم قىلماقچىمىز، ماللىرى كۆچمەنلىك ھەققى ئۈچۈن كەپتۇ، شۇڭا ياردەم قىلساڭلار، بىزمۇ خوش بولىمىز دېگەن مەزمۇندا گەپ قىلدى. مەن مالىيە مىنىستىرلىكىگە بېرىپ قايا ئەردەم بىلەن كۆرۈشتۈم. ئۇ تاموجنا ئىشلىرى مەسۇلى فىكرەت ياشار دېگەن كىشىنى چاقىرىپ مېنى تونۇشتۇردى، ئىشىمنى مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلىشنى تاپشۇردى. ئۇ باشقىلار بىلەن سۆزلىشىپ باقاي دېدى. ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن بارسام، بۇ ئىشنى سانائەت مىنىستىرلىكى بىلەن تىجارەت مىنىستىرلىكىگە يوللىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە مېنى سانائەت مىنىستىرلىكىنىڭ مەسلىھەتچىسى بىلەن كۆرۈشۈشكە بۇيرۇپ ئۇنىڭ ئىسمىنى يېزىپ بەردى. بىر قانچە قېتىم بارغاندىن كېيىن ئۇ كىشى بىلەن كۆرۈشتۈم. ئۇ، مېنىڭ مىللەت ۋەكىلى ئىكەنلىكىمدىن، كۆچمەنلىك سەۋەبى بىلەن چىققاچقا ئىشىمنى ھەل قىلىپ مىنىستىرلىككە بىلدۈرگەنلىكىمنى، بىر تەرەپ قىلغاندىن كېيىن مالىيە مىنىستىرلىكىگە يوللاپ بېرىدىغانلىقىنى، مېنىڭ ئۇ يەردىن ئېلىۋالدىغانلىقىمنى ئۇقتۇردى. كېيىن، ھەر ئىككى مىنىستىرلىكتىن مۇۋاپىق كۆرۈلۈپ تەستىقلاندى ۋە بۇ ھەقتە ئايرىم قانۇن چىقىرىش ئۈچۈن مىنىستىرلار مەجلىسىگە يوللىدى. ھەر بىر مىنىستىرنىڭ ئالىغا ئايرىم - ئايرىم ئېلىپ بېرىپ تەستىقلىتىپ قول قويدۇرۇش كېرەك ئىكەن. 34 مىنىستىرغا قول قويدۇرۇش ئۈچۈن نەق ئىككى ئاي ۋاقىت كەتتى. ئاخىرىدا باش مىنىستىر ئەجۋىت قول قويدى، ئاندىن كېيىن جۇمھۇرىيەت رەئىسى فاتىھ قۇرتۇرك قول قويۇپ بەرگەندىن كېيىن، مالىيە مىنىستىرلىكى بۇ ماللارنى تۈركىيەگە كىرگۈزۈشكە رۇخسەت بەردى.

ئىستانبۇلدىكى كامىياۋ ئىدارىسىدىن تاپشۇرۇپ ئالماقچى بولۇپ بارسام، تاموجنا ۋاكالىتچىسى تېپىشىمنى بۇيرىدى. مۇستاپا ساغناق ئىسىملىك تاموجنا ۋاكالىتچىسى ماڭا ۋاكالىتەن پۈتۈن رەسمىيەتلەرنى تەييارلاپ تەستىق ئېلىپ تاموجنا باش مۇدىرى بىلەن سۇ يوللىرى قاتناش سۆبە مۇدىرلىرىگە قول قويدۇرۇپ ئاندىن ئامبارغا بېرىپ ماللارنى تەكشۈرۈپ، توغرا ئىكەنلىكىنى تەكشۈرگۈچى تاموجنا خادىملىرىغا ئۇقتۇرۇپ مالنى ئېلىپ چىقىش رۇخسىتىنى ئېلىپ بەردى. مالنى ئېلىپ چىققىچە يۇقىرى - تۆۋەن مېڭىپ يۈرۈپ ساق بىر يىل ۋاقىت كەتتى، نۇرغۇن قېيىنچىلىقلارغا دۇچ كەلدىم، كۆپ زىيان تارتتىم. ئېلىپ كەلگەن ماللىرىم شۇلار ئىدى:

16 مىڭ جۇپ قول سومكىسىنىڭ نۇمۇرلۇق قۇلۇپى، بەش مىڭ جۇپ تۈز قۇلۇپ، 500 دانە توك كەتكەندە ئوپتوماتىك يېقىلىدىغان لامپا، بىر يۈرۈش قول ئويما دىۋان، ئۈستەل، ئورۇندۇق، بورا مال چىقىرىدىغان ماشىنا قاتارلىقلار ئىدى. ماللىرىمنى تاموجنىدىن چىقىرىپ بەيازىتىكى بىر ئامبارغا چۈشۈرۈپ ساتتىم. بىر كىسىم مېلىمنى سېتىپلا دەرھال چاپا مەلىسىدىن بىر ئۆي سېتىۋالدىم.

ئوغلۇم بىلەن كۆرۈشۈش ۋە ۋىدالىشىش

1979 - يىلى 5 - ئايدا، ئوغلۇم ھەبىبۇللاھ، ئۇكام ھەمدۇللاھ، جىيەنىم ياقۇپ سادىق قاتارلىق ئۈچ كىشىگە چاقىرىق قەغىزى ئەۋەتتىم. ئارىدىن بىر يېرىم يىل ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، 1981 - يىلى 12 - ئاينىڭ 12 - كۈنى ئوغلۇم بىلەن ئۇكامغا رۇخسەت بەرمىدى، جىيەنىم ياقۇپ سادىققا رۇخسەت بېرىپتۇ، ئۇ ئىستانبۇلغا يېتىپ كەلدى. ئالتە ئاي ئىستانبۇل، ئەنقەرەلەردە مېھمان قىلىپ ئۇزۇن ئۆتۈپ قويدۇم. 1982 - يىلى 5 - ئايدا ئوغلۇمنى ئائىلىسى بىلەن چاقىرىتىپ دەۋەتنامە ئەۋەتتىم. 30 يىل ئايرىلىپ كەتكەن ئوغلۇم بىلەن كۆرىشىش ئىنتايىن ھاياجانلىق بولدى. 1982 - يىلى 12 - ئايدا تەيۋەندە قالغان مال ۋە نەسرە كېرەكلىرىم ئۈچۈن تەيۋەنگە باردىم. بەزى ئىشلار سەۋەبىدىن بەش ئاي تۇرۇپ قالدىم. 1983 - يىلى 3 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ئوغلۇم چوڭ نەۋرەمنى ئېلىپ ئىستانبۇلغا سالامەت يېتىپ كەلدى. ئايالى بىلەن ئۈچ قىزىغا رۇخسەت بەرمەپتۇ. ئوغلۇمنىڭ 30 يىلدىن كېيىن ئەركىن دۇنياغا،

مېنىڭ يېنىمغا كەلگەن ۋاقتىدا خوشاللىقىمدىن ھاياجانلىنىپ كۆز ياشلىرىمنى تۇتالماي يىغلاپ تاشلىدىم. ئوغلۇمنىڭ كەلگەنلىك خەۋرى، يەنى مەكتۇپ تەيۋەندىكى مىللەت مەجلىسى ئىدارىسىگە كەلگەن ئىكەن. مېنىڭ ھالىمنى كۆرگەنلەر ھەيران قالدى ۋە ئاڭلاپ مۇبارەكلەشتى. مەن دەرھال ئىشلىرىمنى توڭتاپ 6 - ئايدا ئىستانبۇلغا كەلدىم. ئايرۇدۇرۇمغا ئوغلۇم ۋە نەۋرەم بىلەن بىللە بىر قانچە ئۇيغۇر، قازاق ھەمشەھىرلىرىم چىققان ئىكەن. يىغلىشىپ كۆرۈشىپ دىدارلاشتۇق، ئەتراپتىكى تۈرك قېرىنداشلار يىغا - زارنى ئاڭلاپ سۈرۈشتۈرۈپ بىزنى قۇتلىدى. ئۆيگە كېلىپ يۇرتتىكى ئاغىنە، يۇرتداشلارنىڭ سالام خەتلىرىنى ئوقۇدۇم، كەچتە سەپەر خاتىرىسىنى سۆزلەپ بەردى.

ئوغلۇم ئەرتۈركتىن 12 - ئاينىڭ 15 - كۈنى قۇمۇلغا كېلىپ پاسپورتىنى ئۈرۈمچىدىن ئالىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۈرۈمچىگە يولغا چىقىپتۇ. قۇمۇل ساقچى ئىدارىسىدىن بىر بۆلۈم باشلىقى بىلەن مېڭىپتۇ. ئۈرۈمچىگە ئۈزۈپ كەلگەن ئۈكۈم ھەمدۇللاھ ھاجى قاتارلىق تۇققانلارنى باشقا يەردە يېتىڭلار دەپ، ئوغلۇمنى ئېسىل مېھمانخانىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، ياخشى تاماقلار بىلەن مېھمان قىلىپ، ئوينىتىپ ھېلىقى بۆلۈم باشلىقى ساقچى پاسپورت ۋە باشقا رەسمىيەتلەرنى تەييارلاپ بېرىپتۇ. 2 - ئاينىڭ 21 - كۈنى مېھمانخانىدىن سىرتقا چىقارماي، خەۋپسىزلىك نازارىتىنىڭ نازىرى كېلىدىغانلىقىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ نازىر، مۇئاۋىن نازىر، تەرجىمان ۋە ھېلىقى بۆلۈم باشلىقى بولۇپ بەش نەپەر كىشى بىلەن سۆھبەتلىشىپتۇ:

- سەن نېمە ئۈچۈن تۈركىيەگە بارىسەن؟
- دادام بىلەن كۆرەشكىلى بارىمەن.
- داداڭنى بۇ يەرگە چاقىرتىپ كېلىپ كۆرۈشسەڭ بولمامدۇ؟
- پۈتۈن يۇرتتىكى تۇققانلار، ئاغىنىلىرى خەت يازدۇق، سۆزلىرىمىزنى لېنتىغا ئېلىپ ئەۋەتتۇق. ئەمما، دادام كېيىن كېلىمەن دەپ جاۋاب بەردى.
- سەن داداڭنىڭ نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى بىلمەيسەن؟
- مەن ئۇ چاغلاردا كىچىك ئىدىم، ئۇرۇق - تۇققانلار ھەممىسى باشقا يەرلەردە ئىدى.

- سېنىڭ داداڭ بىزنىڭ ئەسكەرلەر بىلەن سوقۇشۇپ كۆپ ئەسكەرلىرىمىزنى ھەمدە بىر چوڭ ئوفتسىرىمىزنى ئۆلتۈرۈپ قېچىپ كەتكەن. بۇ ئىشلاردىن قورقۇپ كەلمەيدۇ. سەن داداڭغا چۈشەندۈر، ئۆتكەن ئىشلار ئۆتۈپ كەتتى، ھازىر بۇ ئىشلارنى قەتئىي سۈرۈشتۈرمەيمىز. داداڭ كەلسە مەن بېيجىڭغا بېرىپ قارشى ئالمەن، داداڭنىڭ ھاياتىغا مەن كېپىللىك قىلىمەن، قورقماي كەلسۇن. داداڭ جوڭگۇدا بىرىنچى قېتىم خىزمەت كۆرسەتكەن ئادەم، ئەگەر بۇ يەردە بولسا بىزگىمۇ خىزمەت كۆرسەتەتتى، بىز ئۇنى تەقدىرلەپ پۈتۈن جوڭگۇغا بىلدۈرەتتۇق. داداڭدەك چوڭ ئادەم بىكار ياتمىسۇن، تەيۋەن بىلەن جوڭگۇنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن خىزمەت قىلىپ تۆھپە كۆرسەتسۇن. سەن تۈركىيەگە بارمىغىن، داداڭنى شاڭگاڭغا چاقىرىتىپ شۇ يەردە كۆرۈشسەڭمۇ بولىدۇ.

2 - ئاينىڭ 22 - كۈنى بىخەتەرلىك نازارىتىنىڭ نازىرى، ئىككى مۇئاۋىن نازىر، تەرجىمانلىرى بولۇپ يەنە بەش كىشى كېلىپ يەنە ئوخشاش سۇئاللارنى سوراپ، ئوخشاش گەپلەرنى تاپىلاپ كېتىپتۇ ۋە ئەڭ ياخشىسى داداڭ كەلسۇن، كەلمىسە بىزگە بىر كىتاپ يېزىپ بەرسۇن دەپتۇ. ئەتىسى ھېلىقى بۆلۈم باشلىقى ساقچى بىلەن بېيجىڭغا بېرىپتۇ، ئۇزۇتۇپ كەلگەنلەر قۇمۇلدا پويىزدىن چۈشۈپ قاپتۇ. بېيجىڭدا ئون كۈن ئوينۇتۇپ، ئاسارە - ئەتىقە يەرلىرىنى كۆرسىتىپ، ياۋرۇپاغا ماڭغان تەنھەركەتچىلەرگە قوشۇپ يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. تەنھەركەتچىلەر ئىستانبۇلغا كەلگەندە چۈشۈرۈپ قويۇپ كېتىپتۇ.

1983 - يىلى 6 - ئايدا تەيۋەندىن قايتىپ كېلىشىمدە ماللىرىمنى كېمە بىلەن يوللاپ، ئۆزۈم ئايرۇپىلان بىلەن قايتىپ كەلگەن ئىدىم. ئىككى ئايدىن كېيىن ماللىرىم ھەيدەرىپاشا تاموجىنىسىغا كەپتۇ. يەنە مالىيە مىنىستىرلىكىگە ئىلتىماس قىلدىم، مالىيە مىنىستىرلىكىنىڭ سېكرېتارى قايا ئەردەم مالىيە مىنىستىرلىكىگە مىنىستىر بولغان ئىكەن. مەمەت سادىق شىيدا سوتسىيال گۇۋەنلىك (ئىجتىمائىي بىخەتەرلىك) مىنىستىرى بوپتۇ. بۇ قېتىم ئۇدۇل بېرىپ قايا بەينىڭ بېشىنى ئاغرىتتىم. ئۇ مەسلىھەتچىسىنى چاقىرىپ مېنى ئىلگىرىكىدەك تونۇشتۇرۇپ تىز ھەل قىلىپ بېرىشنى تاپىلدى. ئۇ مىنىستىر ئالدىدا ماقۇل دەپ، سىرتقا چىققاندا ئەتە كەل دېدى. ئەتىسى كەلسەم فىكرەت ياشارنىڭ يېنىغا بېرىپ كۆرۈشۈشىمنى ئېيتتى. فىكرەت بەي بىر مۇنچە قۇرۇق

باھانىلار بىلەن قايتۇردى، قارىسام ئىش تەكسە چۈشىدىغاندەك قىلىدۇ. شۇڭا يەنە سادىق بەينى ئىزدەپ تاپتىم، سادىق بەي مالىيە مىنىستىرى مەسلىھەتچىسىگە تېلېفۇن قىلىپ، ئۆتمۈشۈمنى قايا بەيگە ئوخشاش تەپسىلى ئېيتتى ۋە: «بۇ كىشىگە يېقىندىن ياردەمدە بولۇشىڭىزنى ئۆتۈنمەن، سىزدىن كۆپ مەنۇن بولىمىز» دېدى. ئاخىرىدا يەنە مەن بۇ ئادەمنى تەكلىپ قىلىپ كېلىپ كۆپ پۇشايمان قىلدىم، دېدى. بۇنى ئاڭلاپ مەنۇ مەيۈسلەندىم. مالىيە مىنىستىرلىكىگە بېرىپ مەسلىھەتچى بىلەن كۆرۈشسەم، ئۇ: «سادىق بەي سېنى تەكلىپ قىلىپ قويغىنى ئۈچۈن كۆپ پۇشايمان قىلىپتۇ» دېدى. مەن دەرھال ئۇنىڭغا:

- ئۇ تېلېفۇن قىلغاندا مەن يېنىدا ئىدىم، مەنۇ ئاڭلاپ كۆپ خېجىل بولدۇم. ئۇ راست دەيدۇ، مەن كېلىپ ئۇنى بەكمۇ كۆپ ئاۋارە قىلدىم. تەيۋەندىكى ۋاقتىمدا تۈركىيەدىن ھەرقانداق ۋەكىللەر ئۆمىكى كەلسە مەن يېنىدا بىللە بولاتتىم، ئۇلار ماڭا: «ئەگەر تۈركىيەگە بارساڭ، ئاتا تۈركىنىڭ تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىگە تاپشۇرغان ئىككى ئاماننى بار. بىرى، تۈرك ئېرقىدىكى مۇسۇلمان بولغان كىشى ۋەتەنداش بولالايدۇ. يەنە بىرى، تاشقى تۈركلەرگە قۇچاق ئېچىش، باغرىغا بېسىش، قانات ئاستىغا ئېلىش» دېگەن ئىدى. مەنۇ ھېچ ئويلاشماي تەيۋەندىكى ئۆي - جايىمنى سېتىپتۇم. ئۇ يەردە چەتەلگە نەق پۇل ئېلىپ چىقىش چەكلەشەن بولغاچقا مال ئالدىم. تۈركىيەنى ئىككىنچى ئانا ۋەتىنىم، تۈرك ئاغىنىلەرنى قان قېرىندىشىم دەپ كەلسەم، ئەكسىچە بولۇۋاتىدۇ. مەنۇ پۇشايمان قىلدىم. ئەمدى قايتىسام ئۆيۈم يوق، يەيدىغان ئېشىمۇ يوق. ماللىرىمنى قايتۇرۇپ ئاپىرىش مۇمكىن ئەمەس. يېنىمدا پۇل تۈگۈل، قولۇمدا سائىتىمۇ يوق، يېشىم بىر يەرگە بېرىپ قالدى. تۈركىيە قۇچاق ئاچمىسا، ئۆزەمنى دېڭىزغا تاشلاپ ئۆلمەكتىن باشقا چارە يوق، - دېدىم. مەسلىھەتچى بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ بولۇپ، فىكرەت ياشارنى چاقىرتىپ، بۇ كىشىنىڭ ماللىرىنى تاموچىندىن ئۆتكۈزۈشكە رۇخسەت بېرىلسۇن، دەپ بۇيرۇق قىلدى ۋە رەسمىيەتلەرنى بېجىرىپ كېلىڭ، مەن مىنىستىرغا قول قويغۇزۇپ بېرىمەن، دېدى. بۇ قېتىم ئالتە ئاي يول مېڭىپ ھەرھالدا بىر ئاز ئاسانراق ھەل قىلىپ كىرىش رۇخسىتى ئالدىم. ماللىرىم ئىستانبۇل تاموچىنىسىدا ئىدى. بۇ يەردىن تاموچىنا ۋاكالىتچىسى ئەكرەم سانۋەر ۋە شېرىكى نەبى بەيلەرنىڭ ياردىمىدە پۈتۈن رەسمىيەتلەرنى بېجىرىپ بولدۇم.

1983 - يىلى 3 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ئوغلۇم ھەبىبۇللاھ بىلەن ئوغلى ئەخمەت تۈركىيەگە كەلگەندە مەن تەيۋەندە ئىدىم. ئوغلۇم يۇرتتىكى ۋاقتىدا راك كېسىلىگە گىرىپتار بولغان ئىكەن. دوختۇرخانىغا كۆرۈنمەي ئۇيغۇر تىۋىپىنىڭ دارىسىنى يەپ بىراز ياخشى بولۇپ بۇ يەرگە كەلگەن ئىكەن. بۇ يەردە تۇرغۇزۇپ قىلىپ دەلىلقان ھاجىمنىڭ خانىم نازىمەخان ئىككى قېتىم دوختۇرخانىغا ئاپىرىپ كۆرسۈتۈپ داۋالاتقان ئىكەن. 6 - ئايدا مەن تەيۋەندىن كەلگەندە، يەنە دوختۇرخانىغا بېرىپ يۈردى. غەپلەپ بېسىپ، بەدىنىنى رەسمىي ئومۇمىيۈزلۈك تەكشۈرتىمىز. بۇ ئارىلىقتا مېنىڭ ئۆتۈمدىكى تاش جىددىيلەشكەنسىرى قوزغۇلۇپ، دوختۇرخانىغا بارسام دەرھال ئوپىراتسىيە قىلدۇرۇشنى بۇيرىدى. خەتەرلىك بولغان ئىكەن. ئوپىراتسىيە قىلىنىپ بىر ئاي ياتتىم. ئوغلۇم بىر تەرەپتىن ماڭا قارىسا، بىر تەرەپتىن ئۆزىنى داۋالىتىپ يۈردى. دەرۋەقە ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈپ قويۇپتۇق. ئۇ تۈركچە بىلىمگەچكە دوختۇرخانىمۇ قورقۇپ كەتمىسۇن دەپ ئوچۇق ئېيتماپتۇ. شۇ كۈنلەردە تاموجنا ئىدارىسىدىن ئۈچ كۈن ئىچىدە پۈتۈن رەسمىيەتلەرنى بېجىرىپ م ئېلىڭلارنى ئېلىپ چىقىپ كىتىڭلار دەپ بۇيرۇق كەلدى. ئېلىپ كەتمىسەك دۆلەت غەزىنىسىگە كىرىپ كېتىدىكەن. بۇنى ئاڭلاپ ئوغلۇم يىغلاپ كەتتى. ئىككىمىز كېسەل، يېنىمىزدا پۇل يوق، قانداق قىلارمىز؟ دەپ بېشىمىز قاتتى. ئوغلۇمنى ئۆيگە بېرىپ خوشنا تۈركلەرگە تېلېفون بەرگۈزۈپ، ئەكرەم بەينى دوختۇرخانىغا چاقىرىغىن، دېدىم. ئەكرەم بەي دەرھال يېتىپ كەلدى. ئەھۋالنى ئۇنىڭغا ئېيتتىم ۋە « تاموجنا چىقىملىرى 10 مىڭ دوللار بولۇشى مۇمكىن، ئوغلۇم ئوپىراتسىيە بولۇش ئالدىدا تۇرۇپتۇ، چارىسىز قالدۇق، بۇنداق تاشلاپ كەتسەك بېشىمىزغا بالا بولمىسۇن، سەن قانۇنى رەسمىيەتلەرنى بېجىرىپ دۆلەتكە تاپشۇرساڭ، ئىش ھەققىڭنى كېيىن دوختۇرخانىدىن چىققاندا بېرەرمەن » دېدىم. ئۇ تاموجنا باش مۇدىرىغا مېنىڭ ۋە ئوغلۇمنىڭ ئەھۋالىمنى ۋە ھازىرقى قىسمەتلىرىمىزنى سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن، ئۇ ئەكرەم بىلەن بىللە ئادەم ئەۋەتىپتۇ. ئەۋەتكەن ئادىمى دوختۇرخانىغا كېلىپ ھەممە ئەھۋالنى ئاڭلاپ ۋە كۆرۈپ كەتتى. تاموجنا مۇدىرى خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، پۇل تاپقىچە مالنى بۆلۈپ - بۆلۈپ چىقىرىۋېلىشقا رۇخسەت قىلىپ قول قويۇپ بېرىپتۇ، ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن. بۇ ئىككى تاموجنا خادىمىنىڭ ئالاھىدە ياردىمى تەگدى. بۇرۇن مال ئالغاندا مەتنى دۆنەراي بەي دېگەن كىشى بىلەن ئوبدان تونۇشۇپ قالغان ئىدىم. تاموجنا ۋە باشقا

چىقىمىلار ئۈچۈن ئۇنىڭدىن 100 مىڭ لىرا پۇل قەرز سورىغان ئىدىم، دەرھال بەردى. بۇنىڭ بىلەن مالنىڭ بىر قىسمىنى چىقىرىپ قەرزگە تۇتۇۋېلىش ئۈچۈن خالىسا ئېلىشنى سوراپ مەتن بەيگە كۆرسەتتىم. ئۇ ئېلىپ قېلىشنى خالىدى ۋە بىر قىسىم مالنى قەرزگە ئېلىپ قالدى، يەنە 100 مىڭ لىرا بەردى ۋە باشقا دوستلىرىغىمۇ سەل يۇقىرى باھادا سېتىپ بەردى. شۇنداق قىلىپ، تاموچىنىدىكى ماللارنىڭ ھەممىسىنى چىقىرىۋالدىم. بۇ ماللارنىمۇ مەتن بەينىڭ ياردىمى بىلەن سېتىپ پۇل قىلىۋالدىم. ئۇنىڭدىن باشقا ماڭا چوڭ خەيرخالىق قىلغان قازاق قېرىندىشىم دەلىلقاننىڭ بىر تۇغقىنى قۇنان بەي نازىر دېگەن كىشىنى ھېچ ئۇنۇتمايمەن. ئۇنىڭ بىلەن بۇرۇن تونۇشمايتتۇق، ھەمسەپەرمۇ بولۇپ باقمىغان ئىدۇق. تۈركىيەگە كېلىپ تونۇشتۇم، ئاغرىپ قالغان كۈندىن باشلاپ مېنى يوقلاپ تۇردى، دوختۇرخانىغىمۇ كەلدى، ئېغىر كۈنلەردە تاشلىماي ئىزدەپ تۇرغان دوست ھەقىقىي دوست بولالايدۇ.

مەن بىراز ياخشىلىنىپ دوختۇرخانىدىن چىققاندىن كېيىن، ئوغلۇمنىڭ كېسىلى ئېغىرلىشىشقا باشلىدى، مەنمۇ ھالسىزلىقتىن ماڭالمايتتىم، بەزى ئىشلارنى تاموچىنىچىغا تاشلاپ قويغىلى بولمايتتى. ماللارنى ئۆيگە توشۇشقا توغرا كەلدى، قۇنان باي بۇ ئەھۋالنى ئاڭلاپ، 3- ئوغلنى ماشىنىسى بىلەن يەنە ئىككى ئوغلنى قوشۇپ ئەۋەتىپ، مېلىمنى ئامباردىن ئۆيىمگە توشۇپ بېرىپ كەتتى. خوشاللىقىمدىن كۆزلىرىمدىن ياشلار ئاقتى، مەن يۇرتدىشىم قۇنان باي نازىر ۋە ئائىلىسىدىكىلەرگە، تىجارەتچى دوستۇم مەتن دۆنەرايغا، ئەكرەم سانۋەرگە، نەبى بەيلەرگە كۆپتىن - كۆپ رەھمەت ئېيتىمەن. ئاللاھ ئۇلارنى شات - خورام قىلسۇن!

تاموچىنا ئىشلىرى تۈگىگەندىن كېيىن، مەن كۈندىن كۈنگە ياخشىلىنىشقا باشلىدىم. ئەمما ئوغلۇمنىڭ كېسىلى ئېغىرلىشىشقا باشلىدى. ئوغلۇمنى داۋالاش ئۈچۈن ئاستا - ئاستا ھەرىكەتلىنىپ مال سېتىشقا باشلىدىم. بىر يەكشەنبە كۈنى چۈشتىن كېيىنلىكىدە دەم ئېلىپ ئۇخلاۋاتسام، قۇلقۇمغا « ئورنىڭدىن تۇر » دېگەن بىر ئاۋاز كەلگەندەك بولدى، دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئوغلۇمنىڭ ھوجرىسىغا كىرسەم يوق، مېھمانخانغا چىقسام ئۇ قوسقىنى چىڭ تۇتۇپ تۈگىلىپ يېتىپ قاپتۇ. يۈگرىپ بېرىپ:

- ۋاي ئوغلۇم! نېمە بولدۇڭ؟ يىقىلىپ چۈشتىڭمۇ؟ - دەپ قۇچىقىمغا ئېلىپ سورىسام، ئۇ:

- ھېچنەمە بولمىدىم، قوسقىمنى بېسىپ ياتمەن، - دېدى.

مەن ئۇنى دەرھال جىددىي قۇتقۇزۇش بۆلۈمىگە ئېلىپ باردىم، ئادەم كۆپ بولۇپ خېلى ساقلانغاندىن كېيىن، نۆۋەت كەلدى. دوختۇر كېسەلنى تەكشۈرۈپ كۆرۈپ ياتاققا ئالدىغانلىقىنى، ئەتە چۈشتىن كېيىن سائەت 2 دە كېلىشىم كېرەكلىكىنى ئېيتتى. مەن ئوغلۇمنىڭ ئاغرىققا چىدىمايۋاتقانلىقىنى ئېيتسام، بىر ئۈكۈل ئۇرۇپ قويدى. شۇنداق قىلىپ ئۆيگە قايتىپ بېرىپ سۇيقاش ئېتىپ ئىچتۇق. ئەتسى چۈشتە ئوغلۇم تاماق يىيەلمىدى. چۈشتىن كېيىن سائەت 2 دە دوختۇرخانىدا ساقلان تۇردۇق. دوختۇر كېلىپ ئېلىكتىرىك ئەسۋاپتا قايتا بىر قېتىم تەشۈرۈپ، ئاندىن 3 - قەۋەتتىكى ياتاققا ئورۇنلاشتۇردى. ئۇلار بىر ھەپتىگىچە بىمارنىڭ پۈتۈن بەدىنىنى تەكشۈرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. مەن ئاغرىققا چىدىمايدىغانلىقىنى دېسەم، « بىز ئاغرىق پەسەيتىدىغان ئۈكۈل ئۇرمىز، خاتىرجەم بول » دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆيگە كېلىپ تاماققا تەييارلىق قىلىۋاتسام نەۋرەم ئەخمەت مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپلا، يەيدىغان نەرسە بارمۇ؟ دەپ توڭلاتقۇنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ مېۋىلەرنى ئېلىپ يېدى. ئاش ئېتىۋاتسام، دادام قېنى؟ دەپ سورىدى. بالىنىستقا كىرىپ قالغانلىقىنى ئېيتتىم. ئەتسى ئۇ مەكتەپكە كەتتى. مال ساتقىلى بازارغا بېرىپ ھېچنەرسە ساتالماي كۆڭلۈم يېرىم بولۇپ ئۇدۇل دوختۇرخانىغا ئوغلۇمنىڭ يېنىغا كەلدىم. ياتاقتىكى كېسەللەر ئاخشام ئوغلۇمنىڭ ئوپىراتسىيە قىلىنغانلىقىنى ئېيتتى. ئاخشام بەك ئاغرىپ كېتىپ نۆۋەتچى دوختۇر چاقىرغان ئىكەن، ئۇ داۋالاش بۆلۈمىگە ئېلىپ چىقىپتۇ. بىر پروپىسسور دەرھال ئوپىراتسىيە قىلىشقا بۇيرۇپتۇ، خېلى ياخشى بولۇپ قايتۇ. ئەمما، كېسىپ ئالغان نەرسىلەر كۆرۈنمەيدۇ، مېنىڭ كۆڭلۈم پەرىشان بولدى. دوختۇرلار ئاللاھتىن قورقمايدۇ، بىر ئادەمنى قۇربان بېرىپ پىراكتىكانت ئوقۇغۇچىلارغا تەجرىبە قىلىپ بېرىدۇ، دەپ يىغلىدىم. ياتاقتىكى باشقا كېسەللەرمۇ جىم - جىت بولۇشۇپ كەتتى. ئىككى كۈنگىچە دوختۇر كۆرۈنمىدى. ئۈچۈنچى كۈنى ئۆيگە كېلىپ ئەخمەتكە ناشتىلىق بېرىپ مەكتەپكە ئەۋەتىۋېتىپ، دوختۇرخانىغا كەلسەم دوختۇر قاراخان ئۇچرىدى. ئۇ مېنى كۆرۈپلا « ئوغلۇڭغا كۆپ ئېچىندىم » دېدى. ئاڭلاپلا رۇھىم چىقىپ كەتتى، ھېچنەمە دېيەلمەي تۇرۇپلا قالدىم. ئۇ ماڭا:

- ئوغلۇڭنى ئوپراتسىيە قىلىپ قارساق، ئىچى - قارنى پۈتۈنلەي راك بولۇپ كېتىپتۇ. بىر - ئىككى ئاي ۋاقتى قالدى، - دېدى.

مەن ئەقلىمنى يوقۇتۇپ، نېمە قىلىشىمنى بىلەلمەي تۇرۇپلا قالدىم. بىرازدىن كېيىن ھۇشۇمغا كېلىپ، بۇلدۇقلاپ يىغلاپ دوختۇرغا يالۋۇردۇم:

- دوختۇر بەي، ئەڭ چوڭقۇر سۆيگۈ، سەممىي ھۆرمىتىم بىلەن ئىلتىماس قىلىمەن، ئوغلۇمنى ئامال قىلىپ قۇتۇلدۇرۇپ قېلىڭ، ئۇ مېنىڭ يالغۇز بالام، بۇ يەردە باشقا ھېچ ئەۋلادىم يوق، پۈتۈن بىسائىتىمنى ئۇنىڭ ھاياتى ئۈچۈن سەرپ قىلىمەن.

دوختۇر مېنى بەزىلەپ تەسەللى بېرىپ قويۇپ، پەلەمپەيدىن چۈشۈپ كەتتى. بىردەم تۇرۇپ كۆز ياشلىرىمنى ئېيتىۋېتىپ ياتاققا كەسم، باشقا كېسەللەر ئوغلۇمنى خېلى ياخشى بولۇپ قالدى، دەپ تەسەللى بەردى. بۇلار كېسەللىرىگە شۇنداق ياخشى قارايدىكەن، باشقا كېسەللەرگىمۇ ئۆز كىشىلىرىگە ئوخشاش قاراپ ھەمكارلىشىدىكەن. مەن بىر تەرەپتىن بازارغا چىقىپ مال ساتمەن، ھەركۈنى ئەخمەتكە ئۈچ ۋاخ تاماق قىلىپ بېرىپ، ئۈچ قېتىم دوختۇرخانىغا بېرىپ ئوغلۇمنىڭ ئورنىنى تازىلاپ، ئاستىغا پاхта قويۇپ بېرىپ كېتىمەن، باشقا ئىشلارنى ياتاقتىكى كېسەللەرنىڭ قېرىنداشلىرىغا ئامانەت قىلىمەن. ماڭا ياردەم قىلىدىغان بىرمۇ قېرىندىشىم ياكى يىراق - يېقىن بىرەر تۇققىنىمۇ يوق. بۇ ئەھۋالدا يۇرتداشلارغا ئاش - تاماق ئېتىپ بەرگۈدەك بىرەر كىرالىق كىشى ياكى تۇل ئايال بولسا ئۆيلەپ قويساڭلارمۇ بولىدۇ، دەپ ئىلتىماس قىلدىم. پەقەت سەلەيھاجىم يۈگۈرۈپ يۈرۈپ ئىزدەپ باققان بولسىمۇ، ھېچكىم تېپىلمىدى. ئوغلۇممۇ يوقلاپ كەلگەنلەرگە: «دادام بەك قېيىلىنىپ كەتتى، بىرەر لايىق خوتۇن تېپىپ ئۆيلەپ قويغان بولساڭلار ياخشى بولاتتى» دەپ تۇردى. مەن سىرتتىن كەلسەم، دادام قاچان كېلەر كىن دېگەندەك تەلمۈرۈپ ياتىدۇ. ھەر قېتىم كەلسەم خوش بولۇپ كېتىدۇ. يەكشەنبە كۈنلىرى «بۈگۈن مال ساتالمايسەن، مېنىڭ يېنىمدا ئولتۇرغىن» دەپ يالۋۇرىدۇ. بىر كۈنى ماڭا: «دادا، مېنىڭ جىنازەمنى ئۆيدىن ئېلىپ چىقىڭلار» دېدى ۋە يەنە: «كېلىنىڭنى ئېلىپ كېلىپ ئۆزەڭنى بىر يىل باققۇزىۋال» دېدى. مەن تەسەللى بېرىپ، كۆڭلىنى تۈزەپ قويدۇم. شۇنداق قىلىپ 45 كۈن بولغاندا دوختۇرخانىدىن ئېلىپ ئۆيگە چىقىپ كەتمەكچى بولۇپ تۇرساق، تۇرسۇنباي دېگەن دوستۇمنىڭ خانىمى، ئىككى يەڭگىسى ۋە سارىخان دېگەن خانىملار ۋە باشقىلار ئوغلۇمنى يوقلاپ

كەلگەن ئىكەن. ھەممىمىز بىللە ئوغلۇمنى دوختۇرخانىدىن ئېلىپ ئۆيگە قايتىپ كەلدۇق. شۇ كۈنى 1984 - يىلى 1 - ئاينىڭ 18 - كۈنى چارشەنبە سائەت 6 دە ئوغلۇم ئالەمدىن ئۆتتى. خوشنىلار كىرىپ يۇرتداشلارغا خەۋەر بەردى. شۇكۈنى كەچتە قۇنان باي، تۇرسۇنباي، توختا باي، ئازامبايلار كېلىپ ھال سوراپ جىنازا نامىزىنى چىقىرىش ئىشلىرىنى مەسلىھەتلىشىپ قايتىپ كەتتى ۋە بارلىق يۇرتداشلارغا خەۋەر بەرمەكچى بولدى. ئەتىسى ناماز ئەسىر ۋاقتىدا، ئەيسا ئەپەندى باشلىق ئۇيغۇر، قازاق ھەمشەھەرلەر بىرلىكتە مۇراتپاشا جامىسىدە نامىزىنى چۈشۈرۈپ ئوغلۇمنى قاسمپاشا قۇلاقسىز مازارلىقىنىڭ تاغ باغرىغا دەپنە قىلدۇق. شۇنداق قىلىپ ئوغلۇمنى ئاخىرەتكە يولغا سېلىپ قويۇپ، بىتەلەي، بەختسىز، يەككە - يىگەنە ئۆزەم قالدۇم. ئەمدى ھالىم قانداق بولار دەپ قايغۇرۇپ، ئوغلۇمنىڭ « كېلىنىڭنى ئېلىپ كېلىپ ئۆزەڭنى بىر يىل باققۇزۇڭ » دېگەن ۋەسىيىتىنى ئەسلەپ، بۇ كېلىنىمنى ئېلىپ چىققان ئىدىم. ئەپسۇسكى، بۇ كېلىن مېنى ئاغزى - بۇرۇنۇمغىچە تويغۇزۇپ، مانا ھازىر مېنىڭ ئۆلۈمۈمنى كۈتۈپ يېتىۋاتىدۇ!

يۇرتداشلارنىڭ ھايات ئەھۋالى

تۈركىيەدە، ئۇيغۇر، قازاق بولۇپ تەخمىنەن 350 دىن ئارتۇق يۇرتداشلار بار ئىكەن. ئاز ساندىكى ھەمشەھەرلەر ئۆي سېتىۋاپتۇ، كۆپىنچىسى ئىجارىدە ئولتۇرىدىكەن. تۈركىيەدە ئۆي مەسلىسى ھەقىقەتەن قېيىن مەسلىە ئىكەن. شۇڭا ئۇيغۇرلار ئۆرنەك مەھەللىسىدىن يەر ئېلىپ بىر مەھەللە قۇرۇپتۇ، ئانچە كۆپ كىشى توپلىنالمىپتۇ. قازاق قېرىنداشلار گۈنەشلى كۆيى مەھەللىسىدە يەرلىشىپ خېلى كۆپ قىسمى توپلىشىپتۇ. ئۇيغۇر، قازاق قېرىنداشلارنىڭ كۆپ قىسمى تېرە كىيىم تىكىپ سېتىش بىلەن شۇغۇللىنىدىكەن. ھەركىم ئۆز شارائىتىغا قاراپ ئىش قىلىدىكەن. بەزىلەرنىڭ تېرە كىيىم تىكىدىغان كىچىك فابرىكىلىرى، بەزىلىرىنىڭ تېرە كىيىم ساتىدىغان دۇكانلىرى بولۇپ، بەزىلىرى سىرتقا مال چىقىرىپ ساتسا، بەزىلىرى تېرە كىيىملەرنى دۇكانلارغا تارقىتىپ ساتىدىكەن. يەنە بەزىلىرى تېرە پارچىلىرىنى قوراشتۇرۇپ تىكىپ ساتسا، يەنە بىر قىسمى ئىشچى بولۇپ تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. بەزى قازاق يۇرتداشلار 20 - 30 كىشى ياكى 40 - 50 كىشى بىرلىشىپ شىركەت

قۇرۇپ، يەھۇدىلاردەك پىلاستىك چىقىرىدىغان فابرىكىلارنى ئېچىپ خېلى كۆپ پۇل تېپىپ باي بولۇپتۇ. ھەر ھالدا ھەركىم ئۆز ئالدىغا ئىشلەپ جان بېقىپ كېتىۋېتىپتۇ.

مەن كېلىپ بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، مېنى يۇرتداشلار ئويۇشمىسىغا (بۇ يەردە دەرنەك دەپ ئاتايدىكەن) كەلگەن دەپ چاقىردى. دەرنەك باشلىقى ئىيسا ئەپەندى، مۇئاۋىنى ئوسمان ھاجى ئىكەن. ھەيئەت رىياسىتى ئۇيغۇر، قازاق يۇرتداشلاردىن ئىكەن. مەجلىستە بەزى مەسلىھەت مۇزاكىرە قىلىنىپ، ئاندىن ئىيسا ئەپەندىم مېنى ئۇلارغا تونۇشتۇردى. ئوسمان ھاجى مەندىن شۇنداق سورىدى:

- تەيۋەن ھۆكۈمىتى ھەر يىلى بىر مۇنچە يۇرتداشلارنى چاقىرىپ ئېلىپ كېتىپتۇ، نېمە ئۈچۈن چاقىرىدۇ؟ ئۇلار تەيۋەندە نېمە ئىش قىلىدۇ؟ ئۇلارغا ھۆكۈمەت كۆپ پۇل بېرىمدۇ؟

- ئوقۇدىغانلىرىمىز؟ مەن خەلق سايلىغان مىللەت مەجلىسىدىكى مىللەت ۋەكىلى، مىللەت مەجلىسى، ئاساسى قانۇن ھەققىدە ھەر قانداق سۇئالغا جاۋاب بېرىشكە تەييارمەن. ئەمما، ھۆكۈمەت خىزمەتچىسى، شىنجاڭ رەئىسى ئىشانسىنىڭ خادىمى بولمىغانلىقىم ئۈچۈن بۇ مەسلىھەت جاۋاب بېرىشكە ئاجىزلىق قىلىمەن. پەقەت بىلمەيمەن دېسەم ھۆرمەتسىزلىك بولىدۇ. قولۇمدا تۇتۇپ، كۆزۈمدە كۆرۈپ قىلمىغان ئىشلىرىم بولمىسىمۇ، ئاڭلىغانلىرىمنى بېلىشىمچە دەپ بېرەي. تەيۋەن ھۆكۈمىتى ھەر يىلى 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى دۆلەت بايرىمىغا ئەتراپتىكى يۇرتداشلارنى بېرىپ - كېلىش ئايرۇپىلان بېلىتىنى بېرىپ چاقىرىدۇ. كەلگەنلەر دۆلەت بايرىمى كۈنلىرىدە جۇمھۇر باشقانى ۋە باشقا مىنىستىرلارنى زىيارەت قىلىدۇ، تەيۋەن ۋە باشقا شەھەرلەرنى ئىككىسكۈرسىيە قىلىدۇ. بۇ جەرياندا ياتاق، تاماق، ماشىنا ۋە باشقا چىقىملىرى بېرىلىدۇ. كېتىدىغان چاغدا 200 دوللاردىن پۇل ئېلىپ قايتىپ كېتىدۇ. باشقا يەنە نېمىلەرنى قىلىدۇ بىلمەيمەن.

ئۇنىڭدىن باشقا بەزى مۇجىمەل سۇئاللاردىن باش تارتتىم. چۈنكى پىتنە - ئىغۋا بولىدۇ دەپ ئويلىدىم.

1977 - يىلى روزى ھېيىت مەزگىلى ئىدى. ھېيىتنىڭ ئىككىنچى كۈنى مەرھۇم نەبرىدىن ھاجى، مۇنىرىدىن ھاجى، ئابدۇلھېكىم ھاجى ۋە مەن فاتىھ مەھەللىسىدىكى يۇرتداشلارنىڭ ئۆيىگە ھېيىت پەتىسى ئۈچۈن ۋەتەن يولىدىكى

ئاپتۇۋۇز بېكىتكە كەلدۇق. ھاۋا ئىسقى ئىدى. مەن بىكەتنىڭ سايۋونىدە تۇراتتىم، ئابدۇلھېكىم ھاجى مېنىڭ يېنىمغا كېلىپ: «جالڭ كەيشىدىن پۇل ئالايلى، قانداق ئالىمىز؟» دەپ سورىدى. مەن ئۆزەمنىڭ تەنھا ياشىغانلىقىم ئۈچۈن ئۆزەمنىڭ پۇلىنى خەجلەپ، ھېچكىمنىڭ ئالدىغا پۇل دەپ بارمىغانلىقىمنى، بەزىلەرنىڭ شۇنداق ئويلاپ ھېچبىر نەتىجە چىقارالمايدىغانلىقىنى، ئەمما مەسئۇد ئەپەندى، ھەزرىتىم، ئىيسا ئەپەندى زامانىدا ئۇلارنىڭ فابرىكا قۇرۇش مەقسىتىدە مەركىزى بانكىغا ئامېرىكا دوللىرى ئامانەت قويغانلىقىنى، بۇرۇن كەلگەن يۇرتداشلارنىڭ بۇ پۇلنىڭ نەچچە يىللىق پىرسەنتىدىن كۆپ پۇل ئېلىپ خەجلىگەنلىكى ھەققىدە ئاڭلىغانلىقىمنى دەپ بېرىپ، ئەگەر بۇ پۇللارنى ئېلىشقا توغرا كەلسە، ئىيسا ئەپەندىم بىلەن سۆزلىشىشكە توغرا كېلىدىغانلىقىنى، بەلكى ئېلىش مۇمكىنچىلىكى بارلىقىنى ئېيتتىم. ئابدۇلھېكىم ھاجى بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ بولۇپلا، - بۇنىڭدىن كېيىن مەن سەن بىلەن گەپ قىلىشمايمەن! - دەپ ئۆزىچە سۆزلەپ ناھايىتى قايىناپ كەتتى. مەن بۇ ئادەمگە ھەيران قالدىم. شۇ كۈنى ھەممىمىز بىرلىكتە ئوبدان ھېيتلىشىپ ئايرىلدۇق. شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇ مېنىڭ يۈزۈمگە قارىماس بولدى. 10 يىل ئۆتۈپ، 1987 - يىلى يۇرتداشلار قىشلىق چاي ئويناپ ھەمدۇللاھ تارىم ئۆز نۆۋىتىدە مېنىمۇ چاقىرىپتۇ، كېلىپ قاتناشتىم. تاماقتىن كېيىن مۇڭدەششپ ئولتۇراتتۇق، ئابدۇلھېكىم ھاجى سۆزنى بۆلۈپلا: «بۇ خائىنلاردىن ھېساپ ئالامدۇق، ئاخىرەتتە ھېسابلىشىمىزمۇ» دەپ ۋارقىراپ كەتتى. ئۇنىڭ سۆزلىرى ماڭا قارىتىلىۋاتقنى ئېنىق ئىدى. ئىسىم چىقىمغاچقا جىم ئولتۇردۇم. شۇ ئارىدا ئەبەيدۇللاھ جۇيجانڭ كەشمىردىكى چاغدا دەلىلقان باشلىق قازاق يۇرتداشلارنىڭ ئۇيغۇرلارغا قىلغان ئىشلىرىنى سۆزلىگەن ئىدى. ئۇنىڭ سۆزلىرى كېسىلىپ قالدى، چاي تارقالدى. ھۈسەين ھاجىم بىلەن بىللە كېتىۋاتاتتۇق، ئابدۇلھېكىم ھاجىمنىڭ ئالدى - ئارقىنى ئويلىماي دەلىلسىز گەپلەرنى قىلغانلىقىدىن رەنجىپ شىكايەت قىلدىم. ھۈسەين ھاجىمنىڭ ماشىنىسىدا ئەبەيدۇللاھ ھاجىم، قادىر چىڭگىز ۋە مەن بار ئىدىم. ھۈسەين ھاجىم ماڭا: «سىلى ئابدۇلھېكىم ھاجىنى ساراڭ كۆردىلىمۇ؟» دېدى. شۇ كۈندىن كېيىن ئۇمۇ ماڭا تەنۇر قارىدى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئىيسا ئەپەندىم باشلىق يۇرت چوڭلىرىنى ۋە يۇرتداشلارنى ئۆيۈمگە چايغا چاقىرىپ، يان خوشنىمىز ھۈسەين قارىمىنى ئۆزەم كىرىپ چاقىرساممۇ چايغا كىرمىدى. ئىككى

ھەپتىدىن كېيىن، ھەمدۇللاھ ئاكىنىڭ ئۆيىگە بارسام، «بىزنىڭ چايغا قوشۇلغىن، بۈگۈن ئاخشام مەجلىسنىڭ ئۆيىدە چاي بار» دېدى. مەن، ئابدۇلھېكىم ھاجى بار چايغا بارسام، بېكاردىن كۆڭۈلسىزلىك بولىدىغانلىقىنى ئېيتسام، ئۇ، ئەبەيدۇللاھ غۇپۇر كىچىك بار يەرگە بارمايمەن، دەپتۇ، بۇ چايغا كەلمەيدۇ، دېدى. شۇنىڭ بىلەن چايغا كىرسەم، ئۇ تۆرنىڭ كاللىسىغا چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. بۈگۈن نېمە بولسا بولسۇن، ئۇنىڭ بىلەن بىر تۇتۇشۇش نىيىتىدە غۇپۇر كىچىكنىڭ يېنىدا ئولتۇردۇم. تاماقتىن كېيىن، ئابدۇلقادر ھاجىم مەھكىمە شەرىئىدىن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەدىس شېرىپلىرىدىن ياخشى سۆھبەتلەرنى باشلاپ سۆزلەۋاتسا، ئابدۇلھېكىم ھاجى سۆھبەتنى بۇزۇپ:

- ۋاي ئابدۇلقادر ھاجىم، ئارىمىزدىكى خائىنلاردىن ھېساب ئېلىشىمىز لازىم، بۇنى سۆزلىشەيلى، - دېدى. ئابدۇلقادر ھاجىم دەرھال بىر نەرسە دېيەلمەي تۇرغاندا، مەمەت رىزا پاشا:

- مۇنداق سۆزلەرنى قىلىپ يۈرمەي، ئىتتىپاق بولۇپ بىرلىككە كېلەيلى، - دەپ سۆز باشلاپ، ئىتتىپاقلىق ھەققىدە سۆز باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ سۆزمۇ ئۈزۈلۈپ قالدى.

كېيىنكى كۈنلەردە باشقىلارنىڭ ئارىسىدا ھەر تۈرلۈك پىتنە - پاساتلارنىڭ تارقىلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىم. ھەمدۇللاھ ھاجىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئابدۇلھېكىم ھاجىنىڭ ئىستانبۇل ۋە سەئۇدى ئەرەبىستاندىكى ھەمىشەھەرلەرنىڭ ئارىسىدا مېنى شىكىت قىلىپ، نام - ئابرويۇمغا بوھتان قىلىپ، ئىنسانلىق شەرىپىمنى چۈشۈرۈۋاتقانلىقىنى ئېيتتىم. ئۇنىمۇ، «ئارىمىزغا بىر خىتايىنى ئېلىپ كىردى» دېگەن ئىكەن. ھەمدۇللاھ ھاجىمۇ مېنى قوللىدى.

بىر كۈنى مۇھەممەد ھاجىم شاڭخەينىڭ ئوغلى ئىمىنجان ئۆي ئالماقچى بولۇپ، مېنىڭ ياردەم قىلىشىمنى سوراپ كەپتۇ. تەرجىمان گېزىتىنىڭ ئۆيلىرىدىن ئالماقچى بولدى، مەن كىيىملىرىمنى كىيىپ، تاپانچامنى بېلىمگە قىستۇرغان ئىدىم، ئۇ كۆرۈپ ھەيران قالدى ۋە:

- ئابدۇلھېكىم ھاجى دوستلىرى ئەمەسمىدى؟ - دېدى. مەن:

- ھەئە، شۇ دوستۇمنى ئاتىدىغان تاپانچا بۇ، - دېدىم.

ئىمىنجان چاخچاق دەپ چۈشەندى. ئىمىنجان بۇ خەۋەرنى ئۇنىڭغا ئېيتقان بولسا كېرەك، مېنى كۆرگەن زامات قاچىدىغان بولدى. بىر كۈنى ئابدۇلھېكىم ھاجىنىڭ قۇدىسى سەلەي ھاجىم ماڭا:

- ئادەم ئۆلتۈرۈش ئوڭاي ئىش ئەمەس، قانۇنى جازاسى ناھايىتى ئېغىر، - دېدى.

مەن:

- ۋاي ھاجى ئاكا، نۇمۇسلۇق ئادەمنىڭ ئىككى جېنى بار. بىرى ھايات ياشاتقان جېنى؛ يەنە بىرى، شەرەپ قازاندۇرىدىغان جېنى. ھايات جېنىمنى ساقلاش ئۈچۈن نۇمۇس جېنىمنى قۇربان بەرگىلى بولمايدۇ. نۇمۇسۇمنى ئاقلاش ئۈچۈن ھاياتنى قۇربان بېرىش كېرەك. مەن 66 ياشقا كەلدىم. يەنە 66 يىل ياشىشىم مۇمكىن ئەمەس. شۇڭا بۇ ھاقارەتنى كۆتۈرۈپ يۈرگىچىلىكىم قالمىدى. بۇ قېرىغان جېنىمنى پىدا قىلىش قارارىغا كەلدىم، - دېدىم.

ئۇ سۆزۈمنى ئاڭلاپ ئويلىنىپ ئولتۇرۇپ قالدى.

بىر زامانلاردا كوممۇنىستلارغا قارشى كۆرەش قىلىپ، دىن، مىللەت، ۋەتەن ئۈچۈن قىلغانلىرىمنى كىتابىمنىڭ بېشىدا يازدىم. ئۇنىڭدىن باشقا يۇرتتىكى ۋاقتىمدا خەلقنىڭ تەلەپلىرىنى ھۆكۈمەتكە ئەرز قىلىپ ياخشى نەتىجىلەر ئالدىم. شۇڭا خەلق مېنى مىللەت ۋەكىلى سايلىدى، مەن تەيۋەندە يەنە شۇ مائاشىمنى يەپ ياتتىم. 30 يىل ئىچىدە پۇل تىلەپ ھۆكۈمەتنىڭ ئالدىغا بارمىدىم، 30 يىل تەيۋەندە تۇرۇپ بىر خىتاي قىزى بىلەن ئۆيلەنمىدىم. بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەقىقەتتە مۇستەھكەم مىللى ئىرادەمنىڭ نەتىجىسى ئىدى. مەن ھېچقاچان جالڭ كەيشىدىن پۇل ئالايلى دېمىدىم. ئۇ جاسۇس، بۇ خىتاي، بۇ ئورۇس دەپ ھېچكىمنىڭ ئىناق - ئىتتىپاقلىقىنى بۇرمىدىم. ئۇيغۇرلۇق، تۈركلىك تىلىمنى، دىلىمنى ۋە ئىمانىمنى بۇلغىمىدىم. ئەكسىچە بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى قىلغانلارنىڭ مىللەتچى بولۇپ قالغىنىغا ھەيران بولمەن. بىلمەيمەن، بەزىلەر مىللەت ۋەكىلى مائاشىمدىن قىزغىنىۋاتامدۇ؟ ياكى جالڭ كەيشىدىن پۇل ئېلىشقا قوشۇلماي، تۈرك ۋەتەندىشى بولغىنىمدىن ئۆچ ئېلىۋاتامدۇ؟

يۇرتنى سېغىنىش

ئىنسان ئۆز ھاياتىنىڭ ئاساسى مۇساپىسىنى بېسىپ ئۆتۈپ ئاخىرقى غەنمەت كۈنلىرىدە تولىمۇ خىيالچان بولۇپ قالىدىكەن. بىر پۈتۈن ھايات لېنتىسى تەقدىر - تەقدىر قىسمەتلىرى كۆز ئالدىدىن بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلايدىكەن. تۇغۇلۇپ ئۆكسەن ئانا يۇرتى، ئۇرۇق - ئەۋلاتلىرى ۋە ئەل - ئاغىنىلىرى خۇددى شېرىن چۈشتەك كۆز ئالدىغا كېلىدىكەن. بۇ چاغدا، ئانا يۇرتنىڭ مېھرى - مۇھەببىتى ھەممىدىن ئىللىق تۇيۇلىدىكەن، ھاياتتا كۆرگەن نى ئېسىل دۆلەت - شەھەرلەرنى ئۇنىڭغا تەڭ قىلغۇسى كەلمەيدىكەن. ئادەمنىڭ كۆڭلى ھەممىدىن ۋازكېچىپ ئاشۇ يۇرتقا ساياھەت قىلىدىكەن. ۋەتەن سۆيگىسى، ۋەتەنپەرۋەرلىك، ۋەتەن داۋاسى دېگەندەك ئۇقۇملارنىڭ دەسلەپكى شەكىللىنىش بۆشكى تۇغۇلغان جاي - ماكان بولسا كېرەك. مېنىڭ كىنىدىك قېنىم تۆكۈلگەن يۇرتتۇم ئەرتۈرك ناھىيىسىنىڭ غەربى قىسمىغا جايلاشقان نارىنكىر كەنتىدۇر. نارىنكىرنىڭ ئۆز ئالدىغا كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان ۋە سېغىندۇرىدىغان گۈزەللىكلىرى بار. شىمالدىكى قاراچۆل تېغى بىزنىڭ قىشلىقىمىز ئىدى. جەنۇبتىكى يېشىل زوركى تېغى بولسا بىزنىڭ يايلىقىمىز ئىدى. ئىككى تاغنىڭ ئارىسىدىكى تۈزلەڭلىك شىمالدا بىزنىڭ گۈزەل يۇرتىمىز نارىنكىر بولۇپ، قىشلىق تام ئۆيلىرىمىز ئەنە شۇ يەردە ئىدى. شەرقى تەرەپتە دازىگو دېگەن بەل بولۇپ، بۇ يەردىن باشلانغان تۈزلەڭلىك بارغانسېرى كېڭىيىپ بارىكۆلگە تۇتىشىدۇ. يېشىل زوركى تېغىنىڭ كوڭگىرەك دېگەن جىلغىسىنىڭ سۈيى بارىكۆل تەرەپكە ئېقىپ كېتىدۇ. بۇ سۇنىڭ بويىدا ئاجايىپ ھەيۋەتلىك ۋە چىرايلىق قۇم تاغ بار، ئىككى تەرەپىدە سوجەن ۋە گازارما دېگەن ئىككى بۇلاق سۈيى بار. بۇ يەرلەر ئەتىيازلىق، كۈزلىك يايلاقلرىمىز. قارىغايلىق تاغلار، ياپ - يېشىل ۋادىلار، ئوتلۇق ئىدىرلار ۋە سۈيى مول جىلغىلار چارۋا بېقىشقا قولايلىق بولغاچقا بۇ يەردىكىلەر چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئەتىيازدا قوزىلارنى ئېلىپ بولۇپلا، ئارپا، پۇرچاق، قىچا تېرىشقا باشلايتتۇق. بۇ جايلاردا باھار پەسلىنىڭ مەنزىرىسى بەكمۇ چىرايلىق بولۇپ كېتىدۇ. ھاۋانىڭ ساپلىقى كىشىنى مەپتۇن قىلىدۇ. داڭگىرگۈل، بوراڭگۈللەر قىزىل، يېشىل، كۆك، سېرىق، ئاق رەڭدە ئېچىلىپ، خۇددى رەڭ - رەڭ گىلەملەردەك كىشىنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرىدۇ. بۇ گۈللەر 6 - ئايغىچە ئېچىلىپ تۇرىدۇ، سالقىن ۋە ساپ ھاۋادا بۇلبۇل ۋە تورغايلار قانات قېقىپ، چاڭلىداپ سايىراپ تۇرىدۇ. بۇ گۈزەل مەنزىرە كەچ كۈزگىچە داۋام قىلىدۇ. بىز يازلىغى باھاردىلا يېشىل

زورگى تېغىنىڭ كوڭگرەك جىلغىسىغا كۆچۈپ بېرىپ يايلايمىز. ھەر بىر ئائىلىنىڭ ئۆز ئالدىغا كىگىز ئۆيلىرى بولىدۇ، كىگىز ئۆيلىرىنى تىكىپ ئولتۇرىشىدۇ، چارۋىلىرىمىز ئەتراپتا ئولتايىدۇ. ئۆيلەردە قېتىق، سۈت، قايماقلار ئېشىپ - تېشىپ تۇرىدۇ. كوڭگرەك ۋە ئۇنىڭ كىچىك جىلغىلىرىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى قېلىن قارغايلىقلاردا چوغلۇق، قاتقال، قىتگۈل، قامچىگۈللەر ئېچىلىپ تۇرىدۇ. ھەركۈنى سەھەردە چاڭ كەلتۈرۈپ سايىراۋاتقان قۇشلارنىڭ ئاۋازى ئەتراپنى باشقىچە جانلاندۇرىۋېتىدۇ. يۇرتىمىزدا مېۋىلىك باغ - ۋارانلار بولسىمۇ، قارىغايلىق ئارىسىدىكى كۈكۈلمەيدانلاردا قوي ئۆلتۈرۈپ، قېمىز مەشرەپلىرىنى قېزىۋېتىمىز. ياشلىرىمىز خوشاللىقىدا قېمىزنى كۆپ ئېچىۋېلىپ مەست بولۇپ يېتىپ قالسىمۇ، سازچىلار توختىماي ساز چېلىپ ناخشىسىنى ياڭرىتىدۇ، باشقىلار توختىماي ئۇسۇل ئويناپ پەيزى قىلىشىدۇ. ئەمما، قىزلىرىمىز بۇ خىل شات - خوراملىق ئىچىدە نامازلىرىنى ھەرگىز تاشلىمايدۇ. كۈز پەسلى كەلگەندە كۈزلىك يايلاقلارمىزغا كۆچۈپ چىقىمىز. بۇ يەردە تېرىقچىلىقلىرىمىزنى يېغىشتۇرۇپ، قىشلاقلارمىزغا تەييارلىق قىلىمىز. ئارىلاپ چوڭلارغا بىلدۈرمەي ھاراق - شاراپ مەشرەپلىرىنىمۇ ئويناپ قويىمىز. بەرزىدە قازاق قېرىنداشلارنىڭ توپىلىرىغا بېرىپ قىزقۇۋار ئويناپ، ئوغلاق تارتىشىپ كۆڭۈل ئاچىمىز. قىش كەلگىچە ئوتۇن، ياغاچ، ئوت - سامانلارنى يىغىپ قىشلىق تەييارلىقىمىزنى قىلىمىز. قىش پەسلىدە كېسەك تاملىق ئۆيلىرىمىزگە كۆچۈپ كىرىۋالىمىز، مال - چارۋىلىرىمىزنى مالچىلىرىمىز قىشلاققا - قاراچۆلگە ئېلىپ كېتىدۇ. سوغۇق چۈشكەندە كالا - قويلارنى سويۇپ، گۆشلىرىنى مۇزلىتىپ قويىمىز. كۆكتاتلارنى قۇمۇل، بارىكۆلدىن ئېلىپ كېلىپ ئورا كولاپ گەمگە كۆمۈپ مۇزلاتماي ئەتىياز كەلگىچە ساقلاپ يەيمىز، قىشنىچە مەشرەپ ئويناپ چىقىمىز.

ئۇزۇن يىللاردىن بېرى مۇسۇلمانچىلىق ئۆرپ - ئادەتلىرى بىلەن بىللە، باي - گاداي دېمەي بىر - بىرىنى تەڭ كۆرۈپ، چوڭ - كىچىك ئۆز ئارا ھۆرمەتلىشىپ، ئىناق ۋە كۆڭۈلۈك ياشاپ كەلگەن ئەۋلاتلىرىمىزغا قايسى زامان خىتاي ئەسكەرلىرى كەلدى، شۇ چاغدىن باشلاپ ئەنسىزلىك ھەمراھ بولدى. مەن كەتكەندىن كېيىن، يىللار داۋاملاشقان ئۇرۇش، ئاچارچىلىق، يوقسىزلىق يۇرتلىرىمىزنى قانداق ھالغا كەلتۈرگىنىنى خىيالىمىمۇ كەلتۈرەلمەيمەن. مۆتىۋەرلىرىمىز:

زىمىستان كۆرمىگەن بۇلبۇل باھارنىڭ قەدرىنى بىلمەس،
مۇساپىر بولمىغان ئىنسان ۋەتەننىڭ قەدرىنى بىلمەس.
دەپ بەكمۇ توغرا ئېيتقانكەن. ئەنە شۇ گۈزەل يۇرتۇمنى، ئۇرۇق - تۇققانلىرىمنى
تولمۇ سېغىندىم، ۋەتەننىڭ قەدرى ھەقىقەتەن بەكمۇ ئۆتۈلدى.
ئاللاھ ھېچكىمنى ئانا ۋەتىنىدىن ئايرىمىسۇن، ئامىن!

1994 - يىلى 1 - ئاي

ئىستانبۇل - تۈركىيە

خاتىمە

1976 - يىلى 11 - ئايدا ئىستانبۇلغا كېلىپ تۈركىيە ۋەتەنداشلىقىغا كىرىش
ئۈچۈن ئىلتىجا قىلدىم، 1979 - يىلى ۋەتەنداشلىق ئىلتىجايم قوبۇل قىلىندى.
مەن دەرھال ئىنىم ھەمدۇللاھ بىر ئۆيلۈك بەش كىشىنى، ئوغلۇم بىر ئۆيلۈك بەش
كىشىنى تۈركىيەگە دەۋەت قىلدىم. ئەمما، دەۋەتكە (چاقىرىق قەغەزگە) خىتاي
ئەلچىخانىسىنىڭ ئىمزاسى كېرەكلىك. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئەنقەرەگە بېرىپ خىتاي
ئەلچىخانىسىدىن قول قويۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدىم. بۇ چاغدا جاك ۋە خەن
فامىلىلىك ئىككى خىتاي ئەمەلدار مەن بىلەن سۆھبەتلىشىشنى تەلەپ قىلدى،
مەن ئەلچىخانا ئىچىگە كىردىم ۋە كىرىپ قارىسام شىرەگە مېۋە سۈيى، تاتلىق
تۈرۈملەرنى تىزىپ قويۇپتۇ.

سۆھبىتىمىز تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت بولدى:

- سىز تۈركىيەگە قەيەردىن كەلدىڭىز؟
- 1976 - يىلى تەيۋەندىن كەلدىم.
- تەيۋەندە نېمە ئىش قىلاتتىڭىز؟
- مىللەت ۋەكىلى ئىدىم.
- مەملىكەتتە نېمە ئىش قىلاتتىڭىز؟ تەيۋەنگە قاچان بارغان؟
- مەن قۇمۇل ۋىلايىتى ئەرتۈرك ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى ئىدىم. 1950 - يىلى
ئازادلىق ئارمىيىنىڭ قىلمىشلىرىدىن نارازى بولۇپ ئۇلارغا قارشى ئۇرۇش قىلدىم. 6
ئايدىن كېيىن ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولۇپ قاچتىم. گەنسۇ، تىبەت، ھىندىستان، سىنگاپۇر،
فىلىپپىنلەردىن ئۆتۈپ تەيۋەنگە باردىم.

- تەيۋەن ھۆكۈمىتى سىلەرگە قانداق مۇئامىلىلەردە بولدى؟
- يولۋاس بەگكە تەيۋەندە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ مۇۋەققەت رەئىسلىكىنى بەردى.
- ئۇنىڭغا تەيۋەن ھۆكۈمىتى ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە قىلدى ۋە ئۇنىڭ ھەر بىر سۆزىگە ناھايىتى ئېتىۋار بەردى. مەن تەيۋەندە ھېچبىر تەلەپلەردە بولماي، ئۆزەمنىڭ مىللەت ۋەكىللىكىمنى قىلدىم. مەن ئايرىلغىلى ئۇزۇن يىللار بولغان ئوغلۇمنى تۈركىيىگە ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن تۈركىيەگە كەلدىم.
- ئوغلۇڭنى ئېلىپ تەيۋەنگە قايتىپ كېتەمسىز - يوق؟
- تەيۋەن كىچىك بىر ئارال، ئۇ يەردە جان بېقىش تەس.
- ئوغلۇڭنى ئېلىپ كەلگىچە، ئۆزىڭىز شىنجاڭغا قايتىپ كەتسىڭىز بولمامدۇ؟

- مەن شۇنچىلا ئىش چىقىرىپ قويۇپ يەنە شىنجاڭغا قانداق بارىمەن؟
- ئۆتكەن ئىش ئۆتۈپ كەتتى، ئۆتكەن ئىشقا ھېچ كېرەك يوق.
- ئۇلار مەندىن بىرمۇنچە سۇئاللارنى سوراپ، ئاندىن كېيىن قول قويۇپ بەردى. مەن رەھمەت ئېيتىپ قايتتىم ۋە دەۋەتنى پوچتا ئارقىلىق دەرھال مەملىكەتكە ئەۋەتتىم.
- 1983 - يىلى ئوغلۇم ھەمدۇللاھ بىلەن چوڭ نەۋرەم ئەھمەتكە تۈركىيىگە چىقىشقا دەۋەتنامە ئەۋەتتىم. ئۇلار ئەرتۈركتىن قۇمۇلغا چۈشۈپتۇ، ساقچى ئىدارىسىدىن ئوغلۇمغا «ئۈرۈمچىگە بېرىپ پاسپورتىڭلارنى ئېلىپ ئاندىن يولغا چىقىسىلەر» دەپتۇ ۋە بۇ ئىشقا مەسئۇل بولغان بىر بۆلۈم باشلىقى خىتاي ئوغلۇم بىلەن بىللە ئۈرۈمچىگە بېرىپتۇ. ئۇلار ئۈرۈمچىگە بارغاندىن كېيىن، ئوغلۇمنى ئۆزىتىپ ئۈرۈمچىگە بىللە بارغان تاغىسى ھەمدۇللاھ باشلىق تۆت نەپەر تۇققاننى باشقا يەردە يېتىڭلار دەپ ئايرىۋېتىپ، ئوغلۇم ھەمدۇللاھ بىلەن نەۋرەم ئەھمەتنى ئايرىم مېھمانخانىغا ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. ئەتىسى ئۇلارنى ئۈرۈمچىدە بىر كۈن ئوينىتىپتۇ. ئەتىسى شىنجاڭ جامائەت خەۋپسىزلىك نازارىتى نازىرى ۋاڭ نازىر ۋە ئىككى مۇئاۋىنى، بىر تەرجىمان كېلىپ ئوغلۇم بىلەن سۆھبەتلىشىپتۇ. سۆھبەت جەريانىدا ئۇلار ئوغلۇمغا: «داداڭ شىنجاڭدا تۇنجى قېتىم ئازادلىق ئارمىيىگە قارشى ئىسيان كۆتۈرۈپ چىقىپ، نۇرغۇنلىغان باتۇر جەڭچىلىرىمىزنى قىرىۋەتكەن. ئۆتكەن ئىش ئۆتۈپ كەتتى، داداڭ كەلسە بۇرۇنقى ئىشلارنى سۈرۈشتۈرمەيمىز، داداڭغا نەسەھەت قىل، قايتىپ كەلسۇن» دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىپتۇ. ئوغلۇم: «بىز بارلىق تۇققانلار

دەۋەت قىلساقمۇ ئۇ كەلگىلى ئۈنمىدى، شۇڭا مەن كېتىۋاتمەن» دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئامالسىز ئوغلۇمنى يولغا سېلىپ قويۇشقا مەجبۇر بولۇپتۇ. كېيىنمۇ خىتايلار مېنى شەرقىي تۈركىستانغا ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن كۆپلىگەن چارىلەرنى ئىشقا سالدى. مېنى بېيجىڭغا يىغىنغا دەۋەت قىلدى، ھەتتا قۇمۇلدىن قىز تېپىپ ئۆيلەپ قويماقچىمۇ بولدى. ئەمما، مەن زادىلا ئۇلارنىڭ ئالدام خالتىسىغا چۈشمەي، ئۆزەمنىڭ شەرىپىنى قوغداپ كەلدىم.

مەن تۈركىيىدە ئولتۇراقلاشقاندىن كېيىن، ياۋرۇپادىكى كۆپلىگەن دۆلەتلەرنى، ئوتتۇرا ئاسىيا تۈرك جۇمھۇرىيەتلىرىنى ۋە ياپۇنىيەلەرنى ئېكسكۇرسىيە قىلدىم. دۇنيادىكى ئەڭ تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەردە ئارىلاپ يۈرگەن چاغلىرىمدىمۇ مۇقەددەس ۋەتىنىم شەرقىي تۈركىستان، شۇنداقلا كىندىك قېنىم تۆكۈلگەن ئانا يۇرتۇم ئەرتۈرك كۆز ئالدىمدىن پەقەت كەتمىدى. يۇرتۇمنىڭ ھەر بىر قەدەم تۇپرىقى ماڭا خۇددى جەننەت كەبى تۇيۇلىدۇ!

ئاللاھ ھېچكىمنى ئۆزىنىڭ ئانا ۋەتىنىدىن ۋە مۇقەددەس يۇرتىدىن ئايرىمىسۇن!
ئامىن!

كونىلار: «كىشى يۇرتىدا سۇلتان بولغىچە، ئۆز يۇرتۇڭدا ئۇلتان بول» دەپ ھەقىقەتەن توغرا ئېيتقان ئىكەن.